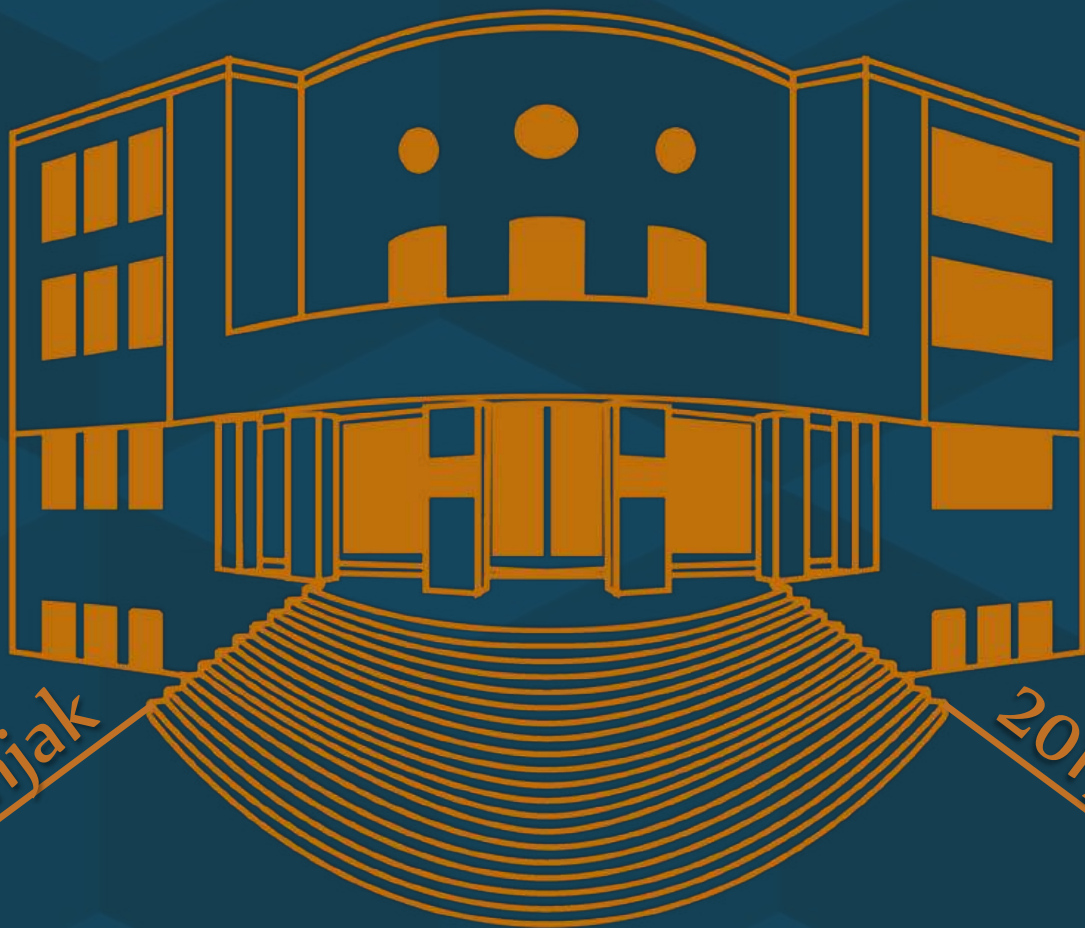

7edma

gimnazija

Godišnjak

2017./2018.

Uvodnik

Poštovani i dragi čitatelji Godišnjaka VII. gimnazije,

umjesto školskoga lista odlučili smo tiskati Godišnjak i tako veliki broj projekata i aktivnosti ovjekovječiti kao trajnu uspomenu.

Ovaj Godišnjak zapis je o događajima, aktivnostima i projektima u školskoj godini 2017./2018. te priča o vrijednim, darovitim učenicima i njihovim nastavnicima.

Škola smo svi mi koji u njoj učimo i radimo, ugrađujemo misli i djela pomažući jedni drugima. Osim razvijanja obrazovnih kompetencija, negujemo i odgoj učenika uz poticanje etičkih, estetskih i domoljubnih vrijednosti. Želimo da učenici osvijeste svoje talente, steknu prijateljstva za cijeli život i uvijek se s radošću sjećaju svoje VII. gimnazije.

Projektima kao što su humanitarne akcije, emisija na Radio Mariji te sportskim i drugim kulturnim aktivnostima potičemo učenike da prepoznaju i njeguju dobro u sebi i u drugima.

Obilježavanjem Dana sjećanja na žrtve Vukovara želimo da učenici zauvijek zapamte hrabrost i veličinu onih zbog kojih živimo u slobodnoj i neovisnoj Hrvatskoj.

Naši učenici postižu izvrsne rezultate na natjecanjima iz znanja, od školske do državne razine. Suradujemo s Uredom za informiranje Europskoga parlamenta, a postali smo i „Škola ambasador“ te na taj način djelujemo i izvan granica Lijepe Naše.

Ove godine prvi put provodili su se projekti „STEM u Sedmoj“ i „Snimi trailer za lekturu“ kojima smo razvijali sklonost učenika prema prirodnim i tehničkim znanostima te ih poticali na čitanje i kreativnost. U tome im, osim nastavnika, pomaže i knjižnica - kulturno središte škole.

Naši učenici uče i izvan škole, na terenskoj nastavi upoznaju Hrvatsku i druge zemlje gdje se interdisciplinarnim pristupom povezuju nastavni sadržaji različitih predmeta.

IMPRESSUM

SEDMA, godišnjak učenika VII. gimnazije, god. 2, br. 2, veljača 2019.

Nakladnik: VII. gimnazija, Zagreb, Križanićeva 4

e-mail škole: sedma@skole.t-com.hr

e-mail novinarske grupe: sedma.novinari@gmail.com

Odgovorna urednica: Marija Novokmet, prof.

Uredničko vijeće: Lana Miličević, 3.b, Marta Pisk, 1.d

Naslovnica: Marija Novokmet, Marko Šapina

Fotografije, priprema za tisak i grafičko oblikovanje, tisak: Badrov Art Print

Stručne suradnice: Lidija Dizdar, Ines Petrović, Krisja Štulić

Naklada: 250

Hvala svima na kvalitetnoj suradnji u protekloj školskoj godini: Školskom odboru, nastavnicima, učenicima, Vijeću učenika, Vijeću roditelja, Stručno-razvojnoj službi, Administrativnom i tehničkom osoblju.

Ponosna sam na sve ostvareno; vjerujem da ćemo i dalje uspješno ostvarivati zacrtane ciljeve na dobrobit svih.

Dragi čitatelji, pozivam vas da bolje upoznate našu školu i uronite u stranice ovog Godišnjaka te uživajte čitajući ga.

Zahvaljujem svima koji su doprinijeli Godišnjaku, osobito našim učenicima i nastavnicima te Mariji Novokmet, prof. koja ga je strpljivo uređivala.

Ravnateljica: Ivka Nevistić, prof.

SADRŽAJ

O ŠKOLI.....	3
UČENICI.....	7
KRONOLOGIJA.....	39
PONOSNA ŠKOLA.....	46
VIŠE OD ŠKOLE.....	57
OBILJEŽAVAMO.....	74
PUTUJEMO I UČIMO.....	78
NA PUTU.....	86
SLOBODNO VRIJEME.....	92

• ZAPOSLENIČKO VIJEĆE •

AKTIV NASTAVNIKA HRVATSKOGA JEZIKA

Maja Gnjidić, prof.
Ines Petrović, prof.
Katarina Slade, prof.
Ivana Škaričić, prof.
Nevenka Vipauc, prof.
Sanja Zolić Neralić, prof. mentor

AKTIV NASTAVNIKA STRANIH JEZIKA

Katarina Filković, prof. mentor	Latinski jezik
Lidija Guić, prof.	Engleski jezik
Stanislava Horvat, prof.	Njemački jezik
Barbara Koričančić, prof.	Engleski jezik
Hrvatka Longin, prof.	Latinski jezik
Hrvoje Malčić, prof.	Engleski jezik
Cecilija Nekić, prof.	Talijanski jezik
Cmiljka Sivrić, prof.	Njemački jezik
Zdenka Tiške, prof.	Engleski jezik

AKTIV NASTAVNIKA POVIJESTI, LIKOVNE I GLAZBENE UMJETNOSTI

Sanja Botica, prof.	Likovna umjetnost/Povijest
Duško Jaković, prof.	Glazbena umjetnost
Josip Jukić, prof. mentor	Povijest
Ivana Pivčević, prof.	Likovna umjetnost
Branko Špoljar, prof.	Povijest
Krisja Štulić, prof. (stručno osposobljavanje)	Likovna umjetnost
Ilijana Vujnović, prof.	Glazbena umjetnost

AKTIV NASTAVNIKA KEMIJE I BIOLOGIJE

Andrea Jagodar, prof.	Kemija
Anamarija Jelić, prof.	Biologija
Vlatka Kuhar, prof. mentor	Kemija
Franica Mirković, prof.	Biologija
Roberta Pollak, prof.	Kemija
Lana Šarić, prof.	Kemija

AKTIV NASTAVNIKA MATEMATIKE, FIZIKE I INFORMATIKE

Marija Abdić, prof.	Matematika
Dragana Ažić, prof.	Matematika
Lucija Baljkas, prof.	Matematika
Davor Benedik, prof.	Fizika
Inez Birolla Sić, prof. mentor	Informatika/ satničar
Andrea Jagodar, prof.	Fizika
Dora Krovina, prof.	Fizika
Jadranka Miletić, prof.	Matematika
Mirjana Špoljar, prof.	Matematika

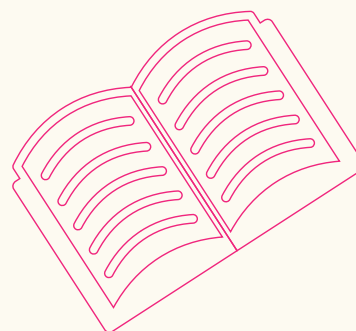
AKTIV NASTAVNIKA SOCIOLOGIJE, LOGIKE, PSIHOLOGIJE, FILOZOFIJE, PIG-A, VJERONAUKA I ETIKE

Tihana Arbanas, prof.	Vjeronauk
Dominik Ćosić, prof.	Politika i gospodarstvo/ ispitni koordinator za državnu maturu
Anđelka Mišura prof.	Psihologija
Filip Pinter, prof.	Logika/Etika
Cecilija Šestak, prof.	Filozofija
Ana Šiljeg Gilja, prof.	Sociologija/Etika

AKTIV NASTAVNIKA GEOGRAFIJE I TJELESNE I ZDRAVSTVENE KULTURE

Marina Čović, prof.	Tjelesna i zdravstvena kultura
Zoran Glavočić, prof. (zamjena)	Geografija
Diana Gregurić, prof.	Tjelesna i zdravstvena kultura
Josip Jukić, prof. mentor	Geografija
Franjo Kresojević, prof. savjetnik	Geografija
Petar Paradžik, prof.	Tjelesna i zdravstvena kultura

ADMINISTRATIVNO I TEHNIČKO OSOBLJE

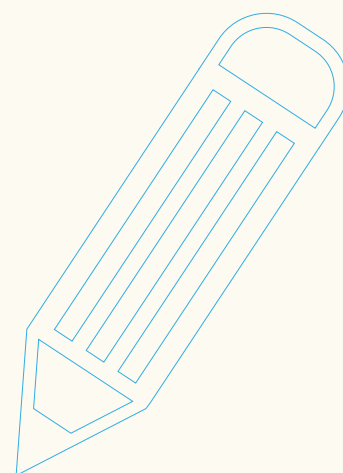
Ružica Ćosić, dipl.iur.	tajnica
Vedrana Leko	administratorica
Nevenka Žulj	računovotkinja
Mario Pros	domar
Marica Krajina	vratar telefonist
Mande Lenard	vratar telefonist

Nermina Čajić	spremačica
Rosanda Gašparović	spremačica
Helen Ivančić	spremačica
Josipa Ivaniš	spremačica
Fate Kešić	spremačica
Zdenka Kinderman	spremačica
Ruža Mavračić	spremačica

STRUČNI SURADNICI

Marija Ćubelić, prof.	pedagoginja
Anđelka Mišura, prof.	psihologinja
Lidija Dizdar, prof.	knjižničarka
Marija Novokmet, prof.	knjižničarka

Maturanti

2017. / 2018.

4. a

Adrian Zvizdić

Ana Lerotić

Antonio Antić

Bruno Zanoški

Domenica Čokljat

Dorijan Maslač

Dubravko
Čepulić Polgar

Ema Pavlović

Emma Karolina
Vasung

Iva Šimunović

Juraj Dawidowsky

Katarina Sekol

Katarina Smolčić

Katarina Topić

Katarina Šitum

Klara Janjić

Lara Puškarić

Lucija Božić

Lucija Šebetić

Marija Kosalec

Marijana Periša

Marko Seljan

Nikola Vidić

Nina Vukadinović

Rutha Vulić

Tina Bakula

Ivan Ušljebrka

4. b

Ana Gadže

Ana Jakopić

Ana Petrušić

Antonio Bogetić

Barbara Zorić

Dunja Mandarić

Ema Rajković

Hana Mustafa

Iva Grabovac

Iva - Mateja Pejić

Ivana Metić

Judita Perović

Karla Sever

Kristina Tikvić

Leonarda Petric

Lorena Josipović

Lucija Herceg

Marta Balun

Paula Ciglonečki

Pavao Lacković

Petra Ricijaš

Tin Tomašić

Valentina Kos

Vanda Jularić

Željana Putrić

Anamarija Šimić

Marin Maletić

4. c

Angela Sukarovska

Ante Mamić

Dora Jankov

Iva Marić

Iva Šegota

Karla Bebek

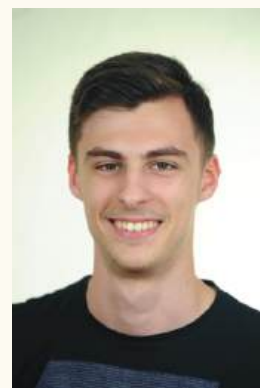
Lana Galović

Laura Čović

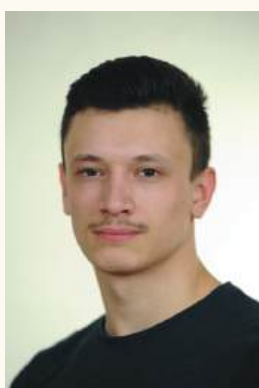
Laura Rudelj

Lovro Galović

Lovro Turalija

Lucijan Jurišić

Luka Krešić

Maristela Bošnjak

Marko Ivančić

Marta Kokorić

Nina Kosanović

Petra Jozić

Sara Martinović

Sara Semren

Tara Redžepagić

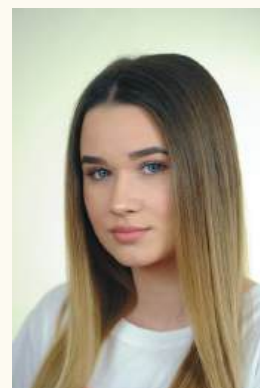
Tena Dubrović

Tena Pušćenik

Tea Torbarina

Vedrana Vrbat

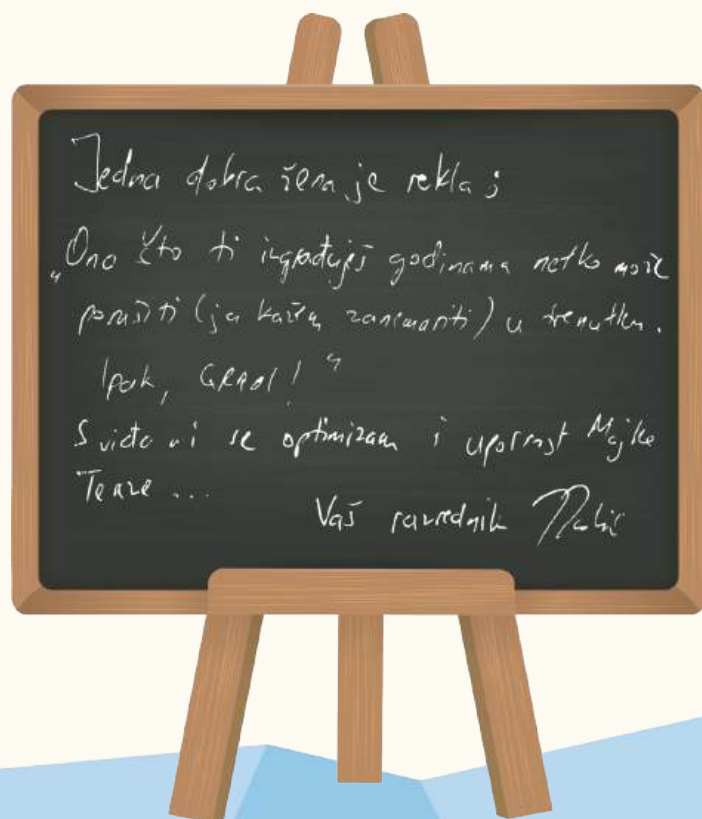

Isabella Miškulin

Nina Špiljak -
Vučinić

Tea Frković

4. d

Anamaria Dokoza

Antonia Doko

Barbara Vuković

Domagoj Jukić

Dora Škacan

Dora Zelić

Igor Šapina

Ines Matošević

Ira Pačić

Karla Ožvald

Kristina Ilić

Lara Mikan

Lucija Kožarić

Lucina Tunjić

Luka Dmiović

Luka Štritof

Maja Grubeša

Marija Ravlič

Marta Kovačić

Matej Pajić

Matija Huđin

Mirjana Meštrović

Nina Grabovac

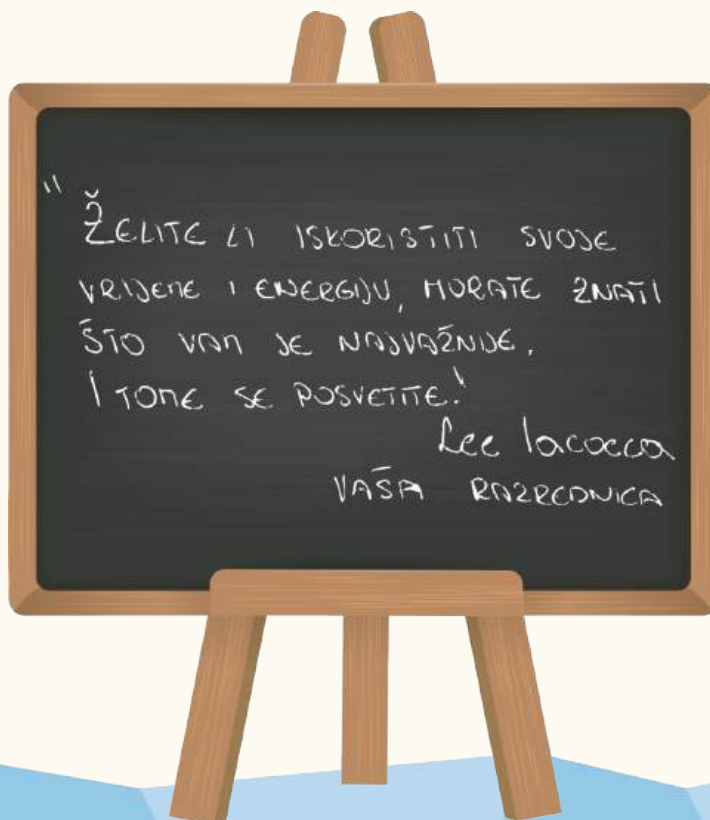
Marija Oreč

Nika Štimac

Monica Darrer

Barbara Parabić

Braslav Pervan

Danni Statovci

Ivan Buljević

Ivan Galić

Kristijan Šiško

Kristina Špiček

Lara Jelić - Balta

Laura Crnić

Leonarda Vrček

Lovro Bilić

Marija Stepić

Marta Bunjan

Martina Madžar

Matea Šekerija

Matija Bilić

Petra Šašić

Sara Biuk

Sara Perković

Šimun Puljiz

Tonka Ravlić

Marija Rogić

Paula Fabek

Magdalena
Prevedar

Franka Šapina

Adriana Mamlić

Borna Gašparac

Bruna Zadro

Eva Ledinski

Franka Luburić

Franka Pušić

Iva Markić

Iva Škrlec

Josip Paladino

Katja Blažević

Kristina Ćurić

Lucija Dodić

Lucija Palić

Luka Orešković

Magdalena
Kovačić

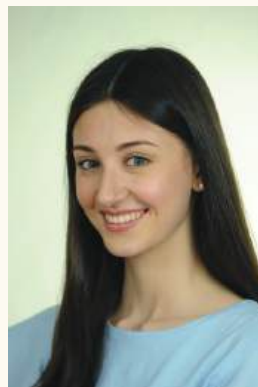
Marta Raguž

Niko Vuchetich

Paula Dodić

Paula Žugec

Rafael Toni Kovač

Rafaela Kodić

Sara Šulj

Ivan Božanić

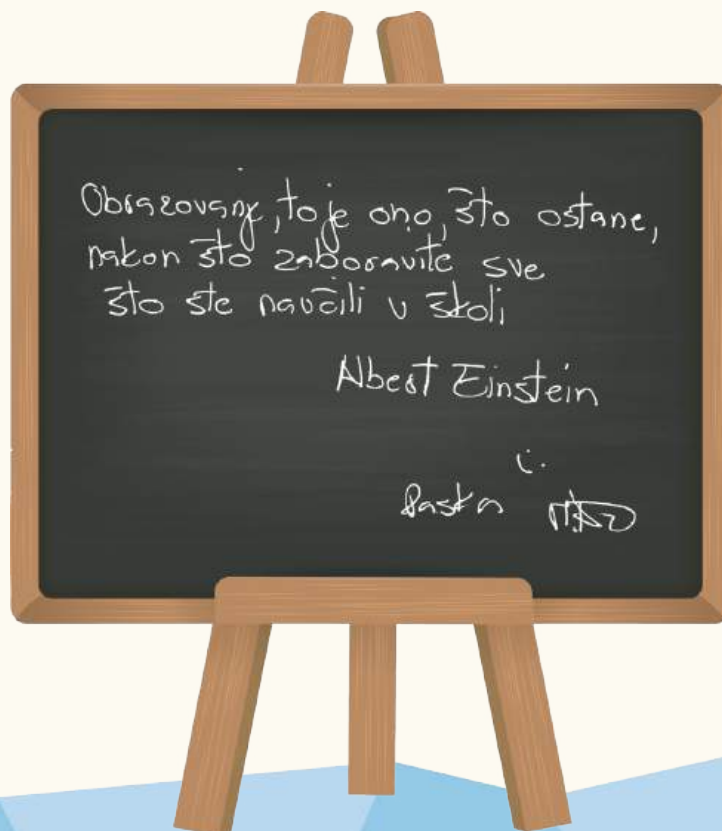
Bruna Zadro

Tvrtko Barbir

Adriana Mamlić Maria Dodić Andro Hajvaz

The background is a light blue color with a repeating pattern of white line-art icons representing various school subjects and items. These include a basketball, a graduation cap, a beaker with bubbles, a notebook, a paperclip, a ruler with a pencil, and an alarm clock.

učenici
prvih, drugih
i trećih razreda

1. A RAZRED

RAZREDNICA: LUCIJA BALJKAS, PROF.

Barušić, Lucija

Begiqi, Veton

Buchwald-Ružić, Pia Iva

Burčul, Lucija

Butuči, Ana Marie

Crnković, Mia

Čučković, Vito

Delivuk, Vlatka

Drenški, Paola

Iličić, Ema

Jukica, Pia

Jularić, Nikolina

Kotzmuth, Hana

Lušić, Helena

Ljubotina, Filip

Nikolić, Borna

Pavić, Marko

Perišić, Antonio

Pervan, Pavla

Petričević, Nika

Piteša, Paola Petra

Primorac, Franka

Smoljanović, Anja

Šapina, Iva

Topolovac, Helena

Vlašić, Nika

Vuković, Marta

1. B RAZRED

RAZREDNICA: MIRJANA ŠPOLJAR, PROF.

Brešić, Anđela
Bulić, Šimun Petar
Cimaš, Antonio
Ćurić, Laura
Frančesević, Tara
Gabelić, Špiro
Gabrić, Paola
Iličković, Hana
Jagar, Iva
Klisović, Karla
Krešić, Fran
Lacić, Sara
Lihtar, Nika
Lukić, Brigita
Maly, Leona

Markota, Nika
Matolić, Bartol
Miklečić, Elena
Mlinarić, Ema
Novosel, Dominik
Omerović, Nedim
Palić, Mihael
Parmak, Mia
Senjanović, Jana
Strupar, Laura
Špehar, Iva
Zečević, Ante

1. C RAZRED

RAZREDNICA: MARINA ČOVIĆ, PROF.

Bešlić, Antonio

Broz, Lora

Čekolj, Oton

Drmić, Karla

Dujmović, Dominik

Gašpar, Sara

Grahovac, Mirna

Hrkovac, Rebeka

Jančić, Marta

Jukić, Ana

Kores Špoljarec, Dora

Krpan, Niko

Lašič, Lara

Ličina, Daria

Lučan, Franka

Mandić, Anja

Meden, Filip

Milinković, Anja

Molnar, Andrej

Perović, Fran

Peterlin, Andrej

Putanec, Tino

Ratković, Ivan

Roić, Valentin

Stanko, Tea

Šarčević, Petra

Vukić, Filip Miroslav

1. D RAZRED

RAZREDNICA: SANJA ZOLIĆ NERALIĆ, PROF.

Čale, Tomislav
Godić, Gordan
Gurović, Matija
Ivančić, Jakov
Jerman, Lana
Kanurić, Edi
Katić, Tin
Kvež, Marta
Lacić, Karlo
Laco, Lada
Lozančić, Marko
Mačefat, Maja
Milić, Ana Maria
Mršić, Ella
Odak, Vid

Parat, Jakov
Perković, Anja
Pervan, Hana
Pisk, Marta
Sever, Isabela
Sykora, Mia
Šakić, Roberta
Škiljo, Luce
Štulić Ceronja, Ela
Tadić, Eli
Tomičić, Fran
Troha, Lorena
Vitek, Marta

1. E RAZRED

RAZREDNIK: DUŠKO JAKOVIĆ, PROF.

Aleksić, Matej
Bartulica, Ante Josip
Belinak, Tea
Crnčević, Nika
Cutvarić, Hrvoje
Čuljat, Aleksandra
Dorotić, Juraj
Galić, Katja
Grubišić, Karla
Hranjec, Lorena
Ivkić, Ivona
Jukčić, Ana
Kostić, Mila
Litvić, Una
Martinović, Antea

Mihalac, Marta
Milić, Magdalena
Mišković, Darian
Pastuović, Domagoj
Petek, Kristina
Petrović, Ana
Rajić, Anica
Škara, Lucija
Štajduhar, Dora
Vejić, Tino
Vida, Patrik

1. F RAZRED

RAZREDNIK: BRANKO ŠPOLJAR, PROF.

Adam, Lucija
Aliaj, Nina
Bhaskar, Damian
Bogović, Ana
Divjak, Korina
Galac, Tea
Glasnović, Paola
Horvat, Larissa
Jukić, Nino
Kober, Petra
Koritnik, Ana
Krajina, Mariela
Križ, Tea
Lukin, Iva
Majksner, Tamara

Makar, Borna
Maloča, Leo
Miljak Ana
Mlinarek, Kristijan
Peternel, Laura Michelle
Savić, Sara
Šimek, Niko
Šimić, Josip
Vnučec, Matej
Vršić, Magdalena
Vusilović, Nika
Žagar, Una

2. A RAZRED

RAZREDNICA: LANA ŠARIĆ, PROF.

Banožić, Marin
Buljat, Marin
Cvitanović, Ana
Čolić, Marija
Ćurić, Ivan
Fuček, Paula
Grbeša, Marko
Ivanuš, Mislav
Josić, Karla
Jukičić, Marija
Klasić, Ema
Krajcar, Lara
Leko, Danijela
Levatić, Fran
Mihaljević, Tonia

Milković, Ana
Mustapić, Aneta
Pernar, Tea
Polančec, Karlo
Potkonjak, Marko
Radeljić, Mihael
Šarčević, Luka
Trišović, Lana
Vištica, Marija
Vrban, Paula

2. B RAZRED

RAZREDNICA: DIANA GREGURIĆ, PROF.

Anić, Sara
Bajan, Bruno
Barac, Sven
Budim, Mihaela
Ciganek, Matea
Čačić, Lucija
Digna, Lina
Filipović, Nika
Godinić, Petra
Habazin, Francesca
Jazvić, Mislav
Josipović, Roko
Kekez, Mirna
Kovačić, Karlo
Kukić, Lara

Kunkić, Laura
Matas, Matea
Mešetović, Sven
Nakić, Roko
Perčinić, Nika
Perić, Marina
Stipić, Patricia
Šošić, Stjepan
Talić, Karla
Tonković, Mia
Vucelić, Bruno
Vukoja, Luka
Zoričić, Vinko

2. C RAZRED

RAZREDNICA: SANJA BOTICA, PROF.

Bajan, Jurica

Bedeković, Iva

Bilajac, Sabina

Bilić, Nika

Čolak Horvatić, Vedran

Despot, Ela

Grgić, Maja

Hirc, Maja

Janjić, Antun

Klobučar, Roko

Lokas, Anamarija

Lovrić, Veronika

Matić, Tea

Omrčen, Ana Marija

Partl, Patrik

Pavleka, Mateja

Sefić, Nika

Srna, Hana

Stanić, Lorena

Šarić, Filip Antonio

Štefanović, Luka

Ujević, Karla

Verić Krasnić, Magdalena

Vidović, Anđela

Vladić, Nika

Židak, Ivor

2. D RAZRED

RAZREDNICA: VLATKA KUCHAR, PROF.

Azinović, Ivna
Banožić, Lea
Bilić, Iva
Boban, Filip
Burazin, Iva
Bürger, Matea
Čičak, Anamaria
Grgić, Dora
Hadžagić, Sarah
Kordić, Noah
Krpan, Doris
Laškaj, Tin
Marić, Josip
Matezović, Tvrtko
Milković, Katarina

Moconja, Lea
Muhadri, Anila
Palčić, Donatela
Perhat, Dario
Perić, Laura
Postonjski, Karla
Pribić, Petra
Pušić, Magdalena
Šekerija, Karla
Štrk, Luka
Vajda, Nika
Vedriš, Matko
Vukušić, Mile

2. E RAZRED

RAZREDNICA: TIHANA ARBANAS, PROF.

Bilogrević, Tea
Biškup, Izabela
Čović, Lorena
Ćurković, Ante
Doko, Ivan
Gašparin, Maks
Harambaša, Matea
Herceg, Stjepan
Jurilj, Lovro
Kelemen, Klara
Klikić, Sara
Kokorić, Karla
Kordić, Marko
Krapljan, Dominik
Lakić, Marta

Ložnjak, Nika
Marić, Mihaela
Mihalić, Petra
Mustapić, Helena
Palić, Korina
Primec, Laura
Radišić, Lara
Rogić, Frane
Stipurić, Antonija
Škrnjug, Noa Mihael
Štaba, Tomas
Tolić, Lovro
Uzelac, Anđela

2. F RAZRED

RAZREDNIK: HRVOJE MALČIĆ, PROF.

Bagarić, Magdalena

Bošnjak, Matej

Cvitković, Lorena

Čačija, Iva

Čuček, Fran

Ćorluka, Sara

Ćurković, Lorena

Dodić, Nika

Frković, Nika

Hriberski, Danijela

Karačić, Gabriela

Klarić, Noa

Kosovec, Dominik

Kovačević, Lucija

Lukenda, Pavla

Majer, Ana

Mandić, Eva

Miličević, Fran

Orlović, Luka

Pilipović, Šime

Plašćar, Bruno

Počivavšek, Jan Emanuel

Radeljak, Mara

Vincek, Katja

Županović, Lea

Župić, Antica

3. A RAZRED

RAZREDNICA: IVANA PIVČEVIĆ, PROF.

Bartulica, Nikola Stjepan

Belina, Alan

Čubek, Sara

Gruden, Karlo

Ivančić, Anamarija

Jurišić, Ana

Klarić, Marijana

Kovačić Radovanović, Josip

Krstanović, Karmen

Ladavac Jančin, Nika

Ljuban, Marija

Marinov, Nika

Meić, Nina

Mihaljević, Petra

Odak, Ante

Pavlović, Petra

Plećaš, Mari

Pranjić, Ivan

Radić, Magda

Sokač, Nika

Šuman, Karla

Veršnik, Iva

Voća, Mihaela

3. B RAZRED

RAZREDNICA: ANA ŠILJEG GILJA, PROF.

Bolanča, Luka
Flegar, Paula
Ivić, Laura
Jagodić, Bruno
Kapetanić, Maša
Katarinčić, Iva
Katunarić, David
Kelečević, Jakov
Kirhmajer, Matija
Koritnik, Maks
Kosty, Luka
Maksutić, Ema
Malobabić, Tina
Miličević, Lana
Puntarec, Adrian

Puntarec, Darian
Radošević, Marta
Remenar, Patrik
Sinani, Lori
Šiljeg, Marta
Štefanić, Ema

3. C RAZRED

RAZREDNICA: DORA KROVINA, PROF.

Bebek, Nera
Bićanić, Marija
Borić, Filip
Bublić, Leonarda
Dizdar, Antonija
Duvnjak, Kristina
Ivanda, Zrina
Kalamar, Ani
Kutnar, Martin
Marić, Jerko
Matić, Nina
Müller, Lara
Novak, Hrvoje
Orešković, Nina
Palac, Katarina

Puntijar, Luka
Runac, Ana
Smolković, Karmen
Šušak, Mia
Vidan, Valerija
Vlaić, Antonio
Vranješ, Kristina
Vrkljan, Roko
Vukoja, Ana

3. D RAZRED

RAZREDNICA: DRAGANA AŽIĆ, PROF.

Babić, Marta
Baković, Ana
Begić, Dora
Bogović, Paula
Brnadić, Zorica
Brnadić, Zvonimir
Čugura, Antonija
Dodig, Iva
Ferat, Karla
Gašpar, Ivan
Granić, Marta
Husković, Ines
Jadrijević, Filip
Kalaica, Tamara
Kupski, Ivana

Ljubetić, Ivan Bonaventura
Maćešić, Lucia
Majher, Filip
Mazarekić, Ana Marija
Medved, Marcela
Mirosavac, Danijela
Reljić, Paula
Sarić, Katarina
Šimunović, Magdalena
Topolovec, Kuzma
Vidović, Anamarija
Vranić, Lara

3. E RAZRED

RAZREDNICA: ILIJANA VUJNOVIĆ, PROF.

Bačlija, Marija
Barišić, Barbara
Bjeliš, Alen
Brizić, Franciska
Budimir, Darija
Buljan, Matea
Čičak, Gabrijela
Ferjančić, Dora
Geld, Luka
Grbavac, Kata
Jurković, Nika
Klarić Martinović, Lea
Konja, Matija
Križanac, Jelena

Maletić, Ivana
Mandić, Lucija
Marković, Lara
Matičević, Iva
Milić, Magdalena
Mušović, Din
Pušić, Jelena
Rašić, Ana
Rogić, Jakov
Štajcar, Luka
Vidaković, Ivana
Vukojević, Fran Luka
Žmegač, Ana Marija

3. F RAZRED

RAZREDNICA: CECILIJA NEKIĆ, PROF.

Barbarić, Mia
Bebek, Vedrana
Berišić, Ljubica
Bilić, Lorna
Bišćan, Mario Petar
Čulin, Ante Toni
Gašparević, Hannah
Hađina, Veronika
Hlebec, Jurica Tin
Jeftimija, Maria
Jembrek, Matea
Kobasić Čonč, Tia
Ledić, Mia
Livaković, Ante
Maras, Gabriela

Medved, Nika
Medvešek Zmijanjac, Vanja
Milinković, Juraj
Mitrović, Fran
Pašalić, Petra
Perović, Marta
Planinčić, Valentina
Rusan, Marica
Semren, Katarina
Smolčić, Matteo
Spajić, Anamarija
Viduka, Lucija

1. rujna 2017.

Početak školske godine

4. rujna 2017.

Početak nastavne godine. Ravnateljica Ivka Nevistić u dvorani Kapelici pozdravila je prvaše te im predstavila razrednike i stručne suradnike.

5. rujna 2017.

Primili smo zahvalnicu Gimnazije Marka Marulića Tomislavgrad za sudjelovanje u akciji prikupljanja potrebnih knjiga.

6. rujna 2017.

Festival svjetske književnosti

Učenicisusknjižničarkama Lidijom Dizdar i Marijom Novokmet posjetili Festival svjetske književnosti i prisustvovali razgovoru s piscem Franjom Janešem u sklopu Književne matineeje u Kinu Europa te sudjelovali u novinarskoj radionici „Novinarska reportaža u digitalno doba“.

7. rujna 2017.

Ispitom iz biologije završena državna matura 2016./2017.

8. rujna 2017.

Odvoz starog papira u sklopu akcije „Stari papir za nove knjige“ čiji je organizator bio profesor Josip Jukić u suradnji s knjižničarkama.

14. rujna 2017.

Roditeljski sastanak s ravnateljicom Ivkom Nevistić, pedagoginjom Marijom Čubelić, psihologinjom Anđelkom Mišura i razrednicima za roditelje/skrbnike učenika prvih razreda.

15. rujna 2017.

Prva u nizu mjesečnih emisija na Radio Mariji „Sedma u Duhu i s duhom“ profesorice Tihane Arbanas i učenika.

20. rujna 2017.

Započeli redoviti dvotjedni sastanci novinarske grupe čija je voditeljica knjižničarka Marija Novokmet.

21. rujna 2017.

Održana prva sjednica Vijeća učenika, koju je sazvala i vodila ravnateljica Ivka Nevistić, uz pedagoginju Mariju Čubelić, na kojoj je za predsjednika izabran Luka Dmiović, 4.d, za njegovu zamjenicu Ines Husković, 3.d, a zapisničarku Jelena Pušić, 3.e.

22. – 23. rujna 2017.

Terenske nastave

Tri skupine učenika bile su na terenskoj nastavi.

Drugi razredi s profesorima Josipom Jukićem, Vlatkom Kuhar, Katarinom Filković i Lidijom Dizdar posjetili su južnu Dalmaciju, treći razredi s profesoricama Lanom Šarić, Mirjanom Špoljar, Sanjom Zolić Neralić i Ivanom Pivčević Šibenik i sjevernu Dalmaciju, a četvrti razredi s profesoricama Marinom Džidžić, Franicom Mirković i Marinom Čović Istru (Motovunsku šumu, Poreč, Kanjon rijeke Soče, Limski kanal, Grožnjan).

25. rujna 2017.

Posjet Tonina Picule

Našu školu posjetio je Tonino Picula, zastupnik u Europskom parlamentu te dodijelio priznanja sudionicima programa „Škola ambasador“. Govor je održala ravnateljica Ivka Nevistić, kojoj je, kao i profesoru Dominiku Čosiću te učenicima, gospodin Picula dodijelio priznanja, a naša je škola stekla titulu „škole ambasadora“.

26. rujna 2017.

Primili smo zahvalu Malog doma, katoličke misije u Africi.

29. – 30. rujna 2017.

XI. konvoj „Da se nikad ne zaboravi“ u Srebrenicu

Učenice 4.b sudjelovale su u XI. konvoju „Da se nikad ne zaboravi“ u Srebrenicu u pratnji profesora Franje Kresojevića i Petra Paradžika.

1. listopada 2017.

U Bazilici Srca Isusova profesorica Tihana Arbanas organizirala je susret na zazivu Duha Svetoga na kojem su prisustvovali mnogi učenici, njihove obitelji, profesori te ravnateljica Ivka Nevistić.

2. listopada 2017.

Učenici 2.e s razrednicom, profesoricom Tihanom Arbanas i u pratnji pedagoginje Marije Čubelić te profesorice Andree Jagodar posjetili su kompleks crkve i fakulteta Družbe Isusove.

2. i 3. listopada 2017.

„Ne zato jer ne“

U dvorani Kapelici održano je predavanje predavača Policijske uprave zagrebačke prvašima o ovisnostima u sklopu preventivne akcije „Ne zato jer ne“. Organizirala ga je pedagoginja Marija Čubelić.

5. listopada 2017.

Održana je prezentacijska debata u dvorani Kapelici koju su organizirali Fran Markić, nova suvoditeljica Karla Čurlić te profesorica Ana Šiljeg Gilja.

8. listopada 2017.

Dan neovisnosti Republike Hrvatske

Nenastavni dan

10. – 13. listopada 2017.

Sudjelovali smo u humanitarnoj aktivnosti Solidarnost na djelu („Ne dvoji, za drugog izdvoji?“) u organizaciji Hrvatskog Crvenog križa i pedagoginje Marije Čubelić. Profesorice Anamarija Jelić i Lana Šarić s učenicima tim povodom uredile su pano „Kutak humanosti“ u predvorju škole.

11. listopada 2017.

Održan prvi sastanak čitateljskog kluba pod vodstvom profesorice Marije Novokmet.

13. – 15. listopada 2017.

Na 10. nacionalnoj smotri turističke kulture na Hvaru pod geslom „Okusi i mirisi mog zavičaja“ sudjelovali su Laura Rudelj, Karla Bebek i Lovro Turalija s radom „Med – tekuće zlato Zagreba“. Mentor im je bio profesor Josip Jukić.

15. listopada – 15. studenoga 2017.

Mjesec hrvatske knjige

Obilježavanje Mjeseca hrvatske knjige raznim aktivnostima u našoj školi i izvan nje

19. listopada 2017.

Pater Ike Mandurić održao je na poziv profesorice Tihane Arbanas predavanje u dvorani Kapelici.

20. listopada 2017.

Dan kruha i jabuka

Obilježavanje Dana kruha i jabuka u organizaciji profesorica Vlatka Kuhar, Maje Gnjidić i Barbare Koričančić

20. listopada 2017.

Učenici 2.c i 2.f s razrednicima Sanjom Boticom i Hrvojem Malčićem te pratnjom posjetili su Graz.

23. listopada 2017.

Obilježili smo **Dan školske knjižnice** u čitaonici. Događaj su organizirale knjižničarke Lidija Dizdar i Marija Novokmet.

24. listopada 2017.

Učenici prvih razreda s razrednicima, ravnateljicom Ivkom Nevistić i pratnjom, posjetili su Ozalj, Turanj i Karlovac.

28. listopada 2017.

Košarkaška momčad Sedme gimnazije pod vodstvom mentorice, profesorice Marine Čović, pobijedila je u utakmicama protiv Elektrostrojarske obrtničke škole i Škole za medicinske sestre Vinogradska.

1. studenoga 2017.

Dan Svih svetih

3. studenoga 2017.

Profesorica Inez Birolla Sić održala je radionicu za nastavnike pod nazivom „Kahoot“ u informatičkoj učionici.

3. studenoga 2017.

Profesor Hrvoje Malčić i učenici 3. i 4. razreda posjetili su područje Trokut Novska te slušali ratna i životna iskustva generala Josipa Lucića, ratnog zapovjednika „Tigrova“.

3. i 4. studenoga 2017.

DSD na Sljemenu

Učenici četvrtih razreda

koji pohađaju DSD, zajedno sa srednjoškolcima iz Krapine, proveli su vikend na DSD kampu na Sljemenu.

6. studenoga 2017.

Marko Šapina, naš bivši učenik, održao je radionicu o montaži u sklopu projekta „Snimi trailer za lektiru“.

7. studenoga 2017.

„Zagrebački kvartovi“

Četvrtaši su birali najbolji video na temu „Moj kvart“ u dvorani Kapelici u sklopu projekta „Zagrebački kvartovi“ profesora Josipa Jukića. Pobjednici su bili učenici 4.a: Lucija Božić, Katarina Sekol, Iva Šimunović, Katarina Šitum i Dorijan Maslač.

9. studenoga 2017.

Knjižničarke Lidija Dizdar i Marija Novomet te profesorica Ines Petrović i učenici posjetili su Interliber, međunarodni sajam knjiga u učila.

10. studenoga 2017.

Učenici s knjižničarkom Lidijom Dizdar bili su na književnoj večeri sa spisateljicom Sonjom Smolec u Knjižnici Medveščak.

13. studenoga 2017.

STEM u Sedmoj

Održana su prva predavanja projekta STEM u Sedmoj u dvorani Kapelici. Lara Topol iz NE Krško održala je predavanje o nuklearnoj energiji, a Ivica Bašić, predsjednik Hrvatskog nuklearnog društva, govorio je o važnosti zaposlenja u STEM području. Predavanja su organizirale profesorice Lana Šarić i Mirjana Špoljar.

13. studenoga 2017.

Bojana Burnać, direktorica filmske fotografije, održala je radionicu o snimanju i osnovama teorije filma u sklopu projekta „Snimi trailer za lektiru“ čije su voditeljice profesorice Maja Gnjidić i Katarina Slade.

14. studenoga 2017.

U dvorani Kapelici maturantima su predstavljene studijski programi Hrvatskog vojnog učilišta o zanimanjima vojni pilot, vojno pomorstvo i drugi programi Oružanih snaga RH. U organizaciji je sudjelovala pedagoginja Marija Čubelić.

17. studenoga 2017.

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara

Obilježili smo Dan sjećanja na žrtvu Vukovara u dvorani Kapelici. Predstavnici svih razreda u pratnji profesorica Lucije Baljkas, Lidije Dizdar i Marine Džidžić postavili su i zapalili svijeće u Ulici grada Vukovara.

17. – 19. studenoga 2017.

Prva pomoć

Učenici drugih razreda koji pohađaju izvan-nastavnu aktivnost Prva pomoć u pratnji mentorice, profesorice Anamarije Jelić, sudjelovali su u obuci u Novom Vinodolskom u organizaciji Hrvatskog Crvenog križa.

20. studenoga 2017.

Europski parlament

Učenici s profesoricama Marinom Čović i Inez Birolla Sić posjetili su Strasbourg i München te sudjelovali na Danu Euroscola.

22. studenoga 2017.

Učenici drugih razreda predstavili su u dvorani Kapelici program terenske nastave iz južne Dalmacije. Voditelj događanja bio je profesor Josip Jukić, a mentorice na terenskoj nastavi Vlatka Kuhar, Katarina Filković i Lidija Dizdar.

prosinac 2017.

Provedena je Caritasova akcija „Budi cool, udijeli slatkiš svoj!“ na poticaj profesorice Tihane Arbanas.

29. i 30. studenoga 2017.

Sigurnost u prometu

U suradnji s pedagoginjom Marijom Čubelić u dvorani Kapelici održana

prosinac 2017.

Učenici su u pratnji pedagoginje Marije Čubelić i profesorice Marine Džidžić, koja je bila organizatorica, posjetili HNB, središnju banku Republike Hrvatske.

2. prosinca 2017.

Odbojkaška momčad pod vodstvom mentorice, profesorice Marine Čović,

6. prosinca 2017.

Obilježili smo Dan svetog Nikole posjetima razredima. Koordinatorice događanja bile su knjižničarke Lidija Dizdar i Marija Novokmet u suradnji s pedagoginjom Marijom Čubelić i ravnateljicom Ivkom Nevistić te Vijećem učenika.

7. prosinca 2017.

Nagradni dan 4.b

Učenici 4.b s razrednicom Robertom Pollak i profesoricom Marijom Novokmet za nagradu za izvrstan uspjeh i najmanji broj izostanaka u prošloj školskoj godini posjetili su imanje obitelji Salaj.

7. prosinca 2017.

Održana je Večer matematike pod vodstvom profesorica Lucije Baljkas i Mirjane Špoljar.

8. prosinca 2017.

Učenici 2.a i 2.e posjetili su advent u Budimpešti s profesoricama Lanom Šarić, Tihanom Arbanas, Draganom Ažić i Marijom Čubelić.

12. prosinca 2017.

Pater Ike Mandurić u Kapelici je održao adventsku duhovnu obnovu. Organizatorica je bila profesorica Tihana Arbanas.

13. prosinca 2017.

Božićni koncert u Kapelici

U Kapelici je održan tradicionalni božićni koncert učenika Glazbene škole Pavla Markovca za učenike i profesore II., VII., XVI. i Klasične gimnazije.

22. - 23. studenoga 2017.

Lana Miličević, učenica 3.b, članica Četvrte generacije Mreže mladih savjetnika pravobraniteljice za djecu (MMS) bila je na prvom sastanku mladih savjetnika u Donjoj Stubici.

23. studenoga 2017.

Profesorica Tihana Arbanas i učenici koji pohađaju vjeronauk osmislili su prvi srednjoškolski susret u dvorani u Palmotićevoj čiji je gost bio Marko Perković Thompson. Tema susreta bila je vjera, ljubav i domovina.

su predavanja djelatnika Policijske uprave Medveščak o sigurnosti u prometu.

30. studenoga 2017.

Održana je radionica u organizaciji profesorice Vlatke Kuhar iz STEM ciklusa „Kemijsko-inženjerske radionice HDKI-ja“ pod naslovom „Analizom pogodi koja je sol u vodi“. Radionicu su vodili doc. dr. sc. Tomislav Portada, kemičar iz Instituta Ruđer Bošković, i Zvonimir Mlinarić, student farmacije i naš bivši učenik.

porazila je odbojkaše Druge ekonomske škole.

5. prosinca 2017.

Ispitni koordinator, profesor Dominik Čosić, održao je maturantima informativno predavanje o državnoj maturi.

5. prosinca 2017.

U dvorani Kapelici učenici su predstavili program terenske nastave na kojoj su bili krajem rujna. Mentori su im bili profesori Marina Džidžić, Franica Mirković te Franjo Kresojević.

14. prosinca 2017.

U informatičkoj učionici Inez Birolla Sić, profesorica informatike, održala je radionicu za nastavnike o raznim servisima za izradu križaljki.

14. prosinca 2017.

Božićni koncert u Palmotićevoj

Održan je Božićni koncert zagrebačkih srednjoškolaca II., VII. i XVI. gimnazije te Tehničke škole u Bazilici Srca Isusova Zagreb. Organizirale su ga knjižničarke tih škola.

prosinac 2017.

Učenici uključeni u projekt „STEM u Sedmoj“ sredinom prosinca izrađivali su sapune, pilinge i ulja od kave.

15. prosinca 2017.

Učenici 4.b bili su na operi „La Bohème“ Giacoma Puccinija u HNK-u s profesorica Robertom Pollak i Andreom Jagodar.

20. prosinca 2017.

Održano je adventsko događanje „Slatko svakome“ pod vodstvom profesorice Katarine Filković.

15. prosinca 2017.

Učenici 2.b i 2.d s razrednicama Dijanom Gregurić i Vlatkom Kuhar te profesorica Marijom Abdić i Katarinom Filković posjetili su Graz.

21. prosinca 2017.

Humanitarni dan Sedme

Organiziran je božićni koncert, kviz, postavljeni su štandovi s ukrasima, slasticama i drugim rukotvorinama čime smo prikupljali donacije za potrebite.

21. prosinca 2017.

Vokalno instrumentalna skupina škole pod vodstvom profesorice Ilijane Vujnović i Sedma klapa nastupili su na Trgu bana Josipa Jelačića.

27. prosinca 2017. – 12. siječnja 2018.

Zimski odmor učenika

11. siječnja 2018.

U našoj školi održan je skup pri Agenciji za odgoj i obrazovanje namijenjen učiteljima i nastavnicima biologije Grada Zagreba, Zagrebačke i Sisačko-moslavačke županije.

18. siječnja – 8. veljače

Održana su školska natjecanja.

19. siječnja 2018.

Maturanti s razrednicama i profesorima u pratnji posjetili su Prag.

22. i 23. siječnja

Održan je usmeni dio ispita za njemačku jezičnu diplomu (DSD).

24. siječnja 2018.

Provedena je vježba evakuacije pod vodstvom profesora Franje Kresojevića.

25. siječnja 2018.

Učenci i knjižničarke bili su u Matici hrvatskoj na predstavljanju knjige Nives Opačić.

26. siječnja 2018.

Održana smotra LiDraNo na razini gradskih četvrti u II. gimnaziji na kojoj su sudjelovali naši učenici Lovro Bilić i Marija Čolić s mentorica, profesorica Katarinom Slade i Nevenkom Vipauc. Literarne radove napisale su Marta Pisk, Marijana Klarić i Petra Mihaljević, a mentorica im je bila profesorica Sanja Zolić Neralić.

27. siječnja 2018.

Naši STEM-ovci osvojili su poklon bon ExitGames te u pratnji profesorice Lane Šarić uspješno riješili zagonetku Teslina nasljeđa.

15. veljače 2018.

Učenici trećih razreda snimali su video „Sviđam li ti se?“ u sklopu projekta „Uključi se i odluči“ HRT-ove emisije „Ni da ni ne“. Mentorica im je bila profesorica Ana Šiljeg Gilja.

15. veljače 2018.

Započeli smo niz posjeta izložbi „Seljačka buna 1573. borba za stare pravice“ u Knjižnici Božidara Adžije. Učenike su vodile knjižničarke Lidija

Dizdar i Marija Novokmet.

16. veljače 2018.

Emitirana emisija na Radio Mariji „Sedma u duhu i s duhom povodom ulaska u korizmu“

16. veljače 2018.

Odbojkaška momčad pod vodstvom mentorice, profesorice Marine Čović porazila je momčad Treće gimnazije.

23. – 24. veljače 2018.

Učenici 3.a i 3.b bili su na izvanučioničkoj nastavi u Beču i Bratislavi s profesorica Ivanom Pivčević, Anom Šiljeg Gilja, Mirjanom Špoljar i Sanjom Zolić Neralić.

25. – 26. veljače 2018.

Učenici 3.e i 3.f bili su na izvanučioničkoj nastavi u Beču i Bratislavi s profesorica Ilijanom Vujnović, Cecilijom Nekić, Marinom Džidžić i Majom Gnjiđić.

28. veljače 2018.

Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja

Obilježili smo Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja nošenjem ružičastih odjevnih predmeta. Pedagoginja Marija Čubelić i profesorica Krisja Štulić održale su tijekom veljače edukativne radionice o prevenciji vršnjačkog nasilja, a u hodniku izložile učeničke radove sa snažnim porukama. U knjižnici su knjižničarke priredile malu, prigodnu izložbu knjiga.

ožujak 2018.

Katarina Palac, 3.c, stekla je pravo sudjelovati u drugom eliminacijskom krugu natjecanja Ponos domovine '18. Mentor joj je bio

profesor Josip Jukić.

6. ožujka 2018.

Don Mihovil Kurkut na poziv profesorice Arbanas održao je predavanje u dvorani Kapelici.

8. ožujka 2018.

Martin Kutnar, 3.c, sudjelovao je u izboru za Euroviziju mladih glazbenika, a podršku su mu pružili učenici iz razreda te profesorice Dora Krovina i Ines Petrović.

8. ožujka 2018.

Održana je završna projekcija i dodjela nagrada trailerima snimljenima u sklopu projekta profesorica Katarine Slade i Maje Gnjidić „Snimi trailer za lektiru“ u dvorani Kapelici.

9. ožujka 2018.

Primili smo zahvalnicu udruge „Krug ljubavi“ za donaciju prikupljenu povodom Humanitarnog dana Sedme, koju nam je dodijelila Lea Lesjak, predsjednica udruge.

10. ožujka 2018.

Odbojkaška momčad pod vodstvom profesorice Marine Čović zauzela je četvrto mjesto na Prvenstvu Grada Zagreba.

10. ožujka 2018.

Učenici 2.d i 2.f sudjelovali su na 22. općinskom natjecanju mladih Hrvatskog Crvenog križa održanoga u Zagrebu. Mentorica im je bila profesorica Anamarija Jelić.

14. ožujka 2018.

Učenici i profesorice Marija Čubelić, Lidija Dizdar i Ines Petrović sud-

jelovali su na predavanjima i radionicama u Institutu za hrvatski jezik i jezikoslovlje povodom Dana otvorenih vrata Instituta.

16. ožujka 2018.

Na Radio Mariji emitirana je emisija na temu „Lik svećenika“.

16. i 17. ožujka 2018.

Učenici 4.a posjetili su Trst, Veneciju i Udine u pratnji profesorica Marije Abdić i Vlatke Kuhar.

20. ožujka 2018.

Posjet i predavanje novinarke Ivane Paradžiković. Susret je organizirala knjižničarka Marija Novokmet.

21. ožujka 2018.

Predavanje članova Udruge Financijski klub Ekonomskog fakulteta u Zagrebu o financijskoj pismenosti. Organizirali su ga profesor Dominik Čosić i pedagoginja Marija Čubelić.

27. ožujka 2018.

Manifestacija „Knjižna booka“ u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici. Učenike su pripremale knjižničarke Lidija Dizdar i Marija Novokmet u suradnji s profesoricama Majom Gnjidić i Katarinom Slade.

29. ožujka - 6. travnja 2018.

Proljetni odmor učenika

9. travnja 2018.

U organizaciji profesorice Marine Džidžić maturanti su slušali predavanje dr. sc. Jasmine Jelić-Balta o istraživanju i proizvodnji nafte i plina.

11. travnja 2018.

Održano je fotografiranje učenika.

11. – 13. travnja 2018.

Provedeno je državno natjecanje iz engleskoga jezika na kojemu je sudjelovala Karla Bebek, 4.c s mentoricom, profesoricom Barbarom Koričančić.

12. – 14. travnja 2018.

Održano je državno natjecanje iz matematike na kojemu je sudjelovao Luka Krešić, 4.c, s mentoricom, profesoricom Jadrankom Miletić.

13. travnja 2018.

Naši učenici s profesoricama Lanom Šarić, Andreom Jagodar i Vlatkom Kuhar te ravnateljicom Ivkom Nevistić posjetili su PMF i sudjelovali na radionicama i predavanjima u sklopu manifestacije „Dan i noć na PMF-u“.

13. travnja 2018.

U suradnji s Hrvatskim autoklubom proveden je preventivno-edukativni program za maturante „KLIK - navika odgovornog ponašanja“. Organizirala ga je pedagoginja Marija Čubelić.

13. – 14. travnja 2018.

Učenici 1. i 2. razreda, polaznici DSD-nastave, s profesoricama Stankom Horvat i Sanjom Botica bili su na izvanučioničkoj nastavi u Austriji. Posjetili su muzej Svjetovi kristala Swarovski u Wattensu te razgledali kulturno-povijesne znamenitosti Innsbrucka i Salzburga.

17. travnja 2018.

Djelatnici škole posjetili su izložbu „Katarina Velika, carica svih Rusa“ u Galeriji Klovićevi dvori.

17. i 18. travnja 2018.

Učenici 3.c i 3.d posjetili su Šenoinu kuću u Zagrebu u pratnji profesorice Ines Petrović i pedagoginje Marije Čubelić.

20. travnja 2018.

Obilježili smo Dan škole raznim aktivnostima.

20. – 21. travnja 2018.

Učenici 2.a i 2.e u pratnji profesorica Lane Šarić i Tihane Arbanas, ravnateljice Ivke Nevistić te pedagoginje Marije Čubelić, posjetili su München, dvorac Nyphenburg, Alianz Arenu te Mozartov grad Salzburg.

20. – 21. travnja 2018.

Učenici prvih razreda u pratnji profesora posjetili su krajem travnja Veronu, Sirmione i Gardaland.

20. – 21. Travnja 2018.

Učenici 2.f i 2.c u pratnji profesora Hrvoja Malčića, Sanje Botica, Stanke Horvat i Andree Jagodar posjetili su Milano, Como, Luganu i Bergamo.

22. – 25. travnja 2018.

Održano je državno natjecanje iz kemije na kojemu je sudjelovala Ema Milnarić, 1.b, s mentoricom, profesoricom Lanom Šarić.

23. travnja 2018.

„Vremenu (u)prkos“

Program u sklopu manifestacije „Noć knjige“ u Knjižnici Medveščak za koji su učenike pripremale knjižničarke Lidija Dizdar i Marija Novokmet u suradnji s profesoricama Katarinom Slade, Nevenkom Vipauc i knjižničarkama II. i XVI. gimnazije.

23. – 29. travnja 2018.

STEM Discovery Week

Učenici trećih razreda s profesoricama Mirjanom Špoljar i Lanom Šarić sudjelovali su na *STEM Discovery Weeku* u sklopu projekta STEM u Sedmoj.

25. – 27. travnja 2018.

Održano je državno natjecanje iz povijesti na kojemu je sudjelovala Nika Ložnjak, 2.e, s mentorom, profesorom Hrvojem Malčićem.

27. travnja 2018.

Uoči svibnja, Marijina mjeseca, u emisiji na Radio Mariji naši su učenici i urednica, profesorica Tihana Ar-

banas, razgovarali o majci i njezinoj važnosti u životu.

1. svibnja 2018.

Praznik rada

2. svibnja 2018.

Školska liječnica održala je drugi dio predavanja učenicima prvih razreda. Predavanje je organizirala pedagoginja Marija Čubelić.

5. svibnja 2018.

Ante Toni Čulin, 3.f, osvojio je 1. mjesto u kategoriji 50 metara prsno, Matija Konja, 3.e, 3. mjesto u kategoriji 50 metara leptir, a štafeta u sastavu: Ante Toni Čulin, 3.f, Matija Konja, 3.e, Vinko Zoričić, 2.b i Juraj Milinković, 3.f 2. mjesto u kategoriji štafeta 4 x 50 metara mješovito na Prvenstvu Grada Zagreba u plivanju za mladiće srednjih škola. Mentor im je bio profesor Petar Paradžik.

5. – 7. svibnja 2018.

Učenici prvih razreda bili su na terenskoj nastavi na Krku, Cresu i Lošnju u pratnji profesora Franje Kresojevića, Ivane Pivčević i Anamarije Jelić.

8. svibnja 2018.

Učenici drugih razreda posjetili su Dane energetike na Fakultetu elektrotehnike i računalstva u okviru 9. Zagrebačkog energetskeg tjedna u pratnji profesorica Marine Džidžić, Andree Jagodar i Dore Krovina.

8. – 15. svibnja 2018.

Sudjelovali smo u humanitarnoj akciji „Zagrepčani Zagrepčanima“. Organizatorica je bila pedagoginja Marija Čubelić.

9. svibnja 2018.

Učenici trećih razreda u pratnji profesorica Mirjane Špoljar i Lane Šarić posjetili su Ljubljani u sklopu projekta „STEM u Sedmoj“.

10. svibnja 2018.

Održano je otvorenje prve izložbe fotografske grupe naše škole pod vodstvom profesorice Krisje Štulić.

10. svibnja 2018.

U sklopu 9. Zagrebačkog energetskeg tjedna održano je predavanje „Razvoj ne želimo zaustaviti, ali onečišćenje možemo“. Učenici su pod vodstvom mentorica Marine Džidžić, Andree Jagodar i Dore Krovina pripremili prezentacije i održali predavanja.

11. svibnja 2018.

Učenici četvrtih razreda s profesorom Dominikom Čosićem sudjelovali su na skupu mladih ambasadora Europskog parlamenta u Kinu Europa.

11. svibnja 2018.

Naši učenici s mentoricom, profesoricom Anom Šiljeg Gilja, sudjelovali su na Europskom debatnom natjecanju mladih na temu „Živjeti, učiti, raditi i kretati se u pametnim gradovima budućnosti - s ili bez plastike i petrokemijske industrije“.

11. svibnja 2018.

Naša škola predstavila se na manifestaciji „Dojdi osmaš“ na Zrinjevcu. Organizatorica je bila profesorica Anđelka Mišura.

15. svibnja 2018.

Na poziv profesorica Tihane Arbanas i Krisje Štulić, u dvorani Kapelici predavanje je održao vlč. Odilon Singbo, svećenik, misionar iz Benina. Bio je to poticaj na prikupljanje novčanih priloga za pomoć učenicama Doma svetog Ivana Pavla II.

16. svibnja 2018.

Održana je „Sedma plus“, svečanost na kojoj smo istaknuli učenike i njihove mentore koji su ove godine bili uspješni na državnim natjecanjima, druge darovite učenike, a bio je prikazan i kraći pregled ovogodišnjih aktivnosti. Program su, u suradnji s učenicima, osmislile i ostvarile profesorice Marija Čubelić i Marija Novokmet te Lidija Dizdar, Krisja Štulić i profesor Filip Pinter.

18. svibnja 2018.

Učenici drugih razreda u pratnji profesorice Andree Jagodar sudjelovali su u STEM radionicama na Institutu Ruđer Bošković.

19. svibnja 2018.

Naši učenici pod vodstvom profesora Petra Paradžika osvojili su drugo mjesto na Prvenstvu Grada Zagreba u vaterpolu za srednje škole.

21. svibnja 2018.

Posljednji dan nastave za maturante obilježen je i prigodnim programom u dvorani Kapelici.

22. svibnja 2018.

Dan zagrebačkih maturanata

24. svibnja 2018.

Naši su učenici pod vodstvom profesorice Tihane Arbanas sudjelovali u redovitoj mjesečnoj emisiji razgovarajući o temi „Ovisnosti, nove droge i ponašanje mladih“.

24. svibnja 2018.

Učenici s profesoricom Ines Petrović i knjižničarkom Marijom Novokmet posjetili su Zagreb book festival i prisustvovali diskusiji na temu „Siri, how do you feel? – umjetna inteligencija i moral“.

25. svibnja 2018.

Dan otvorenih vrata Sedme

U dvorani Kapelici organiziran je prigodni program na čijem je početku prisutne pozdravila ravnateljica Ivka Nevistić, a voditelji, profesorica Lana Šarić, profesor Josip Jukić i učenici putem prezentacije upoznali su ih sa školom. U kabinetima biologije, kemije, učionici br. 61 i knjižnici učenici i profesori predstavili su različite kreativne projekte i aktivnosti škole.

26. svibnja 2018.

Učenici prvih, drugih i trećih razreda sudjelovali su na Znanstvenom pikniku na Jarunu s profesoricama Lucijom Baljkas i Andreom Jagodar.

28. svibnja 2018.

Učenici su s profesoricom Marijom Novokmet sudjelovali na radionici u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici „Vodeni znakovi ili filigrani na papiru“. Od-lazak je organizirala profesorica Lidija Dizdar.

28. svibnja 2018.

Učenici 2.c, 2.d, 2.e, 2.f i 3.a u pratnji profesora Filipa Pintera i Hrvoja Malčića posjetili su glazbeno scenski spektakl „Bitka za Vukovar – kako smo branili grad i Hrvatsku“ koji se održavao na Zagrebačkom velesajmu.

31. svibnja 2018.

Blagdan Tijelovo

6. lipnja 2018.

Članovi čitateljskog kluba s profesoricama Lidijom Dizdar, Marijom Novokmet, Ines Petrović i Krisjom Štulić prisustvovali su Večeri afričke poezije u Knjižnici Bogdana Ogrizovića

7. lipnja 2018.

Ispitom iz glazbene kulture započela državna matura 2017./2018.

14. – 15. lipnja 2018.

Organiziran je povrat udžbenika.

15. lipnja 2018.

Završetak nastavne godine

18. lipnja 2018.

Početak ljetnog odmora za učenike.

20. lipnja 2018.

Održan je Državni stručni skup za učitelje i nastavnike klasičnih jezika „Latinski jezik u školi za život“ s temama prilagođenima nastavi latinskog jezika u sklopu cjelovite kurikularne reforme. Voditelj skupa bio je profesor Tonći Maleš, a u radionicama je sudjelovala i profesorica Katarina Filković.

25. lipnja 2018.

Dan državnosti

26. lipnja 2018.

Odilon Singbo, svećenik i misionar iz Benina, zahvalio nam je i potvrdio primitak novčanog dara koji smo prikupili za potrebe djevojčica Doma svetog Ivana Pavla II.

26. lipnja – 4. srpnja 2018.

Maturanti su u pratnji razrednika i profesora bili na maturalnom putovanju u Grčkoj.

27. lipnja 2018.

Ispitom iz matematike završio ljetni rok državne mature 2017./2018.

28. lipnja 2018.

Učenicima 4. razreda dodijeljene su svjedodžbe.

3. – 4. srpnja 2018.

Održana je podjela svjedodžbi za 1., 2. i 3. razrede.

5. srpnja 2018.

Održano je tematsko predavanje psihologinje Ivane Čosić Pregrad za profesore u Kapelici pod nazivom „Vršnjačko nasilje i mentalno zdravlje mladih“. Predavanju je nazočio pročelnik Gradskog ureda za zdravstvo dr. sc. Vjekoslav Jeleč sa suradnicama, a pozdravnu riječ uputila je i ravnateljica Ivka Nevistić.

16. – 17. srpnja 2018.

Održan je upis učenika koji su stekli pravo upisa u prvi razred.

18. srpnja 2018.

Održana je svečana podjela maturalnih svjedodžbi u dvorani Kapelici.

Ponosna škola

REZULTATI OVOGODIŠNJIH DRŽAVNIH NATJECANJA

ENGLISKI JEZIK

Karla Bebek, 4.c (5. mjesto),
mentorica: Barbara Koričančić, prof.

MATEMATIKA

Luka Krešić, 4.c (6. mjesto),
mentorica: Jadranka Miletić, prof.

POVIJEST

Nika Ložnjak, 2.e (6. mjesto),
mentor: Hrvoje Malčić, prof.

KEMIJA

Ema Mlinarić, 1.b (5. mjesto u kategoriji
"Samostalni istraživački rad"),
mentorica: Lana Šarić, prof.

LIDRANO

Lovro Bilić, 4.e

NAJVAŽNIJE JE OSOBNO ZADOVOLJSTVO!

U siječnju održao se LiDraNo – smotra literarnog, novinarskog i dramsko-scenskog stvaralaštva učenika srednjih škola na općinskoj razini. U dramskom dijelu natjecanja sudjelovali su Lovro Bilić, 4.e (mentorica Nevenka Vipauc, prof.) te Marija Čolić, 2.a (mentorica Katarina Slade, prof.). U kategoriji literarnih radova sudjelovale su Petra Mihaljević i Marijana Klarić, 3.a te Marta Pisk, 1.d, kojima je mentorica bila Sanja Zolić-Neralić, prof. Lovro je za godišnjak iznio svoje dojmove.

Dvije godine sudjelovao sam na dramskom dijelu smotre LiDraNo i iako nisam bio upućen na županijsko natjecanje, pamtit ću Smotru kao iskustvo koje obogaćuje i unaprjeđuje mlade ljude. Doživljaj se razlikovao svake godine zbog povjerenstva, a njihovi komentari doista mogu utjecati na nas. Prve godine imao sam povjerenstvo čiji članovi nisu bili ugodni prema natjecateljima i moja percepcija o LiDraNu zbog toga se pogoršala. Ove godine imao sam prekrasno povjerenstvo s dobrim ljudima i iako nismo prošli na daljnje natjecanje, na sve su ostavili pozitivan dojam. Puno mi znače pozitivni komentari, a smatram da je najvažnije osobno zadovoljstvo vlastitim performansom i radom. Bili komentari loši ili dobri, ako smo zadovoljni sobom, imat ćemo dobro iskustvo na LiDraNu.

Lovro Bilić, 4.e

Fotografije: Krisja Štulić

STIPENDISTICE GRADA ZAGREBA

Organizirane, marljive i uspješne

Kriteriji za dodjelu Stipendije Grada Zagreba su uspjeh u školovanju te postignuti izvannastavni i izvanškolski rezultati tijekom srednjeg obrazovanja. Ove godine među prijavljenima u našoj školi istaknule su se Iva Matičević, 3.e, Nina Matić, 3.c i Laura Rudelj, 4.c. Otkrile su nam tajnu dobre organizacije vremena, što savjetuju ostalima te koji su im daljnji planovi

Je li vam teško usklađivati obveze i održavati tako visok prosjek ocjena? Kako to uspijevate?

Iva: Svoje školske i izvanškolske obaveze uspijem odraditi zahvaljujući planiranju i raspodjeli vremena. Nakon što svaku aktivnost i obvezu isplaniram, ne ostane mi samo dovoljno vremena za njihovo izvršavanje već imam dovoljno vremena i za sebe.

Nina: Nije mi teško usklađivati školske i izvanškolske aktivnosti jer uživam u svemu što radim.

Laura: Ponekad mi se čini nemoguće strpati sve stvari koje trebam odraditi u jedan dan. Određivanjem prioriteta i planiranjem ipak uspijem obaviti većinu zadataka. Budući da sam perfekcionista, dugo mi je trebalo da prihvatim da neću sve uvijek stići napraviti savršeno ili uopće.

Kako organizirate vrijeme za učenje, stignete li se družiti i baviti hobijima? Što savjetujete onima koji su u vječnoj strci?

Iva: Na većini predmeta pišem dobre bilješke koje mi uvelike pomognu u učenju. Knjiga je prepuna informacija pa se fokusiram na ono što profesori predaju na satu. Mnogi su me pitali koliko učim, ali ne mogu dati konkretan odgovor zato što ovisi o tome što imam sljedeći dan. Ima dana kada ništa ne moram učiti, a ponekad i po tri predmeta, pa se to učenje oduži. Uz 16 predmeta nemoguće je svaki učiti redovito pa je zapravo stvar u snalaženju, kalkulacijama i u tome koliko gradiva ima. Vremena mi uvijek ostane za ono što volim i želim raditi, osobito vikendom.

Nina: Ovisi o razdoblju, nekad učim više, nekad manje, najvažnija je dobra organizacija. Za prijatelje uvijek imam vremena, učenje mi nikad nije bilo važnije od druženja.

Laura: Koliko god ludo zvuči, savjetujem svima da se upišu na što više izvannastavnih i izvanškolskih aktivnosti jer će im one postaviti vremenske okvire i prisiliti ih na bolju raspodjelu vremena. Ove godine puno sam više vremena uložila u učenje za maturu i prijamni nego u učenje za školu, koje nastojim minimizirati slušanjem na satu. Bilo je dosta stresno balansirati školom, nastavom DSD-a, pripremanja za prijamni, pjevanjem i plesom.

Koji su vam daljnji planovi?

Iva: Otkad znam da postoje liječnici, želim biti jedna od njih. Oduvijek me

to zanimalo, stetoskop je bio moja najdraža igračka, a brat najdraži pacijent. Što se tiče specijalizacija, svakako bih željela biti u nekom području u kojem se radi s djecom, kardiologija ili neonatologija, no možda je prerano o tome razmišljati, najvažnije je prvo upisati fakultet.

Nina: Trenutno mi je jedini plan da se ovoga ljeta dobro odmorim i zabavim. Jako sam svestrana osoba, sve me zanima i volim se baviti mnogim stvarima. Zbog toga još nisam odlučila što bih htjela studirati, to će biti jako teška odluka. Imam još godinu dana da odlučim, a najbitnije mi je da to bude nešto u čemu ću uživati.

Laura: Trenutno sav trud ulažem u pripremanje za prijamni ispit na Medicinskom fakultetu. Iako volim planirati, malo sreće na prijamnom ispitu i ispitima državne mature imat će glavnu ulogu u usmjeravanju moje budućnosti. U svakom slučaju, veselim se budućnosti jer sam veliki radnik, a najslađa nagrada za rad je uspjeh.

Priredila: Marija Novokmet

Fotografija: Mia Barbarić, 3.f

THE ISABS FUTURE SCIENTIST AWARD

U DRUŠTVU NOBELOVACA

Naš prošlogodišnji maturant Rej Kovačević, s mentoricom profesoricom Vlatkom Kuhar, istraživanjem o utjecaju fotosinteze na teške metale u bijelom vinu osvojio je posebnu nagradu za učenike srednjih škola u sklopu kongresa Međunarodnoga društva primijenjenih bioloških znanosti (ISABS)

Rejev rad bio je među šest najboljih, a predstavljen je u Dubrovniku na *The Tenth International Society for Applied Biological Sciences (ISABS) Conference on Forensic and Anthropologic Genetics and Mayo Clinic Lectures in Individualized Medicine* od 19. do 21. lipnja 2017. Uz predavanja svjetskih stručnjaka, ondje je govorilo i petero nobelovaca iz područja medicine i kemije. Dubrovnik je tako postao domaćin najvećega skupa koji okuplja dobitnike Nobelove nagrade izvan Švedske. Profesorica Kuhar rekla nam je: „Znanstvenik Dragan Primorac jedan je od osnivača spomenute konferencije. Biti dio znanstvene elite poseban je osjećaj tim više što smo prisustvovali moderiranoj raspravi u Kneževu dvoru za stolom s trima dobitnicima Nobelove nagrade.“ Oboje su zaključili kako je „biti dio ove vrste okupljanja svjetske znanstvene elite san mnogih, a prilika za sudjelovanje izuzetna čast i služi na velik ponos svima nagrađenima.“ U srpnju 2017. posjetili su Ministarstvo znanosti i obrazovanja gdje su ih, zajedno s još šestero nagrađenih učenika i njihovih mentora, primili

prof. dr. Blaženka Divjak, ministrica znanosti i obrazovanja i prof. dr. Dragan Primorac, predsjednik ISABS-a. Učenici su predstavili nagrađene radove, a ministrica Divjak i prof. dr. Primorac čestitali su im, kao i njihovim mentorima, ističući da su iznimno ponosni na njihova postignuća. Rej studira psihologiju na Katoličkom sveučilištu u Zagrebu. Zahvalni smo profesorici i njemu na promicanju ugleda naše Sedme i vjerujemo da će im ovo iskustvo zauvijek ostati u sjećanju.

Priredila: Lidija Dizdar

TOP 20

SARA ANĐELA PERIĆ

Sara Anđela Perić maturirala je u školskoj godini 2016./2017. te ostvarila izniman uspjeh na državnoj maturi iz obveznih predmeta na višoj razini. U Ministarstvu znanosti i obrazovanja dodijeljeno joj je i priznanje. Trenutno je studentica je istraživačkog smjera Fizičkog odsjeka na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

Upoznati smo s tvojom svestranošću i ljubavi prema raznim predmetima i aktivnostima. Kako si

odlučila studirati fiziku, kakvi su ti dojmovi zasad?

Odabir fakulteta smatrala sam odabirom područja o kojem imam najveću želju steći opširno znanje. Dosad sam pretežito vrludala spektrom informacija i mogućnosti koje su me okruživale, ne naginjući značajno ni prema čemu, a razvijajući relativno mlake interese za sve pred čim sam se našla. S obzirom na moju „svestranost“, koja nerijetko graniči s intertnom neodlučnošću, odabir fakulteta bio je kompromis. Htjela sam postaviti jasne kriterije odabira i uvjeriti se da postoji najpogodniji izbor. Prvo je pitanje na koje sam trebala odgovoriti: „Što sigurno neću znati ako to ne odem studirati?“ Matematika i fizika nametnule su se kao, možda naivno, logični odabiri jer su mi tijekom škole ostale intrigantne apstrakcije s kojima nisam bila u dodiru. Pretpostavila sam da ostale interese, za književnost, lingvistiku, biologiju, filozofiju i što god me bude zanimalo, mogu nastaviti kvalitetno razvijati i bez opredjeljenja za to područje, samostalnim proučavanjem. Ta je pretpostavka točna onoliko koliko je moja volja snažna i vrijeme kvalitetno raspoređeno. Najčešće nije i znala sam to. Odabirom fizike, odabirom bilo čega, svjesno odbacujem sve što nisam odabrala. Nadalje, zaključila sam da preveliki entuzijizam mogu utražiti paralelnim upisom drugog studija. Također nešto teško izvedivo. Kako sam zapravo odabrala? Zaključila sam da je fizika prilično sveobuhvatna, a učenje za maturu iz fizike potaknulo je jači interes i dalo mi kratki uvid u svijet o kojemu skoro ništa ne znam, a ne želim ostati na tome. Na studiju fizike naučit ću i mnogo matematike. Ostale stvari vjerojatno ću uvelike zanemariti i u nekom trenutku to će uzrokovati val nezadovoljstva. Dakle, nijedan odabir nema puno smisla. A

ovaj mi se odabir tada sviđao.

Odabir mi se nastavio sviđati i nakon početka akademske godine. Zanimljivo i kvalitetno izloženo gradivo, niska razina formalizma na fakultetu, pristupačnost profesora, mnogo ljudi uz koje se mogu osjećati skrušeno glupo i upijati znanje, koji su željni spoznaja i puni interesa. Dojmovi su zaista pozitivni. A je li mi bolje nego što bi bilo drugdje? Ne znam.

Što ti je ostalo u najljepšem sjećanju iz dana u Sedmoj?

Ne znam. Srednja mi je škola bila poput hrpe nepovezanih doživljaja, uglavnom umjereno zanimljivih, ali vrlo rijetko značajnih. Neka su mi poznanstva u lijepom sjećanju, neki su profesori bili zanimljivi, većina je predmeta bila zanimljiva (unatoč nerijetko manjkavoj izvedbi od strane profesora i nepostojećem interesu većine učenika), ponekad sam se smijala, jednoga je dana nebo bilo intenzivno rozo... Bilo je dobro, ali ne puno više od toga. Možda nisam iskorištavala dovoljno prilika.

Vidaš li se sa svojim srednjoškolskim profesorima i kolegama?

S profesorima ne, ali vjerojatno će mi biti drago jednom ih ponovo vidjeti. Čujem se s nekoliko osoba iz škole s kojima sam tijekom posljednje četiri godine razvila odnos koji je uspio prijeći granice „družimo se jer smo svaki dan šest sati u istoj prostoriji“.

Imaš li savjet za maturante koje brine državna matura? Kada početi s pripremanjima i na koji način se pripremati?

Državna matura često je značajan stresor, ali uz razvijene radne navike i volju može se minimizirati stres. Ispiti su koncipirani tako da je, čak i uz površno usvojeno gradivo, moguće ostvariti odlične rezultate. Državna je matura ulaznica za upis na fakultet i trud uložen u pripremu treba prilagoditi zahtjevima fakulteta. Važno je pomiriti se s činjenicom da nam ta obaveza visi nad glavom i ne čekati krajnji trenutak za suočavanje s

njom. Potrebno je priznati sebi koliko ti znanja nedostaje i procijeniti koliko vremena iziskuje njegovo usvajanje i onda početi. Upis priprema za maturu može biti koristan izbor ako osoba ne vjeruje svojim organizacijskim vještinama, ali ima volju za radom. Pripreme za maturu su, s druge strane, prilično beskorisne za ljude koji očekuju da će na tim satima primiti svo potrebno znanje i nakon četiri mjeseca sjedenja u Trinomu tri sata subotom izaći spremni na ispit. Skripta je koristan radni materijal, a rješavanje ranije provedenih ispita državne mature daje koristan uvid u razinu spremnosti maturanta. Zadaci na maturi su šablonski i važno je uočiti formu koja se ponavlja iz godine u godinu i uočiti tipična „trik“ pitanja. Na takve se detalje fokusiraju profesori u centrima za pripremu za maturu.

Vrijeme potrebno za pripremu za ispite učenik treba procijeniti sam, na temelju svog predznanja. Ja sam se nekako uvjerila da mi je potrebno cijelo drugo polugodište pa sam bila periodično tjeskobna pri pomisli na približavanje mature od kraja zimskih praznika, a redovito učiti počela sam tijekom proljetnih praznika. Fokusirala sam se na fiziku jer sam znala da jako malo znam i ta su mi dva mjeseca bila dovoljna za (vjerojatno površno) svladavanje gradiva fizike sva četiri razreda, a ostale predmeta radila sam u „pauzama“ od fizike i stigla sam napraviti što sam htjela.

Priredila: Marija Novokmet

VJERNI SURADNICI

SEDMA U SRCU I SRCE U SEDMOJ

Lorena Loje i Marko Šapina naši su bivši učenici koji su se isticali svojim sposobnostima i talentima. Marko, osobito kao redoviti član Uredničkog vijeća školskog lista, predsjednik Vijeća učenika i suurednik Facebook stranice te Lorena kao ilustratorica pridonijeli su ugledu Sedme. Autori su brojnih priloga u listu i na Facebook stranici, a sudjelovali su i u mnogim

školskim projektima i aktivnostima. Suradnja s njima nastavila se i ove školske godine na projektu „Snimi trailer za lekturu“.. Nadamo se da će unatoč obvezama na fakultetima koje su upisali prošle godine i dalje dijeliti svoje ideje s nama

Marko, upisao si studij turkologije i kroatistike na Filozofskom fakultetu, a ti, Lorena, Medicinski fakultet nakon što si prošle godine studirala na Veterinarskom fakultetu. Zašto baš ti fakulteti?

Marko: Nakon četiri godine u Sedmoj, i prije toga, u osnovnoj školi te učenja puno stvari koje su mi bile više ili manje zanimljive, birajući fakultet i tako ograničavajući se na ono čime ću se baviti u budućnosti, vodio sam se mišlju da ono što upišem bude ono što volim, ono što me zanima, i ono za što ću i nakon puno godina moći reći da sam dobro izabrao. Odlučio sam se tako za Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, i to dvopredmetnu kombinaciju turkologije i kroatistike. Turkologija je moja višegodišnja „ljubav“, i iako nisam oduvijek bio siguran da ću studirati turski, znao sam da će mi svakako biti jedna od zanimacija... S kroatistikom je pak drugačije, moj je interes i za jezik i za književnost uvijek postojao, a u trenutku odabira fakulteta nekako je ta kombinacija prevagnula... Evo, nakon nekoliko mjeseci na faksu mogu reći da sam zadovoljan, vjerujem da će tako i ostati.

Lorena: Upisala sam Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu i to, iskreno, slučajno. Priznajem da je kao fakultet stvarno divan – iznimno dragi ljudi, susretljivi i brižni profesori te uzbudljiva predavanja; tko god upiše, neće požaliti. Međutim, nisam imala mira. San mi je bio studirati medicinu. Teško mi je odgovoriti na pitanje zašto jer razloga ima puno, a na kraju ih sve više osjećam nego što ih smišljam. Ne znam koja bi me druga profesija više uzbudivala i istovremeno izazivala. Opet sam bruošica, ali iskreno, ne mogu biti sretnija!

Vjerujemo da nije bilo lako odvojiti se od dugogodišnjih prijatelja iz srednje škole i profesora na koje ste se navikli. Kako ste se uklopili u novom okruženju?

Marko: Svakako da nijedan rastanak nije jednostavan, no kraj srednje škole (ili bilo koja promjena okoline) ne mora nužno odvojiti prijatelje jedne od drugih. Svakako da je način povezanosti u školi nešto posebno, usudim se reći neponovljivo; vidali smo se svakodnevno, prolazili sve moguće oblike raspoloženja, putovali i učili te uz to, odrastali... Slično je i s profesorima; tijekom četiri godine proživljavali su s nama sve naše bubice, pa tako, ne preuveličavajući, mogu reći da su neki od njih, osim što su nam prenijeli znanje, bili i izvrsni odgojitelji, postali prijatelji. Sa svima s kojima sam se družio tijekom srednje škole nastavio sam se družiti i dalje, naravno, u onoj mjeri koliko nam to studentske obveze dopuštaju. Lijepo je i u novome okruženju, na mojemu fakultetu vlada predivna, opuštena atmosfera, usudim se reći otvorenija nego igdje drugdje, tako da u jednom takvom okruženju nije teško upoznati nove ljude i brzo steći nove prijatelje.

Lorena: Za svoje drage prijatelje uvijek nađem vremena i zapravo se redovito vidimo, a imala sam priliku

vidjeti i stare profesore tako da nitko nije ostao zaboravljen. Što se tiče ljudi na faksu, već sam spomenula da su zaista dragi. Ironično je što svi kažu da vole životinje više nego ljude, a zapravo su veoma ljubazni i prijateljski.

Bili ste si iznimno angažirani u školskim aktivnostima. Što vam je ostalo u najljepšem sjećanju?

Marko: Moj je angažman u školi uistinu bio velik, a važnosti svega učinjenoga i ljepote mnoštva sadržaja koje smo imali u našoj Sedmoj postao sam svjestan tek dolaskom na fakultet. Teško je zato odabrati jednu stvar jer moje su četiri srednjoškolske godine uistinu bile dinamične. Istaknuo bih možda zato jednu kolektivnu uspomenu - svu optimističnu energiju u ljudima koje sam susretao, i to u raznim situacijama, onu pozitivnu tremu koja nas je okruživala pred svaki nastup, čekajući rezultate kakva ispita ili prepisujući zadaću, organizirajući i iščekujući kakvo putovanje, rad na nekom od projekata i onaj obični odlazak do kakve pekarnice pod velikom odmorom, do kafića prije ili poslije nastave (da ne kažem tijekom).

Lorena: Sve? Drago mi je što sam imala priliku uložiti svoju volju i trud u nešto što nije isključivo vezano za ocjene i nastavu, ali iznad svega cijeni iskustvo i suradnju s drugim učenicima i profesorima jer me jednostavno oduševljavaju ljudi posebnih interesa i talenata.

Što biste savjetovali sadašnjim maturantima?

Marko: Svoju sam želju svima koji ostaju u školi iznio i u uvodniku prošloga broja školskog lista, a savjet koji dajem možda se kosi s onim stereotipnima... Dragi maturanti, ali i svi koji uživate u čarima Sedme (makar one i ne bile uvijek lijepe), koristite svaki trenutak u školi za razgovor s

drugima, za smijanje i uživanje... Ne dajte da vas oneraspolože sitnice, a i kada ste u najvećoj strci, naučite uživati u njoj. Sve se naučiti stigne, do mature vremena ima, i zapravo nam svima želim da nam srednjoškolske muke budu najgore što će nas mučiti u životu...

Lorena: Pred vama su tjedni nezamislivog stresa i snažnog osjećaja nepravde, ali učiti znate – u tome ste već 12 godina. Matura zaista nije toliko strašna, strašnije je razdoblje prije samih matura i sav taj stres. Ne dajte da vas proguta, ne zaboravite svoje prijatelje i obitelj i obvezno imajte zdrav raspored spavanja – vaše mentalno zdravlje bitnije je od mature. Što god da se dogodi, bit ćete okej... Čak i ako niste sigurni koji ćete fakultet odabrati, ili ako pak ne upadnete na svoj prvi izbor, imate vremena. Mislim da svi osjećate težinu ove životne odluke, ali neće se dogoditi ništa strašno i ako malo „fulate“. Dokle god znate cijeniti sami sebe, ne gledate svoju vrijednost isključivo prema rezultatima ispita i držite svoj cilj pred sobom, nema ničega što vas može trajno maknuti s puta prema njemu. A što god da se dogodi, barem ćete imati dugo ljeto da zaboravite apsolutno sve što ste ponovili i malo pustite mozak na pašu!

Priredila: Marija Novokmet

ODLAZAK U MIROVINU NAJLJEPŠI OSMIJEH ŠKOLE

„PRESUDNO JE STVORITI USPOMENE!”

Koliko god dan bio tmuran i tužan, njega ćete vidjeti nasmijanog, čovjek je to kojega vjerojatno nikada nijedan učenik nije uspio razljutiti ili ozlovoljiti. On geografiju čini zabavnom, svaki je njegov sat opušten i prepun pozitivne energije. Spreman je svoje štoševe ubaciti u svaku definiciju i razbiti monotoniju svakog školskog dana. Sa svojim prepoznatljivim osmijehom razveselit će svakoga, a ni oni najtmurniji ne mogu ostati ravnodušni kada čuju „Takovo i onakovo”, „Iz jednostavnog razloga”, ili pak „Redari karta”, a svi znamo i da profesor Kresojević voli urednost i praktičnost naših bilježnica, i zato, kada diktira, posebno pazi da svi imamo „Podnaslov svih podnaslova”.

Jedan od omiljenih profesora odlazi nam u mirovinu, a mi mu želimo da i dalje ne skida taj osmijeh s lica te da i dalje širi pozitivnu energiju kamo god krenuo. A mi, mi ćemo i dalje biti takovi i onakovi, bit ćemo djeca čije je muke i probleme on uvijek razumio i imao puno razumijevanja u svakom trenutku. Čak i kad je morao odgoditi ono čega smo se svi strašno bojali, onaj jezivi sat kad je na redu bilo „Svi sve”

Prisjećate li se svojih školskih dana, koliko se oni razlikuju od obveza sadašnjih generacija?

Zapravo, školski dani kod svih su generacija slični. Uvijek postoje bolji i lošiji dani, bolji i lošiji učenici i svi imamo iste učeničke i mladenačke probleme.

Kakav ste bili dječak, a kasnije i mladić?

Uvijek živahan i dinamičan, nikad nisam imao mira i uvijek sam tražio nešto novo čime ću se baviti.

Što Vas je potaknulo da postanete profesor geografije? mnogo.

Nikada zapravo nisam razmišljao o zanimanju profesora, studirao sam geografiju jer su me prostor i putovanja zanimala. Planirao sam baviti se prostornim planiranjem ili urbanističkim zavodima, no bilo se vrlo teško zaposliti i krenuo sam u sasvim drugom smjeru. Počeo sam

s radom u školi i od tada više nisam imao dileme, odlučio sam nikad ne napustiti taj posao.

Zašto Vas je posao profesora tako privukao?

Radno mjesto je vrlo dinamično, nisi zarobljen u jednoj prostoriji s beskonačnim brojevima i papirima. Rad profesora temelji se na odnosu s ljudima, posebno s djecom, s njima se mora uspostaviti veza i ugodna komunikacija, profesor se uvijek mora truditi održavati dobru atmosferu u razredu. Jako je lijepo raditi s djecom, oni su kreativnost i dobra energija, a uz dobar poticaj spremni su postići

Što Vas je posebno nasmijalo u Vašoj karijeri?

Nemoguće je zapamtiti sve lijepe trenutke i uspomene, zapravo je svaki novi dan i sat s učenicima jedna velika anegdota. Ipak, moram priznati kako su, dok sam bio mlađi, sati bili još zanimljiviji i veseliji, mogao sam

animirati učenike svih 45 minuta, dok se to posljednjih nekoliko godina svelo tek na nekoliko pošalica u satu.

Znamo da ste osvojili sva učenička srca, no s kim ste bliski iz zbornice?

Postoji jedna lijepa skupina kolega u zbornici s kojom se družim i ostvarili smo zajedno jednu dobru komunikaciju. Tražili su i da se pridružim grupi na nekoj društvenoj mreži, no moj mi „najjednostavniji mobitel koji ne podržava ništa takvo” to ne omogućava, kao niti moje vrijeme kojeg ipak usmjeravam na neke druge, meni važnije aktivnosti.

Završavate jedno dugo razdoblje svojega života, kamo i kako dalje?

Sretan sam jer ću imati više vremena za stvari koje sam inače morao raditi samo u slobodno vrijeme. Bavim se trčanjem i zato ću sada imati mnogo više vremena za treninge i natjecanja. U raznim sam forumima atletskih organizacija, obrađujem rezultate natjecanja, a sada će moj doprinos biti još veći.

Planirate li se potpuno oprostiti s geografijom ili ćete pronaći način da se i dalje bavite njome?

Nikako ne planiram zapostaviti geografiju. Ona je oduvijek bila i bit će dio mene. Suradivati ću s Hrvatskim geografskim društvom te s Agencijom za odgoj i obrazovanje, a vidjet ću i koliko daleko mogu dogurati s natjecanjima. Svakako planiram pisati recenzije udžbenika, a možda ćete uskoro moći vidjeti i moj potpis među autorima školskih knjiga iz geografije.

Š čime Vam se najteže oprostiti?

Ja sam osoba koja funkcionira u svim uvjetima. Na odlazak u mirovinu neću gledati kao na gubitak niti na dobitak. Ne gledam na promjene kao prekretnice života. Sve to dođe s vremenom i ja se uvijek tome prepuštam. Svaku promjenu doživljam kao kolotečinu bez imalo stresa i ne osjećam da će mi se odlaskom iz škole stvoriti neka praznina koju neću moći ispuniti.

Postoji li nešto što Vas može izbaciti iz takta?

Ne. Naravno, mnogo toga može me razljutiti, ali uvijek se mogu kontrolirati i natjerati se da racionalno i smireno sagledam svaku situaciju i reagiram najbolje što mogu.

Spomenuli sta da ne koristite društvene mreže, zašto?

Ne koristim ni jednu društvenu mrežu zato što zaista ne vidim smisao i užitek u tome. Ne razumijem ljude koji imaju potrebu pokazivati svima kako provode svoj život ili tražiti oduševljenja i komentare na njihove predivne fotografije. Za mene je sve to gubitak vremena kojeg mogu utrošiti na mnogo važnije i realnije stvari.

Recite nam nešto o svijetu odraslih što nam neće reći nitko drugi?

Smatram da vrlo često odrasli zaboravljaju da su djeca jednostavno djeca. Njihov je način razmišljanja drugačiji i treba im dati prostora za to, ne smijemo očekivati od njih da budu nešto što nisu i da imaju iste stavove kao i mi. Iako se svi mladi trude biti stariji, a svi odrasli zadržati dijete u sebi, trebamo imati razumijevanja jedni za druge i shvatiti da čovjek u svakoj životnoj dobi misli da je pametniji nego što je bio i što će biti.

Budući da mnogo putujete, možete li nam preporučiti neko odredište?

Svaki je kilometar ove planete predivan ako ga možeš tako vidjeti. Gdje god da čovjek ode, može naći nešto lijepo. Ako zna kako tražiti. Nema smisla samo otići negdje da bismo fotografirali ili se samo zabavljali. Presudno je doživjeti prostor, istražiti ga i stvoriti uspomene. To je jedini recept kako uživati na putovanjima i kako ih zauvijek zapamtiti.

Imate li omiljenu knjigu ili pisca?

Jako cijenim i volim Krležu. Njegova su djela vrlo kompleksna i duboka i to je ono što me privlači kod njih. Pronalazim se u mnogim njegovim stihovima, rečenicama, i svim njegovim djelima.

Čemu se nadate, što nam poručujete?

Velike nade polažem u novu školsku reformu. Smatram da se mnogo toga treba i mora promijeniti i da je krajnje vrijeme za to. U svojoj sam karijeri doživio mnogo različitih reformi i nijedna nije napravila nešto konkretno i, iako se bojim da je i ovo samo jedno prazno obećanje, sve nade polažem u promjene koje su najavljene. Školski sustav vapi za promjenama.

Marta Pisk, 1.d

Fotografija: Ante Odak, 3.a

**ODLAZAK U MIROVINU
PROFESORICE ZDENKE TIŠKE**

„NEĆU ZABORAVITI OVO MJESTO!“

Ove godine su osim profesora Franje Kresojevića u mirovinu otišle i dvije profesorice, profesorica kemije Roberta Pollak i profesorica engleskog jezika Zdenka Tiške.

Profesorica koja je uvijek spremna za šalu, rasprave i razgovor s učenicima, koja je nakon svih svojih muka ispratila generaciju svojih učenika do kraja, kao pravi borac. To je naša draga profesorica Zdenka Tiške - uvijek nasmijana i spremna za razgovor gdje god da ju sretnete, bilo to na Kvatriću u 11 sati navečer ili pak u kantini kada ide po slanac. Svojim zanimljivim pričama svima nam je ispunjavala ponekad dosadne i naporne dane u školi. Iako su učenici često „gledali u koljena“ i nosili „pacemaker“ u ušima pa im je znala uzeti mobitele, nikada se nije ljutila te je uvijek sve znala okrenuti na šalu. Profesorica koja će nam svima nedostajati

Recite nam nešto o svojim profesorskim počecima i putu koji vas je doveo do VII. gimnazije.

Iako sam bila đak II. gimnazije, nisam tako brzo došla do VII. Došla sam ovdje nakon 14 godina rada. Posao se nije lako nalazio, a ja sam vidjela oglas da se u Srednjoj školi Bedekovčina traži profesor engleskog jezika. Tamo sam bila tri i pol godine, ali ja sam htjela doći do Zagreba. Ostavila sam svoj posao u Bedekovčini da bih došla raditi na zamjeni u Zagreb. Tako sam neko vrijeme radila kao profesorica na zamjeni, sve dok nisam vidjela oglas da VII. gimnazija traži stalnog nastavnika engleskoga jezika. Dobila sam posao zato što sam, kako je bivša ravnateljica Vokić rekla, putovala od nemila do nedraga. U ovoj sam gimnaziji od 19. siječnja 1994. godine i odlazim 31. kolovoza 2018. u penziju.

Kakvi su tada bili učenici, a kakvi su danas? Što se najviše promijenilo?

Meni se čini da je prije ipak bilo malo većeg poštovanja. Učenici su bili malo bojažljiviji. Mijenjala sam dosta škola i uvijek je bilo nekoliko nemirnih učenika, ali sam primijetila da tada ocjena nije bila u prvom planu kao što je danas. Također, mogu reći da

učenici sve manje i manje uče, a sve više i više izostaju.

Jeste li oduvijek znali da ćete biti profesorica?

Ja sam oduvijek mislila studirati jezike, ali su me prijatelji iz razreda povukli pa sam završila na medicini. Nakon godinu dana shvatila sam da taj fakultet nije dobar ni za mene ni za moje zdravlje pa da ne nastradam, otišla sam na Filozofski fakultet, smjer anglistika i talijanistika. Tada sam se osjećala kao David Copperfield koji skida lance. To je moja sloboda.

Kako su protekli vaši studentski dani, što vam je ostalo u posebnom sjećanju?

Družila sam se uglavnom sa Splićankama i „Dalmošima“. Ponekad smo išli na izlete zajedno, ali imala sam i svoje prijateljice iz osnovne i srednje škole. S njima sam se najviše družila. Odlazile smo na zabave u Studentski centar. Tada je bio vrlo moderan, bučan, smrdljiv. Ponekad smo išle na plesnjake, ali smo se ipak najviše družili po kućama.

Jeste li posjetili ili možda živjeli u nekoj anglofonskoj zemlji?

Radila sam mjesec dana kao mladi profesor u Londonu. Bila sam na tečaju metodike engleskog jezika u International Houseu. To je bilo 80-ih, a već su tada imali ove ploče s markerima kakve mi imamo danas.

Možete li izdvojiti neke situacije tijekom vaše karijere koje ćete najviše pamtiti?

Ima ih dosta, ali su sve nekako negativne. Uglavnom su to bili nekakvi clashevi s učenicima.

S kim ste se posebno zblížili u zbornici?

Pa uglavnom sa starijom generacijom, iako vidim da su sve ove mlade kolegice jako angažirane, ja sam isto bila takva na početku svoje karijere. Na radnom mjestu sa svima sam OK i u dobrim odnosima. Ako se ponekad ne slažem s nekim, ja se pravim Englez pa sa svima razgovaram.

Recite nam što biste voljeli da je vama netko rekao kada ste bili srednjoškolka.

Teško je to reći... Samo znam da sam dobivala savjete, komentare i komplimente, ali od krivih osoba.

Čime se planirate baviti nakon što ste završili jedno veliko poglavlje svog života?

Svakako bih malo stala na loptu i usporila tempo. Prvenstveno si želim dobro zdravlje, a nakon toga sve ostalo. Uplatila sam si neki dan pretplatu za HNK, malo drame, malo baleta, malo opere.

Jasno da to neki ljudi ne vole, ali drago mi je da sam takva. Uopće se više ničega ne bojim i zato imam pravo reći što mislim. Uvijek sam pitala kada mi nešto nije bilo do kraja jasno, nikada mi nije bilo teško pitati niti sam se sramila.

Možete li nam preporučiti neku knjigu, film, seriju?

Od knjiga volim američku književnost, oduvijek sam to obožavala. Tennessee Williams je moj favourite i nekoliko pjesnika, iako nisam obožavatelj poezije. Volim stare vesterne, ali film koji bih sigurno preporučila je „Sav taj jazz“.

Biste li s nama podijelili neku zanimljivost iz života za koju većina nas ne zna, ako postoji?

Nisam sigurna može li se to brojati kao zanimljivost, ali jedino posebno jest da mi svi govore da sam heroj. Nakon svega što sam imala da sam se svaki put vratila. Ipak, smatram da nemam ništa specijalno i drugačije od drugih.

Čuli smo da ste na sjednicama i u radnom kolektivu vrlo otvoreni, da se ne bojite izravno reći što mislite. Jeste li oduvijek bili takvi ili je to plod vašeg iskustva?

Tijekom svog radnog staža postala sam sve hrabrija, valjda sam vidjela da se neke stvari moraju reći glasno.

Što će vam najviše nedostajati iz Sedme?

Pa dolazit ću ja! Uskoro ću se preseliti iz starog stana, bit ću blizu škole. Posjećivat ću školu koliko budem mogla, napraviti ću si rutu za šetanje pa ću biti stalno u blizini. Ova zgrada je moja, ovdje sam bila i učenik i nastavnik. Proživjela sam pola života u Križanićevoj tako da sigurno neću zaboraviti ovo mjesto.

Uvod: Antica Župić, 2.f

Razgovarale: Antica Župić i Lea Županović, 2.f

Fotografija: Paula Reljić, 3.d

Anamarija Jelić

Datum i mjesto rođenja: 3. ožujka 1979., Vinkovci

Nadimci: Anči, Ane, Anilija Vanilija

Najdraža hrana: mediteranska kuhinja

Najdraže piće: voda

Najdraža knjiga: puno ih je, ali ovoj se često vraćam - Clarissa Pinkola Estes: „Žene koje trče s vukovima“

Najdraži film: volim filmove Pedra Almodovara, Sophie Coppole, Woodyja Allena

Najdraža glazba: jazz, fado, rock

Najdraži sport: trčanje, ronjenje

Najdraže odredište: NYC, Sevilla, Granada, Bora Bora...

Najdraži film: „Kum I“, „Društvo mrtvih pjesnika“, „Zapravo ljubav“.

Najdraža glazba: klasična glazba, ex-yu rock

Najdraži sport: tenis

Najdraže odredište: Pariz

Marija Novokmet

Datum i mjesto rođenja: 10. 8. 1990., Kutina

Nadimci: Mare, Marijica

Najdraža hrana: sushi, cheesecake

nepotrebnih stresova i žvirciranja...

Marija: Iz današnje perspektive, to je bilo jedno od doba najveće bezbrižnosti, s puno vremena za vlastite interese i druženja. Ipak, tada sam jedva čekala odseliti se iz malog grada Kutine.

Kako ste se odlučili na ovo zanimanje? Biste li ga ponovo odabrali?

Anamarija: Privlačila me medicina, ali sam za nju ipak malo preosjetljiva. Volim prirodne znanosti, pa je ovo bio za mene spontan, prirodan odabir. Pokušala sam baviti se i drugim zanimanjima, znanstvenim radom, uredništvom školskih i znanstvenih izdanja, ali sam se na kraju uvijek vraćala poučavanju i školi. Tu sam kao riba u vodi.

Ines: Mislim da sam relativno rano shvatila da želim predavati i zasad nisam požalila. Vidjet ćemo što budućnost nosi, no trenutno ne mogu zamisliti da radim išta drugo.

Marija: Oduvijek su me privlačili engleski jezik i novinarstvo. S obzirom na stanje u državi, odlučila sam steći „sigurnije“ zanimanje, pa sam odlučila studirati engleski jezik i

nova lica sedme

Ines Petrović

Datum i mjesto rođenja: 31. srpnja 1992., Zagreb

Nadimci: Ineska

Najdraža hrana: talijanska hrana

Najdraže piće: kava

Najdraža knjiga: „1984.“, „Ana Karenjina“

Najdraže piće: limunada

Najdraža knjiga: „Lovac u žitu“, „Slika Doriana Graya“.

Najdraži film: „The Breakfast Club“, „Requiem for a Dream“, „Whiplash“

Najdraža glazba: pop, rock

Najdraži sport: plivanje

Najdraže odredište: London

bibliotekarstvo. Nisam požalila, sada u Sedmoj radim s knjigama, mladima, a i bavim se novinarstvom.

Kako ste se snašli u novom školskom okruženju?

Anamarija: Odlično. Kolege su divni, vrlo suradljivi, a djeca još divnija. Vrlo dinamična, motivirajuća i pokretačka atmosfera u zbornici.

Ines: S obzirom na to da sam se zapravo vratila u staro školsko okruženje, osjećam se „kao doma“. U početku mi je bilo malo neobično jer su mi kolege postali oni koji su mi nekad predavali. No, svi su od prvog dana jako susretljivi i spremni na suradnju tako da sam zadovoljna okruženjem.

Marija: Dok nisam pohvatala konce, bilo mi je malo teže. Sada, nakon godinu dana, mislim da se dobro snalazim. Druga knjižničarka, profesorica Lidija Dizdar, bila mi je

Opišite nam svoje srednjoškolske dane.

Anamarija: Turbulentno, intenzivno razdoblje, najljepše doba u kojem su se radala prijateljstva koja i danas traju, prve velike ljubavi, izlasci, tulumi uz gitaru, ljetni kampovi uz punoo učjenja i strahova između.

Ines: Bili su to zanimljivi i dinamični dani; razdoblje puno smijeha, zabave, veselja, ali i učjenja te često

od neizmjerne pomoći u procesu prilagodbe.

Budući da ste okruženi njima, kako se slažete s mladima?

Anamarija: Ja se s njima odlično slažem, oni su moj perpetuum mobile. A kako je njima sa mnom, to morate pitati njih.

Ines: Lijepo je biti okružen pametnim mladim ljudima koji me svakodnevno inspiriraju u radu i potiču da budem što bolja u svom poslu. Mislim da se dobro slažemo, no trebali biste njih pitati dijele li to mišljenje.

Marija: Oni koji dolaze u knjižnicu i sudjeluju u knjižničnim aktivnostima pametni su, pristojni i kreativni tako da je surađivati s njima užitak.

Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Anamarija: Osim službene, školske djece, imam i vlastitu, pa sam u slobodno vrijeme majka 24/7, a kad uhvatim malo vremena bavim se ronjenjem, podvodnom fotografijom, planinarenjem, volim putovati...

Ines: Družim se s prijateljima, čitam, pečem kolače.

Marija: Isto tako, družim se, čitam, gledam filmove...

Kakvi su vaši planovi za budućnost?

Anamarija: Ne volim puno planirati jer nikad ne ide po planu. To je život, uvijek ti pomrsi planove. Carpe diem...

Ines: Nemam nekih određenih planova, namjeravam se profesionalno usavršavati i isprobavati nove metode rada.

Marija: Voljela bih raditi na što više zanimljivih knjižničnih aktivnosti i sadržaja te privući što više učenika knjižnici. I što više putovati!

Što biste savjetovala maturantima, posebice onima koji žele postati profesor?

Anamarija: U današnjem materijalističkom svijetu treba se podsjetiti na prave vrijednosti u životu i uvijek ulagati u njih. Znanje je jedna od njih. Znanje je moć i kapital koji vam nitko ne može oduzeti.

Ulažite u sebe, ali na tom putu nemojte izgubiti sebe. Pri odabiru životne profesije najvažnije je slušati srce; raditi ono što voliš uvijek je

najbolje plaćeni posao jer, na kraju, sreća i osobno zadovoljstvo najveća su povlastica-povišica koju možete dobiti.

Ines: Savjetovala bih im da slijede svoje srce, no da pritom ipak ostanu racionalni i uzmu u obzir i prilike u našoj državi. Onima koji se dvoume ili nisu sigurni čime se žele baviti, poručila bih da ne brinu i da se uvijek mogu predomisli ili odlučiti za nešto drugo jer cijeli je život pred njima. Onima koji razmišljaju o nastavničkom zanimanju, savjetovala bih da dobro razmisle žele li to zaista jer predavati nije tako lako kao što se nekad možda čini.

Marija: Iskoristite svaki dan najbolje što možete, idite korak po korak u svemu čega se primite jer ništa ne dolazi preko noći. Onima koji žele postati profesori – počnite vježbati već sad izvikivanje „Tišina!” na najstrašniji mogući način.

Fotografije: Mia Barbarić, 3.f, Lara Müller, 3.c, Kuzma Topolovec, 3.d

RAZGOVOR SA SPREMAČICAMA

„SVI SE IZNENADE KOLIKO SMO POVEZANE S DJECOM!”

Osim što se brinu da je sve uredno i čisto, Helena, Nermina, Ruža i Josipa nerijetko su prava potpora učenicima i profesorima. Otkrile su nam nešto više o događajima u školi za koje nismo znali

Dugo radite u Sedmoj i bile ste svjedokinje mnogih događanja i promjena. Koje biste razdoblje izdvojili i zašto?

Nermina: Izdvojila bih maturante posljednje dvije godine jer su bili predobri i nisu radili nered.

Ruža: Slažem se, norijada nije bila norijada nego veselje. Stvorili su atmosferu u kojoj su svi uživali. Obećali su da neće raditi nered, ispoštovali su to i sve za sobom očistili.

Izdvojite nam neku nepoznatu anegdotu.

Ruža: Bio je početak zabrane pušenja u školi, ali učenici su i dalje pušili u WC-u. Zaprijetila sam im da ću ih prijaviti ako vidim i jedan čik na podu, da ću ih snimiti. Kasnije su me molili po hodniku: „Molim vas teta Ruža, nemojte!” Nama je to bilo toliko smiješno i ostalo nam je u sjećanju. Sjećam se i jednog dečka

kojem sam davala ljubavne savjete. To je bilo prije otprilike 15 godina kada su dečki još bili romantični.

Ruža: Još nam je bilo lijepo kada smo plesale s djecom.

Helena: Oni su pustili muziku, a mi smo plesale zajedno s njima.

Nermina: Mene su jednom nosili skroz do drugog kata. Vikala sam da me spuste, a oni me nisu slušali. Svi se iznenade koliko smo povezane s djecom!

Tko najduže radi ovdje?

Nermina: Ja, 35 godina!

Kako se škola promijenila od vremena kada ste počeli raditi?

Helena: Drastično!

Nermina: Puno, ali na bolje!

Helena: Djeca su kulturnija, a škola puno uređenija.

Nermina: Prije je to bila samo jedna škola. Zbornica, računovodstvo i ostale prostorije nalazile su se na prvom katu, sve je bilo stisnuto, a parket star.

Koja vam je norijada bila najupečatljivija?

Nermina: Ona prve godine kada sam počela raditi u školi. A zašto? Zato što sam ja bila njihova generacija. Počela sam raditi s 18 godina i bilo me je sram. Znala sam se skloniti u

podrum kada bi maturanti prolazili.

Ruža: Prije otprilike 20 godina vozili su motor u školi. Nemojte da vam to padne na pamet!

Nermina: Jedne godine učenicu su stavili u kolica i gurnuli je niz hodnik. Kolica su bila nestabilna, odletjela su niz stepenice. Slučajno sam se ondje zatekla i gurnula ih nogom da ne padnu. Vikala sam na njih, a zapravo sam sva drhtala.

Koji vam je dio školske godine najgori, što vam je najteže?

Ruža: Polaganje mature, učionice trebaju biti čiste, a vladaju vrućine.

Helena: Najteže nam je kada učenici ne bacaju smeće u koš i ne održavaju red.

Nermina: Norijada, ako maturanti naprave nered. Uvijek je teško ako očistimo klupe, a drugi dan su kao da ih nismo ni pipnule. Prije nas je bilo 14, a sada sedam. Teško nam je jer nas nema dovoljno.

Kada su vas učenici posebno nasmijali?

Nermina: Za maškare, kada je bio aktualan Sulejman Veličanstveni. Umirale smo od smijeha.

Ruža: Za jednu norijadu maturanti su vozili traktor po cijelom gradu i parkirali se ispred škole, tada me bilo čak i strah. Bili su glavna atrakcija.

Izdvaja li nešto našu školu od ostalih?

Ruža: Velika je razlika između djece u našoj školi i djece iz ostalih gimnazija. Svi smo povezani.

Nermina: Škola nam je poznata po tome što su svi lijepi.

Ruža: I djeca i profesori...

Nermina: Da, kao da su na modnoj pisti!

Razgovarale: Lucia Maćešić i Marcela Medved, 3.d, fotografija: Krisja Štulić. Fotografija : spremačice Helena, Nermina, Ruža i Josipa

više od ŠKOLE

ŠKOLOVANJE U INOZEMSTVU

HOGWARTS ILI NEŠTO SLIČNO

Katja Trbara i Erika Lugarić naše su učenice koje su Sedmu zamijenile školama u Velikoj Britaniji. Katja je 4. razred ili upper sixth form završila u školi Rossall u Fleetwoodu, a Erika je 3. razred, tj. lower sixth form završila u školi Reddam House Berkshire u mjestu Berkshire, odnosno gradu Winnersh

Zašto ste odlučile školovati se u inozemstvu?

Erika: Moj glavni uzor pri izboru ovakvog načina školovanja bila je Katja koja se godinu dana prije mene prijavila na istu HMC školarinu. Zahvaljujući njoj saznala sam kako ostvariti svoju veliku želju da postanem učenica privatne škole u Velikoj Britaniji. Zbog nje sam sada ovdje; pomogla mi je pri prijavi za već

spomenutu školarinu. Oduvijek sam imala potporu roditelja, mama je u svoje vrijeme školovanja imala istu želju koju nažalost, zbog vremena kakva su tada bila, nije imala priliku ostvariti.

Katja: Htjela sam oduvijek proširiti svoje vidike i plan mi nikad nije bio živjeti u istoj zemlji cijeli život; ovo mi je bila prirodna odluka. Nisam znala nikog tko je otišao, ali sam puno na internetu čitala kako je to odlično iskustvo koje se nikada ne požali.

Zašto ste odabrale baš Veliku Britaniju?

Erika: To jedna od zemalja kojima sam se divila odmalena. Oduvijek mi se sviđao London, onaj hladan britanski stav i pomalo čudan način govora i ponašanja. Osim toga, Velika Britanija je udaljena samo dva i pol sata leta od Hrvatske pa nisam toliko daleko od roditelja i uvijek se mogu vratiti kući. Važan faktor pri odabiru mjesta škole u koju želim ići bio je

naravno jezik, a engleski je oduvijek bio jezik koji mi „leži“, iako učim njemački duže vrijeme.

Katja: Htjela sam definitivno zemlju u kojoj se govori engleski jezik. Mogla sam otići i u SAD, no to mi se činilo predaleko, odnosno mojoj mami. Vjerojatno je prevagnula Velika Britanija zato što mi je obećano da škole izgledaju kao Hogwarts iz „Harryja Pottera“, što se pokazalo točnim.

Kakve su bile reakcije prijatelja i roditelja na vašu odluku?

Erika: Roditelji su bili ponosni što sam ostvarila nešto prilično teško za svoju dob, ali i tužni jer odlazim te zabrinuti jer sa samo 16 godina odlazim u „nepoznati svijet“. Ipak, reakcije su bile pozitivne, bez njihove potpore ne bih ostvarila sve ovo. Prijatelji su imali jednako mišljenje o svemu, iznimno cijenim što su dijelili moju sreću i što su mi bili potpora kada sam bila nesigurna u svoju odluku. Čujem se s grupom najboljih prijatelja iz Sedme, razgovaramo putem društvenih mreža i viđamo se svaki put kada dođem na praznike u Hrvatsku. Jako sam sretna što je sve isto kao i prije nego što sam otišla.

Katja: Prvo su bili jako sretni zbog mene, zatim jako tužni kada su shvatili da idem. Mislila sam da će ostanak u kontaktu predstavljati veći izazov, no ispalo je da je to pokazalo tko su mi pravi prijatelji.

Kako ste se snašle u novom okruženju?

Erika: Živim u boarding kući, što je poput studentskog doma. Jako

mi se sviđa život ovdje, pronašla sam prijatelje, imam dobar odnos sa zamjenskim roditeljima, profesori su izvanredni i svi su uvijek spremni pomoći. Naišla sam i na neke ne tako ljubazne ljude, ali takvih ima svugdje pa i tu.

Katja: Bilo mi je relativno lako prilagoditi se. U mojoj školi ima puno različitih ljudi i kultura, stoga se uvijek nađe netko tko ti paše. Na početku je sve bilo lako, ali kada je počeo stres zbog škole život je postao teži. Najveći izazov mi je i danas život u domu jer zna biti naporno koegzistirati s 30 drugih cura, pogotovo ako su glasne kao britanske cure. I pravila su dosta stroga, ali se navikneš.

Možeš li usporediti život i školovanje u Hrvatskoj i tamo?

Erika: Život u Hrvatskoj jednako je dobar kao i ovdje. Veliku Britaniju i Hrvatsku ne mogu pravedno usporediti po kvaliteti života, osobito kada sam udaljena od kuće i nedostaje mi sve ono „naše“. Običaji su mnogo sličniji nego što sam očekivala. Nasmijalo me što ovdje ljudi idu u lkeu samo da jedu njihove poznate mesne okruglice, što nije strano ni nama u Hrvatskoj. Školovanje je puno različitiije. Ovdje pohađam „A-levels“; četiri predmeta koja sama odabirem i učim kroz dvije finalne godine srednjoškolskog obrazovanja. Imam važne ispite samo na kraju godine i jedan manji ispit tjedno koji služi samo da nas profesori potaknu da redovito ponavljamo. Četiri predmeta čini se malo u usporedbi s 13,14 koliko ih je u Sedmoj, no imam ih svaki dan. To znači da stalno moram učiti jedne te iste predmete, a to katkad uistinu dosadi. Na kraju te dvije godine imam ispite koji su krucijalni za upis na fakultet te koji se mogu usporediti s našom državnom maturom.

Katja: Najviše mi se sviđa što se možeš specijalizirati prema svojim jačim stranama i interesima. Imam šest predmeta koje sam sama odabrala i samim time više motivacije za rad. Jako mi se sviđa način na koji se vrednuje znanje. Na primjer, kod nas se iz povijesti uče samo činjenice i to se vrednuje kao znanje. Ovdje se očekuje da znaš činjenice, a znanje je upotrebljavanje istih u obliku eseja u kojima se raspravlja u povijesnim debatama. Kod nas se

takvi eseji pišu tek na fakultetu, što je šteta jer je bit povijesti preispitivanje činjenica i njihovog učinka na prošlost i sadašnjost. To je puno bolji način pripremanja učenika za fakultet, a i za daljni život jer razvija kritičko razmišljanje. Jako je velik naglasak i na samostalnom radu.

Imate li neki poseban doživljaj ili iskustvo koje biste htjele podijeliti s nama?

Erika: Bila je situacija kada sam donijela cedevitu u „boarding kuću“. Ondje žive ljudi iz cijeloga svijeta, različitih kultura i nitko od njih nikada nije vidio cedevitu, uključujući i profesore. Donijela sam im cedevitu da kušaju nešto hrvatsko jer pola ljudi nije ni znalo gdje je Lijepa Naša. Profesori su mislili da je cedevita nekakva vrsta lijeka jer ima takvu strukturu koja je njih podsjećala na brašno. I tako smo svi pili cedevitu, ali nije im se sviđela. Dan danas kad dođem u dnevni boravak s cedevitom svi se zgražaju i bježe.

Katja: Svaki dan su nova iskustva i spoznaje, tako da je teško izdvojiti jedan poseban trenutak. Sada, nakon skoro dvije godine, to mi je još i teže jer su svi novi trenutki postali svakodnevni život. Navikla sam se i ne znam što je više posebno.

Priredila: Lana Miličević, 3.b

UČENJE NA DRUGI NAČIN

Brigita Gudelj, prošlogodišnja maturantica, otkrila nam je kako joj je bilo na razmjeni u školskoj godini 2016./2017. u Americi, u gradiću pokraj Bostona

Ovu godinu, kao seniorsku godinu srednje škole, provela sam u Americi, u gradiću pored Bostona, na razmjeni učenika. Uz brzu hranu, druženja i putovanja, na kojima sam posjetila

Washington, New York City, Floridu, Rhode Island, vrijeme je proletjelo jako brzo. Uz nove prijatelje i podršku starih, nije bilo teško prebroditi i one manje bajne dane.

Američki sustav obrazovanja dosta se razlikuje od našeg. Privatna škola u koju sam išla veoma se razlikuje od bilo koje druge srednje škole u Americi. Ni u jednoj školi u koju sam išla u Hrvatskoj, a bilo ih je, nisam doživjela da se uči i radi kroz raspravu i razgovor tijekom svakog sata. Nismo morali „bubati“ besmislene informacije i učiti dokasno u noć, da bismo sve zaboravili za nekoliko tjedana.

Svi profesori u toj školi potiču učenika na rad punom podrškom i maksimalnom susretljivošću. Od svakog predmeta, čak i matematike, napravi se zabavan sat učenja. Jedino što se treba napraviti doma jest ponoviti gradivo da bi bio spreman za test, a kasnije se ne zaboravlja. Da se razumijemo, nije baš toliko lagano koliko se čini. Podrazumijeva se da se na satu sudjeluje i potpuno fokusira, ali uz takav trud profesora nema smisla to ne napraviti. Ako možete otići na razmjenu, odite, nećete požaliti! Ipak, trebali biste dobro istražiti u što se upuštate. Takva škola otvara mogućnosti studiranja i u Americi i u Europi, pri čemu ne morate polagati državnu maturu. Svrha obrazovanja je razvoj osobe te proširivanje svijesti pri svladavanju prepreka koje su nužne da bi nas pripremile za život.

Brigita Gudelj

KEMIJSKE AKTIVNOSTI U SEDMOJ

OD STEM-A DO SPAŠAVANJA SVIJETA

Ovu kemičarsku godinu obilježio je osobito projekt „STEM u Sedmoj“, pokrenut u rujnu prošle godine u sklopu kojega smo putovali, slušali predavanja, sudjelovali na radionicama i u kvizovima, istraživali... Kemijski pano opet je bio aktivan, a bili smo i na Državnom natjecanju

STEM-OVSKI POTHVATI

Već u rujnu uputili smo se na trodnevnu terensku nastavu u Šibenik i okolicu na kojoj je STEM postao STEAM; ubacili smo umjetnost, tj. Art, pisane riječi kroz hrvatski jezik i likovnu umjetnost. U listopadu nas je posjetila Lara Topol, bivša učenica, danas diplomirana FER-ovka, koja svoju karijeru gradi u NE Krško. Na zanimljiv način prikazala je rad nuklearke, ali i svoj rad i doprinos. Tijekom studenoga, u sklopu radionice kozmetologije, bavili smo se izradom sapuna od maslinova ulja, pilinga za tijelo te ulja od kave – domaće kozmetike koja se rasprodala na Humanitarnom danu Sedme. Uključili smo se i u Ina Junior Fresssh, online natjecanje iz područja geografije, biologije, fizike, matematike i kemije, te su četiri najbolja tima trećaa naše škole nagrađena spašavanjem svijeta u Escape Roomu „Teslino naslijeđe“. Na koji sve način ljudi pronalaze inspiraciju u prirodi bila je tema interaktivne radionice „Bioinspiracija“. STEM-ovsku godinu završili smo posjetom „Hiši eksperimentov“ u Ljubljani.

IZ KEMIJSKOG KABINETA

Tijekom cijele godine kemijske „novine“, tj. pano u kemijskom kabinetu bio je u tijeku – od Back to school kemije, kemije jeseni, božićne i ljubavne kemije, do kemije kave i ljetne kemije. Da nastava kemije ide ukorak sa suvremenim tehnologijama i vremenom, iskusili su trećaši koji su ove godine dio pokusa, uz one izvedene na satu, izvodili i pomoću svojih pametnih telefona. Osim virtualnih pokusa, bilo je i nekoliko projektnih tema – tako su 1. razredi uronili u svijet kristala, učenici 2. razreda istražili su vezu kemije i gumenih bombona, dok su se trećaši bavili osmišljavanjem zaštite od korozije.

DRŽAVNO NATJECANJE

Ponovo smo sudjelovali na Državnom natjecanju iz kemije u kategoriji „Samostalni istraživački rad“. Učenica 1.b Ema Mlinarić bavila se izolacijom i dokazom limonena na ekološki offsviješten način, prema načelima zelene kemije. Ostvarila je izvrsno 6. mjesto u državi, a imajući u vidu da su učenici od 1. do 4. razreda srednjih škola ista kategorija te da je bila najmlađa natjecateljica, taj je uspjeh još dojmljiviji.

Lana Šarić

STEM KAO NAJBOLJE ISKUSTVO

STEM je najaktivniji prošlogodišnji projekt. Kada sam se prijavljivao, mislio sam da je to još jedan projekt u nizu i da će brzo završiti. Nakon što sam saznao da ćemo skenirati QR kodove sa zidova škole kako bismo vidjeli informacije vezane uz određena predavanja, da će ih biti mnogo, kao i izleta, shvatio sam da će STEM biti drugačije iskustvo. Drago mi je bilo da sam se prijavio. Bilo je tu mnogo aktivnosti, od rješavanja zagonetki koje kao rješenje pokazuju vrijeme određenog predavanja, preko sudjelovanja na Ininom natjecanju čija je nagrada bila nezaboravan provod u Escape Roomu, do izleta u Šibenik, Smiljan, Ljubljani... S nestrpljivošću očekujem novu školsku godinu i aktivnosti vezane uz STEM!

Mario Petar Bišćan, 3.f

U HIŠI EKSPERIMENTOV

UČENJE I ZABAVA

U sklopu STEM obrazovanja išli smo početkom svibnja na jednodnevni izlet u Ljubljano, u posjet „Hiši eksperimentov“ - centar znanosti s eksperimentima tipa „izvedi sam“. Prvo smo obišli središte grada, zastali uz Prešerenov spomenik, Zmajski most i druge znamenitosti. Prije „Hiše“ imali smo malo slobodnog vremena za kavu i kolače. Nismo znali što je „Hiša“, što se ondje radi i kako će nam biti. Ugodno smo se iznenadili kada smo shvatili da se izvode razni

pokusi u kojima smo i mi mogli sudjelovati. Na naše iznenađenje, baš smo se dobro zabavili. U jednom pokusu vidjeli smo kako se bilo koja stvar stvrđne i raspadne kada je stavimo u tekući dušik. Čak smo mogli leći na krevet od puno iglica i saznati zašto to ne boli. Nakon dobre zabave u „Hiši“ provozali smo se uspinjačom. Imali smo i puno slobodnog vremena koje smo uglavnom iskoristili za ručak i zezanciju. U Zagreb smo se vratili u pristojno doba noći. Žao nam je bilo što je izlet trajao samo jedan dan. Bio je veoma zabavan i puno smo naučili.

Lucia Maćešić, 3.d

AMBASADORICA SCIENTIX-A

Naša profesorica kemije Lana Šarić imenovana je ambasadoricom SCIENTIX-a, zajednice nastavnika prirodnih znanosti u Europi čiji je cilj promocija i popularizacija STEM obrazovanja. Financira je Europska komisija, stožer je u Bruxellesu, a u svakoj zemlji zadužena je neka institucija i ambasadori čija je obveza

promocija aktivnosti SCIENTIX-a putem medija, društvenih mreža, portala, radionica, seminara i slično. Profesorica Šarić prijavila se na natječaj raspisan prošloga ljeta, a u rujnu je obaviještena da je bilo više od 3200 prijava iz 45 zemalja te da je izabrana za područje Hrvatske. „Cijeli listopad i studeni prolazila sam online tečaj vezan uz sve aspekte SCIENTIX-a, od osnova do pravnih stvari vezanih uz autorska prava, oblikovanje službene e-pošte, izradu projekata i slično“, rekla nam je napominjući: „Na kraju svake cjeline bio je test znanja i neki praktičan zadatak na temelju kojih se sakupljalo ocjene. Meni je final score bio 9,6 od 10 tako da sam pozvana u završni krug na online intervju. Ovo je bio treći val proširenja ambasadora SCIENTIX-a, tako da ih ima u Hrvatskoj, no u ovom izboru samo sam ja prošla dalje.“ Profesorica je istaknula da nastavnici SCIENTIX-om dobivaju nastavne materijale za STEM područje, od kojih su neki već prevedeni, a moguće je zatražiti prijevod bilo kojeg materijala - za taj dio prijavljeni su morali proći testiranja jezika u čemu je ona dobila dodatne bodove budući da pokriva pet jezika. Ponosni na našu profesoricu, želimo joj još mnogo sličnih uspjeha!

Priredila: Lidija Dizdar

DEBATNI KLUB

OBOGAĆENI DEBATIRANJEM

„Dobro, pa nisi na debati!“ riječi su koje će svaki debatant čuti u svakodnevnim raspravama obogaćenima debatiranjem. Debata nam postaje dijelom života, podsvjesno ulazi u osobnost i na neki način čini od nas bolje ljude. Koje ga god debatanta pitam, slaže se da je uz debatiranje razvio kritički odnos prema raznim temama, da bolje promišlja i ljepše se izražava. Na neki način to je kao matematika bez matematike – matematika riječi, slaganje misli, traženje izraza, potkrepljivanje dokaza... Nešto u čemu se mogu pronaći ljudi iz različitih sredina, s različitim osobnostima, stavovima i interesima. Neki su ambiciozni, neki sramežljivi, neki su tu zbog društva, ali je svima zajedničko da su dragi ljudi. I sama sam ih, bivajući dijelom svijeta debate u državi pod okriljem Hrvatskog debatnog društva, mnoge upoznala. U debati sam aktivno već dvije godine i drago mi je zbog svakog turnira i događanja u kojem sam imala priliku sudjelovati.

Tako smo i ove godine sa školskim debatnim klubom „Ljiljani“ sezonu otvorili prezentacijskom debatom u školi kojom smo zainteresiranima praktično pokazali čime se bavimo. Tijekom godine sudjelovali smo na lokalnim turnirima poput Newb opena, na Međužupanijskom natjecanju te Križanićeve open,

koji smo organizirali u suradnji s drugim školama iz Križanićeve. Osim lokalnih turnira, sudjelovali smo i na svjetskom natjecanju Winter holidays open u MIOC-u, u sklopu kojeg smo debatirali i družiti se s timovima iz cijelog svijeta. Kad se ne natječemo, sudjelujemo u debatnim aktivnostima i događanjima ili se prijateljski sukobimo s timom neke druge škole. Sve u svemu, nikad nam nije dosadno, debata je zaista vrijedna aktivnost sada, ali i dugoročno.

Lana Miličević, 3.b

IZ KNJIŽNICE

OVOGODIŠNJE KNJIGOSITNICE

NOVA KNJIŽNIČARKA

Marija Novokmet, knjižničarka i profesorica engleskoga jezika, novo je lice naše knjižnice. Njezina vedrina, stručnost i znanje pratili su nas tijekom godine u knjižnici, razredu, na brojnim izvannastavnim i izvanškolskim projektima te aktivnostima.

REVIZIJA I OTPIS KNJIŽNIČNE GRAĐE

U bogatom stručnom dijelu knjižničarskog rada ove školske godine završen je iznimno značajan i zahtjevan posao – revizija i otpis knjižnične građe. Obavljen je prema Pravilniku o reviziji i otpisu knjižnične građe, uz stručne konzultacije s nadležnim službama te svesrdnu pomoć nastavnika, pomoćnog osoblja i dežurnih učenika. Utvrđeno je stvarno stanje i vrijednost fonda, omogućena je bolja zaštita i čuvanje građe. Osobito priznanje i zahvalnost tijekom rada pripada Povjerenstvu za provođenje revizije i otpisa knjižnične građe u kojemu su, osim knjižničarki, sudjelovale i profesorice Maja Selak te Katarina Slade. Rad Povjerenstva u svim segmentima podržala je ravnateljica Ivka Nevistić i svi članovi Školskog odbora.

NOVE KNJIGE, NOVI PROZORI

Naslovi koji su otpisani zbog dotrajalosti, zastare ili su uništeni, dijelom su nabavljeni već ove školske godine. Tako je knjižnični fond obogaćen knjigama koje smo nabavili zahvaljujući sredstvima Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport te sredstvima Škole. Na Interliberu, tradicionalno, skupina učenika sudjelovala je u živahnoj potrazi za izbornom lektinom, a nabavili smo je zahvaljujući sredstvima koje smo prikupili u rujanskoj akciji „Stari papir za nove knjige“. Tijekom svibnja postavljeni su novi prozori pa je prostor ljepši i uredniji.

AKTIVNOSTI, PLANOVI, PROJEKTI

Školska knjižnica nakon otpisa građe preglednija je i prozračnija, a osim redovitog stručnog rada ističemo informacijske djelatnosti te odgojni i obrazovni rad s učenicima. Tijekom školske godine osobito je knjižničarka Marija Novokmet upućivala učenike u mnoge segmente informacijske i medijske pismenosti, a s pedagoginjom Marijom Čubelić održala je nekoliko radionica o informacijskoj pismenosti. U svim segmentima djelovanja sustavno se radilo na stvaranju uvjeta za učenje učenja, poticanju čitanja i praćenja literature, a na svibanjskoj smotri „Sedma plus“ predstavili smo najčitatelje u ovoj školskoj godini te im uručili pohvalnice.

Učenici kao najbrojniji korisnici rado vraćaju u knjižnicu i čitaonicu: posuđuju knjige, čitaju, uče, istražuju i koriste različite izvore znanja uz stručnu potporu predmetnih nastavnika ili knjižničarki. Najaktivniji su bili članovi čitateljskog kluba, novinarske i kreativne grupe, a u knjižnici su se sastajali i članovi drugih

izvannastavnih grupa, najčešće fotografske grupe.

Školska knjižnica bila je nositelj ili suradnik u raznim kulturnim i javnim aktivnostima i projektima. U prvom nastavnom tjednu tradicionalno smo bili na Književnoj matineji Festivala svjetske književnosti u Kinu Europa, a potkraj mjeseca knjižničarka Lidija Dizdar sudjelovala je na terenskoj nastavi u Dubrovniku i okolici. Brojnim aktivnostima obilježili smo Mjesec hrvatske knjige (15. X. – 15. XI.), unutar kojeg je i Dan školske knjižnice. Bili smo na književnim večerima u Knjižnici Medveščak, posjetili smo Interliber, Maticu hrvatsku, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Nacionalnu i sveučilišnu knjižnicu. Tradicionalno smo obilježili stradanje Vukovara; uredili smo prigodno knjižnicu i čitaonicu u adventu, bili smo domaćini Svetom Nikoli i vrijednim organizatorima

akcije Slatko svakome. Zapjevali smo na zajedničkom božićnom koncertu u Bazilici Srca Isusova te sudjelovali i pomagali na „Humanitarnom danu Sedme“; aktivni smo bili na priredbi povodom fašnika i Valentinova, zapaženi na manifestacijama „Knjižna booka“, „Noć knjige“ te na svibanjskim aktivnostima „Dojdi osmaš“ i „Sedma plus“. Živo je bilo na „Danu otvorenih vrata Sedme“ potkraj svibnja kada smo vrata knjižnice i čitaonice otvorili roditeljima i budućim učenicima – u ugodnom druženju upoznali su djelić rada, projekata i aktivnosti knjižnice i škole. Nastavili smo suradnju s Knjižnicom Medveščak, a povezali smo se i s djelatnicima Knjižnice Božidara Adžije gdje su naši učenici upoznali rad knjižnice te razgledali dvije izložbe. Redovito stručno usavršavanje, neophodna i dragocjena suradnja s ravnateljicom škole, nastavnicima, stručnim

suradnicima, računovodstvom, učeničkom referadom i tajništvom, pridonijeli su učinkovitijem ostvarenju plana i programa rada školske knjižnice.

Lidija Dizdar

ČITATELJSKI KLUB

DRUŽENJA UZ KNJIGU

Nakon prvog sastanka u listopadu 2017., na kojem smo se upoznali i odabrali djela za čitanje, čitateljski klub postao je aktivan. Sastajali smo se jednom mjesečno kako bismo komentirali djelo i bolje ga shvatili uz pomoć profesora. Slično kao na satu lektire, samo zabavnije i opuštenije. Iako ponekad nismo pročitali djelo do kraja, uvijek je bilo zanimljivo sudjelovati te je zato svaki propušteni sastanak bio prava šteta. Nismo samo razgovarali o pročitanim knjigama - razmjenjivali smo dojmove i razmišljanja, jeli kekse i pili sok, te ono najbitnije, zabavljali smo se. Na kvalitetan način provodili smo vrijeme sa svojim vršnjacima i profesoricama, što nas je sve zblížilo. Uz to, slušali smo glazbu i čitali poeziju te posjećivali događanja kao što je Interliber, Zagreb book festival, Večer afričke poezije u Knjižnici Bogdana Ogrizovića te radionica o vodenim znakovima na papiru u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici. Sudjelovali smo i u školskim aktivnostima: izrađivali smo plakate za manifestaciju „Dojdi osmaš“ te ždralove kojima smo ukasili knjižnicu, čime smo poticali talente članova grupe i još mnogo toga. Definitivno, preporučujemo ovu grupu svima, čak i onima koji možda nisu ljubitelji knjiga jer bi to svakako postali.

Ivan Ljubetić i Paula Reljić, 3.d

"ZEMLJA
je umjetnost,
FOTOGRAF
je samo svjedok."
-YVAN ARTAUD-BERTRAND

FOTO GRUPA

VIŠE OD GRUPE

Početak veljače 2018. naša škola dobila je novu izvannastavnu aktivnost. Riječ je o foto grupi koja se sastaje jednom u dva tjedna pod vodstvom profesorice likovne umjetnosti Krisje Štulić. Grupu čini desetak učenika trećih razreda koji su se okupili kako bi naučili služiti se fotoaparatom te da bi poboljšali svoje prethodno stečene vještine. Uz pomoć voditeljice grupe i njene profesionalne opreme u nekoliko je navrata organizirano terensko fotografiranje na raznim lokacijama grada Zagreba kako bi se naučena

teorija mogla primijeniti i u praksi. Uloženi trud i skupljene fotografije mogle su se pogledati na prvoj izložbi čije je veliko otvorenje bilo početkom svibnja. Fotografije koje su uljepšale zidove naše škole i otkrile nove talente moći će se razgledati do jeseni 2018. Osim što se tijekom godine marljivo radi na projektima, foto grupa i više je od same grupe čiji je cilj učenje. To je mjesto gdje je smijeh uvijek dobrodošao, gdje se sklapaju nova prijateljstva i gdje se možeš opustiti nakon napornog dana u ugodnoj, prijateljskoj atmosferi.

Marcela Medved, 3.d

Ilustracije: Lana Miličević, 3.b

VJERONAUČNE AKTIVNOSTI

ČINIMO DOBRO!

I u protekloj školskoj godini polaznici vjeronauka u našoj školi sudjelovali su u mnogim aktivnostima: emisije na Radio Mariji, akcije Caritasa, susreti s gostujućim govornicima...

ZAZIV DUHA SVETOG

Tradicija se nastavila te je na početku školske godine održana misa u bazilici Presvetog Srca Isusova na kojoj su učenici s profesorima i ostalim vjernicima molili za još jednu uspješnu i blagoslovljenu školsku godinu.

RADIO MARIJA

S profesoricom Tihanom Arbanas naši učenici svakog posljednjeg petka u mjesecu vode emisiju Sedma u „Duhu i s Duhom“ u kojoj tijekom 45 minuta raspravljaju o aktualnim temama dajući svoja mišljenja, a i pokoji savjet. Sudjeluju Marijana Klarić, Matea Buljan, Luka Geld, Ante Toni Čulin, Karmen Krstanović,

Petra Pavlović, Gabriela Karačić te Antica Župić. Neke od tema bile su „Novi počeci“ i „Lik svećenika“, a raspravljalo se i o problema mladih te ovisnostima. Ovo je izvrsna prilika za produbljanje našeg znanja o vjeri, ali i za osobni rast kroz pomoć drugima.

BUDI COOL, UDIJELI SLATKIŠ SVOJ

Naša škola ponovno je sudjelovala u akciji Caritasa „Budi cool, udijeli slatkiš svoj“ na poticaj profesorice Tihane Arbanas. Učenici su mogli ostaviti slatkiše u košari koja se nalazila u hodniku, pokraj zbornice. Na taj način pomogli smo obiteljima koje svoju djecu ne mogu razveseliti slatkišima u čizmici za blagdan sv. Nikole. Ponekad zaboravljamo koliko ono što mi uzimamo zdravo za gotovo druge može razveseliti. Sitnica nekome može uljepšati blagdane!

SUSRETI

Tijekom protekle školske godine u dvorani Kapelici organizirana su četiri susreta za učenike polaznike vjeronauka. Zahvaljujući profesorici Arbanas, pater Ike Mandurić posjetio nas je dva puta u prvom

polugodištu, a don Mihovil Kurkut u vrijeme korizme. Zajedno s paterom lkom pripremili smo se za početak nove školske godine, a kasnije, uz poruku da činimo dobro i pomažemo drugima, za proslavu Božića. U vrijeme korizme, kao i prošle godine, don Mihovil govorio je o grijehu i borbi protiv samog sebe. Sredinom svibnja, na poziv profesorica Tihane Arbanas i Krisje Štulić, posjetio nas je velečasni Odilon-Gbenoukpo Singbo, misionar iz Benina koji djeluje u Hrvatskoj već devet godina. Podsjetio nas je na važnost školovanja i potaknuo da ne odustajemo od svojih snova. Tom prigodom učenici i djelatnici prikupili su novčana sredstva za potrebe djevojčica Doma svetog Ivana Pavla II., a utemeljio ga je i promovira vlč. Odilon.

Osim gostovanja u Kapelici, krajem studenoga profesorica Arbanas i učenici osmislili su susret s Markom Perkovićem Thompsonom u Studentskom katoličkom centru u Palmotićevoj ulici. Tema susreta bila je vjera, ljubav i domovina, a učenici Ante Toni Čulin, Špiro Gabelić, Gabriela Karačić, Marijana Klarić i Marko Kordić snimili su kratki video koji se prikazao na susretu. Zahvaljujemo profesoricama na organizaciji susreta, nadamo se da će ih biti još.

Antica Župić i Gabriela Karačić, 2.f

više od

ELEKTRONSKA GLAZBA: OD PREDRASUDA DO LJUBAVI

LJUBAV SE RODILA NA ULTRI

U djetinjstvu nisam imao dodir s glazbom, nije me zanimala. Kada sam imao 14 godina, otišao sam iz znatiželje s tatom na festival elektronske glazbe Ultra u Splitu. Znao sam nekoliko izvođača, iako nisam bio upućen u tu glazbu. No, kada sam ušao na Poljud, zaljubio sam se u atmosferu i energiju koju ta glazba nosi. Osjećao sam se kao kod kuće. U dogovoru s roditeljima, za kraj osmog razreda i upis u našu gimnaziju, dobio sam svoju prvu miksetu te sam počeo vježbati i istraživati. Slao sam svoje mikseve poznatim zagrebačkim DJ-ima koji su ispravljali moje pogreške. Zajedno sa svojim prijateljem iz osnovne škole osnovao sam DJ duo F-TALE. Nakon godinu dana dobili smo priliku za prvi nastup u poznatom klubu „Aquariusu“. Bila je to stara godina, a u novu sam ušao radeći ono što najviše volim, što me istinski ispunjava. Nakon prvog nastupa posvetio sam se usavršavanju. Napredovao sam, počeo raditi na vlastitoj produkciji, tako ćemo uskoro „izbaciti“ i vlastitu pjesmu te spot. Ove godine nastupi se nižu i iskreno

uživam u tome što radim. Ponekad je teško i naporno svirati cijelu noć, ali svaki posao ima svoje izazove. Roditelji su isprva imali predrasude prema elektronskoj glazbi i nisu bili sretni što se time bavim. Žao mi je zbog tih predrasuda koje su prisutne samo na našim prostorima. Važnost i popularnost elektronske glazbe može se vidjeti u tome da je prvi DJ svijeta, Martin Garrix, ove godine zatvorio zimske Olimpijske igre u Koreji. Nakon što su me poslušali uživo, roditelji su promijenili stav o elektronskoj glazbi te su sada vrlo ponosni i sretni. Nikad nisam mislio da ću ovoliko postići. Počinjem stjecati popularnost diljem Hrvatske i to me čini iznimno sretnim. Ovo je samo početak i očekujem još puno od samoga sebe. Slijedim svoje snove, ma koliko nestvarni i zahtjevni bili! To želim svima!

Luka Kosty, učenik 3.b i DJ

GLAZBENA KARIJERA MAGDALENE MILIĆ

„NEGDJE“ MEĐU ZVIJEZDAMA

Kako su izgledali tvoji glazbeni počeci?

Od rođenja bila sam vezana uz glazbu. Nisam voljela gledati crtiće, ali glazbene programe mogla sam mirno slušati i gledati nekoliko sati. Na dječji zbor krenula sam s četiri godine, u njemu sam bila do osnovne glazbene škole u kojoj sam svirala flautu. Od tada sam dobivala mnoge ponude za snimanja s jednim zborom i s „Band Aidom“. Tako sam shvatila da me pjevanje usređuje i da se time želim baviti.

Baviš li se još nečim?

Trenutno sam svoj život posvetila glazbi, tj. srednjoj glazbenoj školi pa je pjevanje glavno. Uz dvije srednje škole teško se nađe vremena za još neku aktivnost.

Kakvi su ti planovi nakon srednje?

Željela bih pjevati u kazalištu, u slobodno vrijeme izdavati pjesme te naučiti sama skladati, a nakon gimnazije... teško pitanje, ali za sada me drži misao da bih mogla studirati medicinu ili na Učiteljskom fakultetu i naravno, uz to pohađati glazbenu akademiju.

Kako se rodila ideja za tvoju prvu pjesmu „Negdje“ i spot za nju?

Moja prva profesorica pjevanja Valentina Mekovec predložila je da me kompozitor Marko Tomasović čuje kako pjevam i predloži mi pjesmu za jedno natjecanje. Kada me poslušao, rekao je da bi mi bilo najbolje snimiti vlastitu pjesmu koju bi on uglazbio. Ponudio mi je suradnju, koju su prvo moji roditelji i gospodin Marko morali razraditi - kako, kada i što će se raditi.

Što savjetuješ onima koji se žele baviti pjevanjem?

Savjetujem im da slijede svoje snove; ako je netko uporan i voli to što radi otvarat će mu se mnoga vrata za ostvarenje sna i cilja!

Supertalent sedme

„ČUDAN JE OSJEĆAJ KADA TE PREPOZNAJU NA ULICI!“

Martin Kutnar učenik je naše škole i perspektivan glazbenik. Uz Sedmu pohađa i Muzičku akademiju Sveučilišta u Zagrebu gdje studira violončelo. O njegovim vještinama svjedoče mnoga osvojena državna, ali i međunarodna natjecanja na violončelu i harmonici, nastupi te sudjelovanja u TV emisijama. Redovito nas uveseljava svojim izvedbama na školskim događanjima, no zahvaljujući natjecanju „Supertalent“ njegovo glazbeno umijeće postalo je poznato široj javnosti

Rođen si u glazbenoj obitelji, harmoniku i violončelo učiš svirati od pete godine života. Reci nam nešto o svojim glazbenim počecima.

Glazba mi jest suđena jer sam iz glazbene obitelji: mama je sveučilišna profesorica klavira, sestra violinistica, brat klavirist i udarkaljaš, a tata samouki gitarist. Već sam u maminom truhu slušao njene koncerte. Odmalena mi se razvijao sluh i talent za glazbu. Presudne su prve dvije godine života jer je tada glazbena osjetljivost najjača. Išao sam u muzički vrtić do sedme godine kada sam počeo pohađati sate harmonike i čela. Glazbenu školu upisao sam u sedmoj godini i mogao bih reći da sam se tada počeo „ozbiljno“ baviti glazbom.

Koje ti je prvo glazbeno sjećanje?

Kao petogodišnjak bio sam na sestrinom koncertu na kojem je jedan violinist „rasturao Carmen“. Tada sam rekao mami da želim svirati harmoniku, iako me ona nagovarala na čelo kako bismo imali klavirski trio u obitelji. Kad mi je rekla da se „Carmen“ može svirati na čelu, počeo sam svirati i taj instrument. Harmonika

mi je bila prva ljubav, a sada je čelo.

Na nastupima sviraš razne žanrove, od klasike do pop i rock obrada koje možemo čuti na tvom Youtube kanalu. Koju glazbu privatno najviše voliš slušati?

Volim pop, ali najdraža mi je duhovna glazba. Ne nameće se, pa mi je možda zato draža. Ne slušam nijedan drugi žanr. Sviram klasiku, ali je ne slušam.

i nenamjerno uvrijedim nekog profesora.

Osvojio si drugo mjesto od tisuće prijavljenih u „Supertalentu“. Kako su profesori, a kako drugi učenici reagirali na tvoj uspjeh?

Svi su poludjeli i pitali me kako sam uspio osvojiti Golden buzzer čime mi je omogućen izravan prolaz u polufinale. Profesori i učenici bili su mi naklonjeni, ali to je kratkotrajno. U

Koja su ti tri omiljena izvođača?

Thompson, „2Cellos“ i „Parni valjak“.

Što ti je najteže u rješavanju obveza u Sedmoj i na Muzičkoj akademiji?

Teško mi je uskladiti rasporede nastave u školi i predavanja na Akademiji. Profesori su, srećom, jako tolerantni. Imam previše obveza i ne stignem razmišljati o pojedinom predmetu pa možda ponekad

konačnici, to je show, zabava.

Koji su te osjećaji vodili na putu do fantastičnog drugog mjesta?

Na početku sam imao krivi pristup, htio sam si nabaviti instrumente. Trebao sam otpočetak gledati na to kao na show, a ne natjecanje. Najveći izazov bio je ostati čvrsto na zemlji. Kada se drugi odnose prema tebi kao da si nešto posebno, teško je ne umisliti se. Čudan je osjećaj kada te prepoznaju na ulici, znaš da će to sve proći, ali u tom trenutku misliš da

si najjači. Tada se moraš spustiti na zemlju i shvatiti da si umjetno stvoren od produkcije. Ipak, sudjelovanje u showu bila mi je odskočna daska.

Tko ti je bio posebna podrška?

Obitelj, iako je bilo puno nesuglasica oko cilja sudjelovanja na showu, škola, profesori, posebno razrednica. Bili su jako tolerantni na čemu sam im zahvalan.

Kako planiraš organizirati svoju budućnost? Hoće li glazba biti tvoja profesija?

Sigurno ću se baviti glazbom. Moj profesor na Akademiji ide u mirovinu, ali je rekao da će zadržati samo mene kao učenika u klasi. To znači da ću se držati klasika još dobrih deset godina, a onda mogu što hoću. Što se tiče popa, ili si u njemu, ili nisi, nema između. Trenutno od klasike nema kruha, pogotovo ne u Hrvatskoj, ali vidjet ćemo kako će se to razvijati. Volio bih dirigirati i skladati, ne samo klasike već i druge žanrove, modernu glazbu te snimati obrade.

Odradio si mnogo javnih nastupa, koncerata te osvojio brojne nagrade na državnim i međunarodnim natjecanjima na oba instrumenta. Izdvoji nam neki nastup, koncert ili

nagradu kao najdražu te zašto?

Izdvajam Antonio Janigro Cello Competition, najveće čelističko natjecanje. Osvojio sam treću nagradu te sam na tronu bio s Rusima i Japancima. To mi je bio veliki uspjeh. Osvojio sam i seminar u Irskoj za usavršavanje na deset dana. Eurovizija mi je drugo najdraže iskustvo, a izdvojio bih još i belgijski Imagine festival, natjecanje rock bendova, na koje smo došli s klasikom te osvojili nagradu.

Imaš li tremu prije nastupa, kako je svladavaš?

Svatko ima tremu, bez obzira na to koliko se pripremao. Uspješni glazbenici vježbali su da se ugodno osjećaju u neugodnom. Ja glumim da se ugodno osjećam u tremi, nekad uspješnije, nekad manje uspješno.

Kako se nosiš s pogreškama tijekom izvedbi?

Glazbenik na licu mjesta zaboravi na pogreške koje se nekad dogode. Kada bih ih pamtio, još bih griješio tijekom izvedbe. Ja ih odmah zaboravim, ako bi me netko pitao nakon izvedbe gdje sam „fulao“, ne bih znao reći.

Koji bi savjet dao početnicima koji se bore s tremom prije nastupa?

Savjetovao bih im što više javnih nastupa. Odmalena su me stavljali u te situacije, da vide kako ću reagirati. Svi imamo tremu, ali što više nastupaš, to ćeš više oblikovati stav prema tome. Postavit ćeš i vlastita očekivanja, vidjet ćeš možeš li se uopće koncentrirati u javnom nastupu ili ne. Što više nastupaš, to ćeš lakše nastupati u budućnosti.

Koliko često i dugo vježbaš?

Upisom u gimnaziju znatno manje, ali to nije manjak vremena već pojedinačni problem. Ne vježbam dovoljno i ne često, ali kada radim, onda vježbam kvalitetno, što je najbitnije. Nije bitno koliko, nego kako.

Koje pjesme najradije izvodiš?

One koje publika voli. Ne mogu nastupati ako nemam povratnu informaciju od publike. Zato je najveća trema u klasi, u njoj je povratna informacija od publike minimalna.

S kojim bi glazbenikom volio surađivati?

S DJ-em Kostyjem!

Što bi poručio učenicima Sedme?

Nikad ne odustajte pod prisilom naših uvjeta. Teško se izboriti, pogotovo u Hrvatskoj gdje se ne traži ono što je kvalitetno. To vas ne bi trebalo sputavati da budete originalni, kreativni i marljivi. Ono što dovodi do uspjeha u glazbi nisu talent ili vježbanje, već upornost. Ako ste uporni, uspjjet ćete. Tako je i u svim drugim profesijama.

Razgovarala: Katarina Palac, 3.c

„DUG JE PUT DA MLADIMA BUDE KAKO BI TREBALO BITI!“

Želja da pomognem i aktiviram se u društvu sebi sličnih mladih ljudi te općenito jedna inicijativa za pozitivnom promjenom razlozi su moga pridruživanja trećoj generaciji Mreže mladih savjetnika pravobraniteljice za djecu – MMS-a. To je suradničko tijelo Ureda pravobraniteljice sastavljeno od dvadesetero djece i mladih diljem zemlje s jednim ciljem – aktivacijom djece u društvu.

Radimo volonterski, a nismo nagrađeni materijalno, već bogatim iskustvom i prilikama koje tamo stječemo. Pomažemo Uredu pravobraniteljice u radu raspravom o aktualnim temama, približavamo im pitanja mladih kojih oni kao odrasli često nisu svjesni, surađujemo s drugim organizacijama te kao ambasadori Mreže svoj rad predstavljamo u medijima, životnim sredinama i školama.

Za mene sve je počelo jednim satom razrednika prošle godine kada nas je razrednica upoznala s pojmom MMS-a te prijavama za rad u tom tijelu. Vidjela sam da bih tako mogla raditi ono što volim u sebi sličnoj okolini pa pomislih – nemam što

izgubiti, mogu samo biti na dobitku. Iskreno, nadala sam se da će me odabrati, ali nisam ništa očekivala. Tijekom ljeta nisam stigla razmišljati o tome pa me početkom trećeg razreda jako ugodno iznenadila vijest da sam primljena u Mrežu.

Ubrzo je došao i prvi sastanak gdje smo se upoznali jedni s drugima, ali i s putem koji nas čeka u predstojećem trogodišnjem mandatu. Tada sam bila potpuno sigurna da je to nešto što želim raditi i čemu se jako veselim. Otada smo bili i na drugim sastancima, sastavljali smo ankete, raspravljali međusobno, ali i u vanjskim projektima. Zanimljivo je čuti stavove i razmišljanja toliko različitih ljudi s različitim pozadinama i iskustvima. I kada se međusobno ne slažemo, na neki se način nadopunjujemo i produbljujemo trenutnu problematiku. Zajedno smo prošli mnoga pitanja, projekte i događanja, a mnoga su tek pred

nama. Ja sam, na primjer, jedna od članica ThinkTanka MMS-a i UNICEF-a Hrvatske koji okupljaju i predstavnike kompanija te državnih tijela. Tamo govorimo o etičnom poslovanju kompanija te nam je važno dotaknuti se pitanja djece i mladih unutar toga.

Iako kao skupina radimo kratko, osjećam da smo napravili nešto korisno za pravobraniteljicu, za kompanije, za svoje škole, ali prvenstveno za sebe kao mlade osobe. Ne samo pred nama, već pred cijelom državom dug je put da mladima bude kako bi trebalo biti, a mi smo tu da se k tomu cilju približimo. Veselim se daljnjem radu, sudjelovanju i suradnji u sklopu MMS-a te svemu što ćemo zajedno postići. Lana Miličević, 3.b

MOĆ GOVORA

Katarina Topić, učenica 4.a prošle je godine osvojila prvo mjesto na natjecanju u govorništvu. Natječaj #First Generation organizirala je Švedska ambasada, a zadatak je bio osmisliti i pripremiti govor na temu jednog od UN-ovih globalnih ciljeva održivog razvoja. Na natječaj se prijavilo više od pedeset srednjih škola iz Hrvatske. U polufinale je ušlo 86 učenika iz 36 škola, a 10 najboljih, među kojima je bila i Katarina, održalo je govor u Saboru. Njen govor, osmišljen zajedno s mentoricom Majom Gnjiđić, bavio se problematikom hrvatskog obrazovnog sustava. Kao najveći problem istaknula je nepovezanost obrazovnog sustava i tržišta rada te je naglasila važnost provođenja kurikularne reforme.

Katarina ovo iskustvo vidi kao priliku da mladi ljudi iznesu ideje i stavove te ih poziva da sudjeluju u sličnim projektima. Spomenimo i citat Benjamina Franklina, koji je i sama Katarina uvrstila u svoj govor: „Investicija u znanje plaća najbolje kamate“. Nakon srednje škole Katarina planira upisati Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Marija Kosalec, 4.a

LJETNE RADIONICE NA HVARU

ANTIČKI VREMEPLOV

Sredinom prošlogodišnjih ljetnih praznika, svima draga profesorica latinskoga jezika, Katarina Filković, pozvala me je na radionice latinskog i grčkog jezika u Starom Gradu na otoku Hvaru

U početku mi nije bilo jasno zašto bih išao s obzirom na to da su ljetni praznici i da mi, kao opća gimnazija, nemamo grčki kao predmet. Nakon nekog vremena razmatranja ponude, odlučio sam prihvatiti. „U najgorem slučaju, provest ću nekoliko dana na moru“, mislio sam. Voditelj projekta bio je Tonči Maleš, prof. latinskog i grčkog u Privatnoj klasičnoj gimnaziji. Osim učenika te klasične gimnazije, bili su i učenici Klasične gimnazije, I. gimnazije iz Splita te Franjevačke klasične gimnazije iz Visokog.

U Starom Gradu bili smo smješteni u bungalovima, stančićima idealnima za kratkotrajni boravak. Na samim radionicama, osim čitanja i prevođenja latinskog, spominjao se pojam skandiranje. U početku nisam imao pojma, no uz slušanje i objašnjenje, shvatio sam da je to čitanje na način da se stihovi dijele na stope te se čitaju po taktu. Zvuči komplicirano, ali se uz vježbu brzo naviknete na takvo izgovaranje.

Profesorica latinskoga jezika Iva Blagus vodila nas je kroz tekstove rastanka Eneje i Didone, kroz Propercijevu kraljicu elegije u kojoj se pokojna žena obraća mužu iz groba u znak utjehe njemu i djeci koju je ostavila i otišla na drugi svijet. Profesor Maleš vodio nas je kroz Homerovu „Ilijadu“ i rastanak Hektora i Andromahe, a kroz zadnje sate Sokratova života, koje opisuje Platon, provela nas je Davida Bronzović, prof. Priznajem, imao sam sreće s grčkim. Iako sam bio jedina osoba na seminaru koja ga nije učila,

moći ga čuti u Starom Gradu Hvaru, među drvećem uz povjetarac mora, bilo je nešto uistinu posebno, nešto što me očaralo...

Likovnu radionicu vodila je slikarica Frana Grbić. S njom smo izradili lunulu, antički amulet što su ga nosile Rimljanke za zaštitu od zlih duhova ili muškarci u doba njihova trijumfa da ih duh slave previše ne obuzme. Ratovanje, na moru i kopnu, objasnio nam je dr. sc. Tonči Tadić.

Osim pustolovina u Starome Gradu, bili smo podijeljeni u skupine te nam je dana lista sa zadacima koju smo trebali ispuniti do kraja dana. Bio je to, naime, lov na blago po cijelom gradu. Potraga je uistinu bila zabavna, a zadataka je bilo od onih lakših poput pronalaska nekog određenog

mjesta, npr. mauzoleja, do takvih u kojima je trebalo inicijative i hrabrosti, poput slikanja jednog člana skupine u plavom brodu ili pak oblicima tijela napisati određenu godinu nekog objekta. Bilo je i onih inteligentnijih i maštovitijih pitanja poput „Zašto se Šiberija zove Šiberija?“ ili „Slikaj se s najstarijim stanovnikom Hvara“.

Nakon napornog tjedna, u utorak, dan prije kraja seminara, našli smo vremena za gledanje većini drage serije, Igre prijestolja. Ne može se

spomenuti Stari Grad, a da se ne spomene i Petar Hektorović te njegov Tvrđalj u koji smo imali priliku ući i prisjetiti se najvažnijeg.

Posljednji dan spremili smo kratke igrokaze iz svega što smo čitali prvih dana, tako smo imali Eneju i Didonu kako se rastaju, Hektora i Andromahu na kuli, a ja sam imao čast glumiti Sokrata u njegovim satima prije smrti, koje se uopće nije bojao već joj se radovao.

Na kraju cijele avanture, ostale su mi samo lijepe uspomene na cijeli seminar. Ako se nekome pruži prilika da ide, toplo preporučujem.

Mario Petar Bišćan, 3.f

ČAROBNOM NIJANSOM DO HVARA

Ured državne uprave Splitsko-dalmatinske županije, Odjel za prosvjetu i kulturu, godinama provodi projekt „Turistička kultura“ kojim poziva osnovne i srednje škole iz Hrvatske i inozemstva (hrvatska dijaspora) da na predloženu temu istražuju turistički potencijal lokalne sredine. Ovogodišnja tema bila je „Okusi i mirisi mog zavičaja“. Karla Bebek, Laura Rudelj i Lovro Turalija, učenici 4. c, uz pomoć svog razrednika i mentora Josipa Jukića, prihvatili su izazov i izradili kratki film, prezentaciju i esej pod naslovom „Med – tekuće zlato Zagreba“. Vrijedna ekipa radila je na materijalima doslovno do posljednje sekunde za predaju radova jer je u filmski napetoj večeri 29. svibnja 2017. u samu ponoć poslala dotjerane materijale. Kad su i zaboravili na naporan rad, vijest o uspjehu zatekla ih je na moru sredinom srpnja te su se veselili državnoj smotri u Hvaru najavljenoj za listopad 2017. Od prijavljenih 60-ak radova na smotru je pozvano po pet iz osnovnih i srednjih škola. Gledajući pristigle radove na smotri od 13. do 15. listopada, uvidjeli su koliko je težak posao imalo povjerenstvo – jer su naglasili da radovi koji nisu pozvani nimalo ne zaostaju po kvaliteti i da su presuđivale nijanse. Zahvalni na nijansi koju su ugradili (nisu sigurni koja je pitanju), uživali su u ugodnom vikendu

u Hvaru kušajući proizvode učeničkih zadruga koje su sudjelovale na smotri, kupajući se u osvježavajućem moru i razgledavajući ugodno popunjenu turističku meku na sunčanom Hvaru. Preporučuju sudjelovanje u projektu

uz želju da i buduće ekipe pronađu čarobnu nijansu koja će ih odvesti na iduću smotru.

Josip Jukić

NEOBIČAN SAT LEKTIRE U ŠENOINOJ KUĆI

Učenici 3.c i 3.d posjetili su u travnju Šenoinu kuću u Zagrebu u pratnji profesorice Ines Petrović i pedagoginje Marije Čubelić. Saznali su zanimljive činjenice o njegovu životu i životu njegove obitelji. Nažalost, krvno srodstvo s velikim

piscem prekinuto je smrću njegova unuka Zdenka. Obilazak je vodila njegova pokćerka Jasmina koja je naslijeđenu kuću preuredila u muzej. Radi se o netipičnom muzeju, toplom i prijateljski raspoloženom mjestu. Nakon obilaska učenici su obradili lektiru „Prijan Lovro“ s profesoricom Petrović, a usput se i dobro zabavili.

Lucia Maćešić, 3.d

ENERGETSKI TJEDAN U KAPELICI

Već 9. godinu Gradski ured za energetiku, zaštitu okoliša i održivi razvoj Grada Zagreba organizira „Zagrebački energetski tjedan“, a u sklopu njega ove školske godine naša Sedma omogućila je svojim učenicima da nauče više. Pod mentorstvom profesorica Marine Džidžić, Dore Krovine i Andree Jagodar, održane su razne radionice i predavanja u sklopu kojih smo naučili više o obnovljivim izvorima energije, električnim automobilima te kako pripremati biodizel u laboratoriju naše škole. Posjetili smo i Fakultet elektrotehnike i računarstva na kojem smo prisustvovali pogonu male hidroelektrane, naučili sve o električnom biciklu te posjetili zračni tunel. Na kraju nam je naš kolega Sven Barac održao predavanje o toplinskom stroju i entropiji.

Hana Srna, 2.c

U VRTLOGU ROBOTIKE,
NANBUDA I FILMA

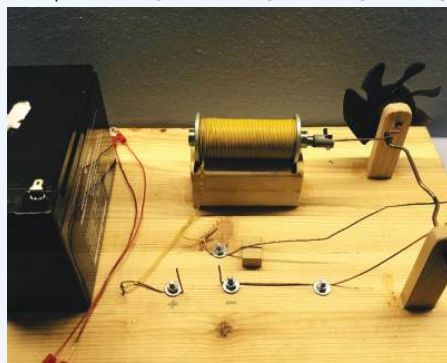
„TREBA UVIJEK DATI SVE OD SEBE!”

Oduvijek su me Tesline upornost i domišljatost intrigirale, ali u svijet robotike i fizike ozbiljno sam zakoračio prošle godine. Tada sam kao prvaš napravio rad Tornado machine te sam bio pozvan na Državni turnir mladih prirodoslovaca - pojedinačno državno natjecanje učenika na kojem mi je mentorica bila profesorica Vlatka Kuhar.

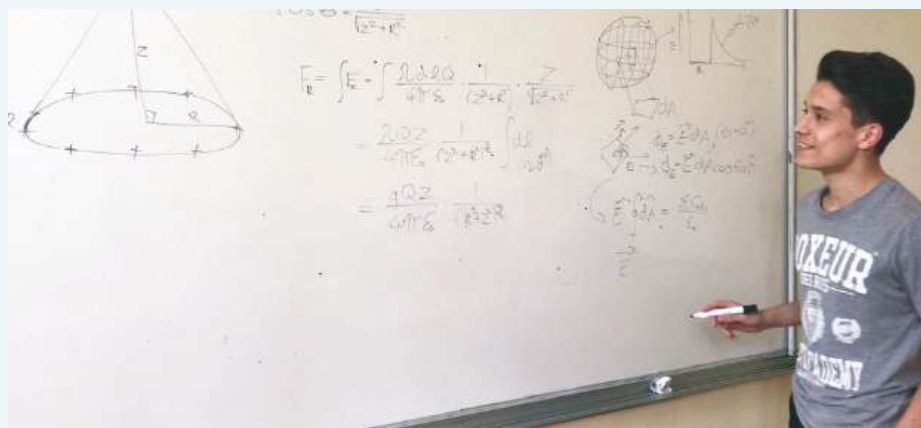
Kako odabirom teme nisam bio upoznat sa svime što me čeka, savjetovao sam se s djedom koji je majstor za tehničko područje, a za dio koji se tiče fizike proučavao sam materijale na internetu. Moja vrtložna komora, tj. „Tornado stroj” bio je riskantan projekt zbog financijskih sredstava i vremena potrebnog za izradu. Uz to, tornado u prirodi kompleksna je pojava koju ja bez znanja integrala i derivacija nisam mogao egzaktno opisati. Sam turnir bio je izazov, vidjelo se da su

indukcijskim motorom, napravio sam indukcijski motor u čemu su mi opet neizmjereno pomogli mudri savjeti djeda Ivice.

Okušao sam se i kao predavač u sklopu „Zagrebačkog energetskog

tjedna”. Prošle godine održao sam predavanje o iskoristivosti vjetra kao obnovljivog izvora energije te sam izveo pokus nastanka tornada, a ove godine održao sam predavanje o toplinskom stroju i entropiji. Održao sam i nekoliko predavanja na satima fizike, na čemu sam zahvalan profesorici Andrei Jagodar koja mi je dopustila da kolegama iz razreda, a i izvan njega, podijelim dašak ludosti i radosti koju imam kad radimo fiziku i

se mentori ostalih učenika možda i previše uključili u njihove radove. „Tornado stroj” ostvario je uspjeh na 18. izložbi inovacija učenika zagrebačkih osnovnih, srednjih škola i studenata Mladi – INOVA, održanoj 5. svibnja 2018., na kojoj je moja sestrična Marta Barac s profesoricom Ksenijom Datković iz Osnovne škole Brestje osvojila srebrnu medalju. Nisam stao na tom projektu. Ove godine, inspiriran radom Nikole Tesle, a posebno njegovim naizmjeničnim

matematiku.

Često na internetu pratim predavanja poznatih profesora fizike s MIT-a i drugih poznatih sveučilišta. Nema boljeg osjećaja od toga kad ti znanje prenosi osoba koja živi za svoju profesiju. Našem školstvu nedostaje više profesora koji svu svoju radost, strast i znanje žele predati mlađem naraštaju na slobodan način. Fizika i matematika trebaju se promatrati kao filozofija

Više od škole

koja nije dokaziva, ali uz pomoć fizike to može postati, a ne samo kao nekakve čudne „formulice” i zakone koji se vrlo često loše interpretiraju ne ostavljajući mjesta ni za što osim za „štreberaj” učenika. To daje poticaj za istraživanje i stvaranje, premda često poželim odustati od matematike jer na testovima uvijek negdje zabrljam u zbrajanju i oduzimanju. Zahvalan sam svim profesorima koji mi omogućuju da ta svoja razmišljanja podijelim s drugima.

Osim robotikom, bavim se i nanbudom. Prošle godine na svjetskom prvenstvu u Italiji u kategoriji juniora osvojio sam prvo mjesto u disciplini „nanbudo kate” i drugo mjesto u disciplini „karate kate”. Redovito treniram, sport je neizostavan dio života. Čovjek nije samo intelektualno biće, treba paziti i na svoje fizičko zdravlje. Osim toga, prošle godine dobio sam i ulogu u filmu „Moj dida je pao s Marsa”. Snimanje tog prvog hrvatskog SF filma bilo je odlično iskustvo koje ću pamtiti cijeli život. S obzirom na to da mi je oduzimalo previše vremena, odlučio sam prestati se baviti robotikom. Bilo je lijepo steći korisna znanja, ali učinio sam maksimalno što sam mogao pa ću se sada ipak više posvetiti filmu i drugim interesima. Obveze se ponekad ne mogu uskladiti, što je jednim dijelom i dobro jer uči rangirati prioritete.

Nakon srednje škole upisao bih zagrebački FER ili PMF, no, ono što bih doista volio je otići na razmjenu u inozemstvo. Nužno je stjecanje širine u znanju. Oxford, MIT, ETH, Singapur... Nakon fakulteta vjerojatno bih kao fizičar ili matematičar odabrao poduzetništvo. Ipak, ne treba previše planirati, najbolje u životu događa se spontano. Po 3. Newtonovu zakonu svemir sve vraća. Treba ustrajati, raditi i uvijek dati sve od sebe, sav trud jednoga dana će se isplatiti. To je jednostavna matematika!

Sven Barac, 2.b

DONACIJA HUMANITARNOJ UDRUZI „KRUG LJUBAVI“

KENIJI, S LJUBAVLJU

Početak ožujka primili smo zahvalnicu udruge „Krug ljubavi“ za donaciju prikupljenu na Humanitarnom danu Sedme. Uručila nam ju je Lea Lesjak, predsjednica udruge, a primile su je ravnateljica Ivka Nevistić, pedagoginja Marija Čubelić i Luka Dmiović, predsjednik Vijeća učenika

Udruhu koja pruža pomoć zlostavljanoj, bolesnoj, HIV pozitivnoj i siromašnoj djeci u Kitaleu u Keniji osnovale su Lea Lesjak i Antonela Solenički, naša bivša učenica, te još sedam drugih djevojaka. Njihova priča o pomaganju započela je prošle godine tijekom volontiranja u Kitaleu gdje su svjedočile strašnim patnjama velikog broja siročadi, siromašne,

HIV pozitivne i druge ugrožene djece koja žive na rubu gladi. Duboko potresene i motivirane, odlučile su podići svijest u našoj zajednici te potražiti pomoć putem sponzorstava i donacija. Od listopada do danas 200 djece dobilo je priliku započeti obrazovanje u lokalnim školama, gdje će učiti, ali i imati zaštitu, dnevni obrok, medicinsku i drugu potrebnu skrb. Putem različitih donacija skupile su dodatna sredstva i za izgradnju škole s pet učionica. Naša donacija namijenjena je kupnji zemljišta za izgradnju siroćišta za seksualno zlostavljanoj djeci i siročad, njih 40.

Marija Novokmet

NOSITELJI SMIJEHA I VESELJA

Nakon duge bitke oko prikupljanja potrebne dokumentacije za registraciju doma za djecu, djevojke su uspjele upisati vlasništvo nad jednim hektrom zemlje u naselju Village Inn u gradu Kitale, koji su ove godine, zajedno s osam drugih

volontera, otišle posjetiti.

Svaki volonter dao je doprinos na svoj način. Obilazili su sela i slamove u potrazi za djecom u najtežim situacijama, kako bi im osigurali hranu i školovanje, a teško bolesne odvodili su u bolnicu. Oni s predavačkim iskustvom podučavali su engleski, matematiku, informatiku i ljudska prava u lokalnim osnovnim i srednjim školama, fotograf Ivica ovjekovječio je neke od najljepših i najpotresnijih trenutaka, a psihoterapeutkinja Lana pružala je psihološku pomoć onima kojima je bila potrebna. Antonela, koja kao studentica povijesti umjetnosti gaji veliku ljubav prema likovnom izražavanju, uz pomoć kistova i vodenih boja dopremljenih iz Hrvatske, donijela je u slamove puno smijeha i veselja. Uz to, posjećivala je djecu koja su do sada uključena u program sponzorstava

i koja su, zahvaljujući tome, danas u školi, gdje imaju osiguran od jednog do tri dnevna obroka. Upoznala je Aidah i Brillian, dvije djevojčice s vrlo potresnim životnim sudbinama, kojima je kao sponzor pružila priliku za školovanje.

Posjet Africi, suočavanje s nezamislivim siromaštvom i bijedom, promijenilo je svakog volontera, a neke tužne slike te mnoštvo sretnih i bolnih uspomena, nosit će u sebi cijelog života.

Lea Lesjak

Više od škole

„JOŠ OD GIMNAZIJSKIH DANA VOLONTIRALA SAM U DOMU ZA DJECU BEZ ODGOVARAJUĆE

RODITELJSKE SKRBI I DUBOKO SAM

SUOSJEĆALA SA SOCIJALNO UGROŽENIM

POJEDINCIMA I SKUPINAMA U DRUŠTVU.

DRUŠTVENA NEPRAVDA, NEJEDNAKOST I

DISKRIMINACIJA PO BILO KOJOJ OSNOVI,

POJAVE SU KOJE SU ME UZNEMIRAVALE.

OSJEĆALA SAM SNAŽNU POTREBU

ANGAŽIRATI SE PA SAM ZATO I NASTAVILA

VOLONTIRATI U BROJNIM UDRUGAMA. AFRIKA

I KENIJA DOŠLE SU KAO LOGIČAN NASTAVAK

NA DOSADAŠNJE ISKUSTVO. SVJESNA SAM DA

NE MOŽEMO POMOĆI SVIMA, ALI MOŽEMO

POMOĆI – TO JE NAJBITNIJE.”

LEA LESJAK

„POMOĆ ONOME KOJI JE U NEZAVIDNOJ SITUACIJI, DOPRINOS ZAJEDNICI I DRUŠTVENI AKTIVIZAM, ONO JE U ČEMU PRONALAZIM SMISAO I ŠTO JE U SKLADU SA SUSTAVOM VRIJEDNOSTI KOJI SAM DO SADA IZGRADILA, A KOJI SE I DALJE MODELIRA. VJERUJEM U TO DA TREBAMO POMAGATI JEDNI DRUGIMA TE PRITOM IZBRISATI I NE OBAZIRATI SE NA FORMALNE RAZLIKE KAO ŠTO SU VJERA, BOJA KOŽE, NACIONALNOST I SLIČNO. VJERUJEM DA TREBAMO ŠTITITI LJUDE, A NE GRANICE I PRUŽITI RUKU KADA GOD TO MOŽEMO. TAKO SAM I JA ODLUČILA PRUŽITI RUKU I POKUŠATI POMOĆI DJECI U KITALEU JER SU ME NJIHOVE SUDBINE POSEBNO POTRESLE.”

ANTONELA SOLENIČKI

Humanitarni Dan Sedme

PREDBOŽIČNE AKTIVNOSTI U SEDMOJ

Prosinac smo još jednom ispunili mnogim adventskim događanjima. Ukrašavali smo božićno drveće, družili se sa Svetim Nikolom, izrađivali kolačiće, ukrase, pilinge i deterdžente. Na Humanitarnome danu zaokružili smo trud profesora i učenika te uz glazbu i druženje pomogli potrebitima

BOŽIČNA DRVCA

Nismo gubili vrijeme pa smo se kićenja drvca latili već početkom prosinca. Neka nama božićnoga ugođaja što prije! Kuglice su izradili učenici, a preuzimala ih je skupina učenika s profesoricom Mirjanom Špoljar. Rezultat je bio svjetlucavi podsjetnik na nadolazeće blagdane koji nas je pri svakom prolasku pored zbornice ugrijao oko srca. Božićno raspoloženje širilo se i iz kemijskog kabineta - naši kemičari s profesoricom Lanom Šarić načinili su dva kemijska drvca! Ni panoi nisu zaostajali – u kemijskom kabinetu

i u kabinetu biologije, za koji je bila zaslužna profesorica Anamarija Jelić, bili su uređeni u adventskom duhu.

PREDAH UZ SVETOG NIKOLU

Zahvaljujući potpori ravnateljice Ivke Nevistić, predsjedniku Vijeća učenika Luki Dmioviću te našim knjižničarkama i ove godine razveselio nas je Sveti Nikola. Podijelio nam je bombone, porazgovarali smo s njim, našalili se i fotografirali. Pružio nam je simpatičan predah od školskog dana te nas oduševio sve – učenike, profesore i ostale djelatnike škole. Ništa manje šarmantne nisu bile ni njegove vjerne pomoćnice, trećašice Ines Husković i Jelena Pušić.

SLATKO SVAKOME

Da su naši učenici široke ruke i vole razveseliti svoje prijatelje u predbožićno vrijeme, pokazala je uključenost u projekt „Slatko svakome“. Treću godinu za redom svatko je mogao, za simboličnih pet kuna, odabrati osobu koja će na dar dobiti kolačić. Organizatorica projekta, profesorica Katarina Filković i učenici potrudili su se da dan uoči Humanitarnog dana doista bude sladak svakome.

KAD SE MALE RUKS SLOŽE

Marljivi smo bili sredinom prosinca, sudjelovali smo na raznim radionicama povodom Humanitarnog dana. Profesorica Andrea Jagodar izrađivala je s učenicima deterdžente, profesorica Anamarija Jelić slastice, profesorica Vlatka Kuhar ukrase i licitarska srca, profesorica Lana Šarić sapune, pilinge i ulja od kave, a profesorica Mirjana Špoljar ukrasne bilježnice. Atmosfera je tih dana bila vesela i radna!

HUMANITARNI DAN SEDME

Orilo se i veselilo na raznim mjestima u školi 21. prosinca i na sam Humanitarni dan Sedme. Posjetitelji su uživali u Humanitarnom božićnom koncertu učeničkog zbora u dvorani Kapelici. Voditeljsku ulogu preuzeli su maturanti Matej Pajić i Lucija Šebetić, a glazbenim točkama prisutne su oduševili vokalno instrumentalna skupina naše škole pod vodstvom profesorice Ilijane Vujnović,

školski bend te Sedma klapa. Zainteresirani su sudjelovali u kvizu pod organizatorskom i voditeljskom palicom profesora Josipa Jukića i profesorice Lane Šarić. Rijetko tko je odolio šarenim, mirisnim i ukusnim sitnicama koje su mamile sa štandova u kabinetima, a mnogi su na štandu s tombolom okušali sreću u osvajanju profesorske isprike.

KRUG LJUBAVI

Osim profesora, za uspješnu realizaciju ovog projekta zaslužan je bio i Luka Dmiović, predsjednik Vijeća učenika te njegovi suradnici, a podršku su dale i ravnateljica Ivka Nevistić te pedagoginja Marija Čubelić. Prikupljena sredstva darovali smo humanitarnoj udruzi „Krug ljubavi“, čime se pokazalo da je ovo događanje još jednom ujedinilo bivše i sadašnje učenike te profesore u nastojanju da pomognu ugroženima.

DO SLJEDEĆEG ADVENTA!

Odlično raspoloženje s Humanitarnog dana nastavilo se iste večeri na Trgu bana Josipa Jelačića, gdje je vokalno instrumentalna skupina naše škole pod vodstvom

profesorice Ilijane Vujnović ugrijala okupljene posjetitelje. Pridružili su im se i veseli članovi Sedme klape, čime su adventska događanja naše škole u 2017. privedi kraju.

Priredila: Marija Novokmet

Fotografije: arhiv novinarske grupe, Anamarija Jelić

VALENTINOVO I FAŠNIK

LJUBAV POD MASKAMA

Ovogodišnje prigodno obilježavanje Dana svetog Valentina i proslava fašnika održali su se isti dan. Potaknuti ljubavnim temama učenici su se maskirali u duhu Valentina i izveli svoje kreativne točke. Voditelji Ines Husković i Luka Dmiović uveli su posjetitelje u jednosatni program te ih očarali i nasmijali šarmom i duhovitošću

Program je otvorio ženski učenički zbor u pratnji školskog benda ljubavnim klasikom „Sve još miriše na nju“ nakon čega nas je glazbenom točkom počastila Magdalena Milić. Katarina Topić i Matija Huđin recitali su pjesme „Moja ljubav“ i „Budi tih“, a školski bend izveo je instrumentalnu obradu prošlogodišnjeg hita „Shape of you“, nakon čega smo uživali u solo izvedbi talentirane profesorice Krisje Štulić uz pratnju benda. Program Valentina završio je pjesmom „Da te mogu pismom zvati“ u izvedbi naše Sedme klape. Ugođaju je pridonijelo mnoštvo šarenih papirnatih srca u Kapelici za što su zaslužni bili učenici i profesorica Krisja Štulić.

S obzirom na to da mi je ovo bilo prvo vođenje takvog programa, smatram da sam se dobro snašla. Prije izlaska na pozornicu imala sam malu tremu, ali je ona brzo nestala kada smo se Luka i ja uživjeli u likove u koje smo se maskirali; Popaja i Olivu. Nasmijana i raspjevana publika najviše je pridonijela odličnoj atmosferi.

Učenici i profesori oduševili su svojim maštovitim maskama i ove godine, a prijavljeni razredi imali su priliku nastupati na zadanu temu pred žirijem i publikom. Prvo mjesto zauzeo je 4.b razred sa svojom interpretacijom emisije „Ljubav je na selu“ te su bili nagrađeni krafnama. Program je pružio dašak humora i bio je odličan predah od uobičajenih školskih obveza.

Ines Husković, 3.d
Fotografije: Anamarija Jelić

PUTUJEMO i učimo

TERENSKA NASTAVA U ISTRU

OTKRIVANJE TAJNI NAŠEG NAJVEĆEG POLUOTOKA

Potkraj rujna 2017. učenici četvrtih razreda bili su na terenskoj nastavi u Istri u pratnji voditeljice, profesorice geografije Marine Džidžić, profesorice biologije Franice Mirković i profesora geografije Franje Kresojevića

Prvi dan put nas je doveo dolinom Soče do Tolmina i Mosta na Soči. Idilični alpski vrhovi i rijeka zelena poput dragulja učenicima je poslužila kao podloga za izradu turističkih i promidžbenih materijala te reklamnog videa žile kucavice slovenske turističke regije koja je prozvana Smaragdni put. Nakon slovenske idile krenuli

smo prema Limeskom kanalu te putem prošli područjem hrvatsko-slovenskog arbitražnog spora Savudrijska vala/ Piranski zaljev.

Limski zaljev nastao je kao rijas, tj. potopljeno riječno ušće rijeke Pazinčice koja danas ponire u Pazinskoj jami kod Pazina. U njezino staro korito prodrlo je more te je tako nastao današnji zaljev tako da on nije fjord kao što se često pogrešno govori (fjord je zaljev nastao radom ledenjaka). Naziv kanal također je pogrešan.

Limski zaljev značajno je uzgajalište školjaka. Naravno, i mi smo kušali izvrsne kamenice (kako tko). U zaštićenom krajoliku čije su strane obrasle različitim oblicima makije te hrastom meduncem i cerom, učenici su istraživanjem prezentirali raznolikost vegetacije na relativno uskom području koja predstavlja

jedinstveni fenomen i posebnu ekološku vrijednost.

Nakon prvog dana dočeka nas je ugodan smještaj u porečkoj rivijeri. Drugi dan krenuli smo u dogovoreni posjet i odlazak vlakom u Motovunsku šumu uz stručno vodstvo. Organiziran je za učenike lov na tartufe koji sazrijevaju od rujna do prosinca, a pronalaze ih posebno dresirani psi koji na tržištu imaju isto tako visoku cijenu. Ondje su učenici istraživali koje biljke i životinje pronalazimo u prizemnom sloju, sloju grmlja i sloju drveća Motovunske šume. Zatim smo posjetili Zigante sajam tartufa u Livadama gdje smo još bolje upoznali vrste tartufa, njihov uzgoj i proizvodnju. U želji da što bolje okusimo gastronomsku ponudu naše Istre, profesori su organizirali ručak: fuži s tartufima i gulaš od divljači koji nam je vratio energiju za daljnja istraživanja i avanture. Učenici

su izrađivali kulinarske blogove, proučavali su i istraživali pripremu tartufa kako bi privukli turiste i obogatili kulinarsku i turističku ponudu Istre. Slijedio je zipline iznad Pazinske jame - nezaboravno adrenalinsko iskustvo koje je oduševilo učenike.

U Višnjaju smo posjetili 1. genopark u Hrvatskoj „Boškarin“ i upoznali se sa zaštitom i spašavanjem od izumiranja autohtone pasmine istarskog goveda boškarina. Nakon iscrpnog drugog dana krenuli smo putem Poreča na zaslužen odmor. Posljednji dan terenske nastave kiša nam je pokvarila predviđen obilazak Grožnjana i orijentacijsko trčanje. Obišli smo Poreč i uputili se prema Zagrebu.

Terenska nastava bila je izvrsno iskustvo, hvala svim učenicima koji su sudjelovali.

Marina Džidžić, Franica Mirković i Franjo Kresojević

TERENSKA NASTAVA TREĆAŠA

UČENJE I ZABAVA U SRCU DALMACIJE

Od 21. do 23. rujna trećaši s profesoricama Ivanom Pivčević, Lanom Šarić, Mirjanom Špoljar i Sanjom Zolić Neralić posjetili su Šibenik i sjevernu Dalmaciju u sklopu terenske nastave

Prvo odredište bio nam je gradić Vodice gdje smo, nakon što smo

se smjestili i večerali, uživali u pogledu na more i provodili vrijeme u idiličnim šetnjama uz zvukove valova koji udaraju o obalu. Sutradan nas je nakon doručka i kraće vožnje čekao temeljiti obilazak Šibenika i uživanje u njegovim čarima. U Muzeju grada Šibenika slušali smo o nastanku samoga grada, njegovim ljudima i važnim događajima koji su promijenili povijest grada i okolice. Posjetili smo najpoznatije zdanje, katedralu sv. Jakova u kojoj smo slušali o Jurju Dalmatincu i ostalim kiparskim majstorima koji su radili na toj gotičko-renesansnoj katedrali koja se danas nalazi na UNESCO-ovom popisu svjetske baštine. Obišli smo i samostan te Muzej sv. Frane u kojem se nalazi izvorna Šibenska molitva, biser hrvatske književnosti. Na Vranskom jezeru ili jezeru Vrana, površinom najvećem hrvatskom jezeru, smještenom u blizini Biograda na Moru, pod vodstvom profesorice

Šarić testirali smo vodu jezera na razne načine. Dobili smo različite rezultate koji su dokazivali pH vode, čistoću i prisutnost nekih elemenata. U Pakoštanima smo proveli popodne, nakon čega smo se zaputili u Zagreb, a u školskim klupama bili smo već sljedeći dan.

Terenska nastava nešto je fantastično i preporučam svima da, kad god se pruži prilika, odu na takav put jer ako i ne naučite nešto novo, što je skoro nemoguće, barem ćete se zabaviti uz dobro društvo!

Ante Odak, 3.a

TERENSKA NASTAVA U JUŽNU DALMACIJU

U ZAGRLJAJU DRAGULJA JUŽNE HRVATSKE

Tijekom cijelog dosadašnjeg obrazovanja govoreno nam je da je rad na terenu najbolji način za usvojiti nove sadržaje. Šezdesetak učenika drugih razreda u to se uvjerilo početkom školske godine, od 22. do 24. rujna, kada su posjetili Dubrovnik, Mljet, Ston, Trsteno i Lokrum s ciljem da se upoznaju s Lijepom Našom i učinkovitije nauče sadržaj s kojim će se susretati tijekom školske godine

Pripreme za terensku nastavu počele su već prvih dana škole kada su nas profesori dočekali s raznim materijalima koje je trebalo proći i usvojiti prije samog odlaska na teren. Tako smo, primjerice, od profesorice Dizdar dobili tekstove na radnim listićima koji su datirali od srednjeg vijeka pa do danas, kako bi se samostalno, ali i u skupinama, upoznali s onime što nas čeka na jugu Hrvatske.

Prvo odredište bilo je Trsteno u kojem smo razgledali Arboretum koji krije zbirku sredozemnih i egzotičnih biljaka kao i impresivnu arhitekturu ljetnikovca dubrovačke plemićke obitelji Gučetić. Uslijedila je vožnja

preko Omble (Rijeke dubrovačke) gdje je jedna od aktivnosti bilo izlaganje legende o imenu rijeke Omble. Ubrzo smo stigli i u Dubrovnik kojim smo kratko prošetali te došli do atraktivne žičare koja vodi na Srđ. Ondje smo naučili o podrijetlu imena i povijesti Srđa, a uživali smo i u izražajnom čitanju naših kolega učenika. Umorni od vožnje i obavljenog posla, nismo bili previše oduševljeni idejom šetnje po Dubrovačkim zidinama, no pogled i zadovoljstvo nakon što smo bili gotovi sve je nadoknadilo.

S Papratnog smo se sutradan trajektom zaputili prema otoku Mljetu, a potom i otočiću Sv. Marije. Ondje smo mnogo saznali o Mljetu

s geografske, ali i povijesne strane. Izlagali smo o brodolomu sv. Pavla, legendi o Teuti i Mljetu kao Odisejevoj Oigigiji. Uz pomoć profesorice Vlatke Kuhar ispitivali smo pH sastav tla i otkrivali brojne tajne koje otok Mljet skriva. Nakon toga put nas je odveo u Ston gdje smo naučili nešto više o podrijetlu imena grada Stona, njegovim zidinama i najstarijoj solani u Europi te o znamenitim ljudima. Nakon večere u Stonu, uz pjesmu smo se vratili u Dubrovnik, gdje smo proveli nezaboravnu večer.

Posljednji dan počeo je vožnjom brodom do Lokruma, otoka nedaleko od Dubrovnika. Ondje nam je bio zadatak otkrivati mjesne endeme o kojima smo već nešto naučili tijekom istraživanja prije polaska na teren. Zahvaljujući radu naših kolega, imali smo priliku upoznati i neke legende o Lokrumu. Zadnja postaja na našem putovanju opet je bio centar Dubrovnika, gdje smo morali pronaći što više epitafskih naziva, koji su

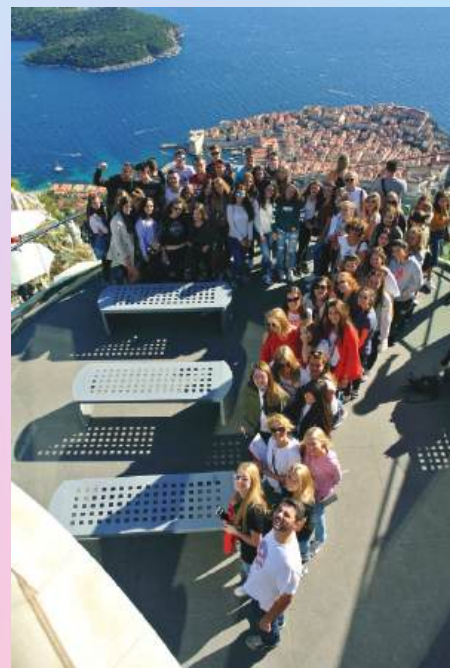
LIJEPO PUTOVANJE I DRUŽENJE

Terenska nastava u Dubrovniku bila je odlično iskustvo, ne samo zbog druženja i samoga izleta te naravno, odsustva iz škole, već i zbog mnogo toga što smo naučili. Uz pomoć naših dragih profesora i ljupke knjižničarke rješavali smo brojne nastavne listiće učeći tako o kulturi i baštini samoga Juga naše lijepo Hrvatske. Zahvalna sam profesorima koji su nas vodili na ovo lijepo putovanje te pridonijeli našem međusobnom upoznavanju i sklapanju novih prijateljstava. Jedva čekam novu terensku!

Ana Milković, 2.a

OVISNIK O TERENSKOJ

Terenske nastave način su života i učenja svojstven brojnim predmetima, a za geografiju su nezamjenjiv način rada i pristupa problemima u prostoru. Dojam nas profesora je da učenici rado sudjeluju u terenskim nastavama

ODLIČNA SIMBIOZA PROFESORA I UČENIKA

Što reći o ovoj terenskoj? Bila je izvrsna. Ljepota je bila u odličnoj simbiozi naših profesora i učenika. Prošli smo kilometre i kilometre no, posebnost je bila i u odazivu sponzora za ovaj teren. Kako su današnje materijalne prilike svima dobro poznate, a cijena ovakve nastave katkad roditeljima nedostižna, bez puno razmišljanja, ali s velikim veseljem pristupili smo organizaciji nastave na malo drugačiji način. Institucijama smo uputili pismo zamolbe za olakšanjem materijalnih troškova tijekom realizacije projekta. Upravo su naši sponzori: Društvo prijatelja Dubrovačke starine (Gradske zidine, tvrđava Lovrijenac, Stonske zidine i Franjevački muzej, Franjevački samostan Male braće), Žičara Dubrovnik, Arboretum HAZU-a u Trstenom, Lokrum – posebni rezervat šumske vegetacije, NP Mljet, zaslužni da je osmišljavanje plana terenske nastave, kao i realizacija svake zamolbe završila s osmijehom na licu. Poznata turistička atrakcija približena nam je iz drugačije, znanjačke i prijateljske perspektive. Na kraju, zahvaljujući predanom radu gospodina Zlatka Turkalja na Hrvatskom radiju i njegovom vedrom, profesionalnom odnosu prema sugovornicima, uspjeli smo uputiti glasom etera Drugoga programa Hrvatskoga radija jedno veliko ljudsko hvala Dubrovniku.

Vlatka Kuhar

izvorno na latinskom te ih prevesti. Upravo taj zadatak još nas je više upoznao s Gradom. Izmoreni od posla, ali sretni i zadovoljni viđenim, krenuli smo put Zagreba.

Nakon svega, ovog iskustva sjećamo se sa smiješkom na licima i željom da smo opet tamo među prijateljima i kolegama.

Hvala profesoricama Dizdar, Filković i Kuhar te profesoru Jukiću na strpljenju i svemu što su nas naučili na ovoj terenskoj nastavi, nikada to nećemo zaboraviti!

Hana Srna, 2.c

jer je atmosfera opuštenija, rad je raspoređen u malim i odmjerenim dozama tijekom dana i razblažen je neprestanim druženjem i, moram priznati, zabavom. Sjećam se kao danas kada sam i ja bio mlad, zgodan i pametan da su me terenske radovale i čak sam razvio malu ovisnost prema njima. Ovu ovisnost rado ću prenositi i na nadolazeće generacije, naravno, na njihovu „veliku žalost“! :)

Josip Jukić

PUTUJEMO i učimo

KRK, CRES, LOŠINJ

ČUDESNI SVIJET FLORE I FAUNE

Prvi razredi s profesorima Franjom Kresojevićem, Anamarijom Jelić i Ivanom Pivčević ove godine vidjeli su i istražili neke od najljepših otoka Hrvatske - Krk, Cres i Lošinj. Poznati su po velikoj raznolikosti flore i faune: od ljekovitih biljaka „otoka vitalnosti“, Lošinja, do vrlo rijetkih životinjskih vrsta otoka Cresa

Na prvom odredištu, u Biserujki, jednoj od najpoznatijih hrvatskih špilja, razgledali smo divan prikaz krškog reljefa, stalaktite i stalagmite, a od stručnog vodstva čuli smo i zanimljive priče o nastanku i povijesti špilje. Posebno me se dojmila priča o

pramedvjedima koji su bili nastanjeni u toj špilji i hranili se biljem, a mogli smo vidjeti i repliku kostiju pronađenih na dnu špilje.

U mjestu Beli na Cresu posjetili smo ekološko-istraživački centar za zaštitu prirode i bjeloglavih supova Caput

razgledali razne vrste biljaka i drveća, nakon čega smo se uputili u Osor, divan starinski gradić. U Arheološkoj zbirci Osor mogli smo vidjeti jako stare, ali odlično očuvane dijelove građevina, starina i ostalih predmeta nađenih na tim prostorima. Prvi dan, koji smo završili odlaskom u Veli

insulae, gdje smo mnogo naučili o bjeloglavim supovima i njihovoj ugroženosti. Zbog zaštite, mogli smo ih vidjeti jedino na televizijskoj animaciji.

Sigurna sam da će nam svima u sjećanju ostati Vransko jezero kojem je turistima pristup zabranjen zbog sigurnosti i očuvanja. Ondje smo

Lošinj, bio je najpoučniji jer smo vidjeli i naučili više o onome što smo čuli na satu.

Drugi dan zaputili smo se u Mali Lošinj u posjet Muzeju Apoksiomen. Svidio mi se najviše od svih muzeja zbog modernog i zabavnog načina prikaza povijesti kipa Apoksiomena, od njegove gradnje do obnavljanja.

Uživali smo i u jedinstvenom Miomirisnom vrtu, punom ljekovitog bilja i cvijeća, gdje smo mogli kupiti neke prirodne kućne potrepštine poput sapuna ili sprejeva za miris. Na Velom Lošinju odvila se utrka pod palicom profesora Kresojevića čime smo ubili dvije muhe jednim udarcem – upoznali gradić i odradili tjelesni!

Posljednji dan Baška nas je očarala svojim krasnim pogledom i morem uz koje se divno bilo sunčati i jesti sladoled, a prvu terensku završili smo odlaskom na Krk i razgledavanjem katedrale te gradskih zidina. Zadnjim atomima snage, ali i puni novog znanja, uputili smo se u Zagreb. Ova me terenska oduševila jer me nijedan izlet dosad nije ovoliko podučio o prirodi!

Pavla Pervan, 1.a

UČIONICA BEZ ZIDOVA

Terenska nastava uvijek je prilika za upoznati ljepote naše domovine, karakteristike krškog reljefa, ali i jedinstvena prilika za iskustveno učenje, susret s bogatom poviješću odredišta kojoj u prilog govore predrimski i rimski ostaci antičkog doba te tradicijski običaji stanovništva. Ovakav je oblik nastave neprocjenjiv jer nas uči kako živjeti u skladu s prirodom, promišljati o zaštiti, održivom razvoju kvarnerskih otoka uz očuvanje i promicanje velike bioraznolikosti ovoga područja, s posebnim naglaskom na ugrožene vrste te nužnost izrade plana njihove zaštite. U tu svrhu učenici su istraživali bjeloglave supove i dupine, otkrivali uzroke njihove ugroženosti te izrađivali reklamnu brošuru za Lošinj putem koje su ga promovirali kao otok

zdravlja i vitalnosti. Imali su priliku doživjeti okoliš svim osjetilima, orijentirati se prema noćnom nebu, udahnuti aerosol te prepoznati miomirise začinskog i ljekovitog bilja. Zajedno smo kročili putevima creskih bilinara, proučavali smo tradicijske recepte te najzad shvatili nužnost kontrole današnjih sakupljača bilja zbog očuvanja ekoloških odnosa i osjetljive prirodne ravnoteže. Dolazili smo u bliske susrete s domaćim životinjama, a naišli smo i na mladu obitelj čančara. Učenici su shvatili

značaj ekstenzivnog stočarstva na Cresu, pogotovo za održanje populacije bjeloglavih supova. Na kraju smo, „zaronivši“ u baščanski Akvarij, upoznali bioraznolikost jadranskog podmorja. Bilo je divno, barem nakratko, proširiti vidike i „srušiti zidove“ klasične učionice.

Anamarija Jelić

Fotografije: Anamarija Jelić

TERENSKA NASTAVA U SREBRENICU

DA SE NIKAD NE ZABORAVI

Nakon dugog, ali zanimljivog putovanja, stigli smo u Tuzlu gdje je bilo organizirano noćenje u Behrambeogovoj medresi. Sljedećeg jutra

Nakon kratkog obilaska Bratunca uputili smo se prema Memorijalnom centru Potočari. Nepregledna bjelina zapljusnula nas je još jednim valom emocija. Neprijateljska ruka nije prezala ni pred kim - 8372 nevina života oduzeta su bez trunke milosti. Pogubljeni su muškarci, žene, cijele obitelji. Povukli smo poveznicu s našim Vukovarom gdje se žrtve također broje u tisućama.

Usprkos enormnoj boli, ogorčenosti nad nepravdom koja im je učinjena i neizrecivij tuži, majke Srebrenice nastoje oprostiti. Bilo nam je izuzetno drago čuti da su upravo te hvalevrijedne žene predložene za Nobelovu nagradu za mir. Za mir s kojim smo i mi došli kako bismo na dostojanstven način odali počast mrtvima. Bilo je ovo vrlo kvalitetno i poučno iskustvo koje nam je proširilo aspekte razmišljanja.

Ivana Metić, 4.b

Put Srebrenice krenuo je 29. rujna ispred zagrebačke džamije XI. konvoj mladih Bošnjaka RH i njihovih prijatelja. U njemu su, uz odlično vodstvo profesora Franje Kresojevića i Petra Paradžika, sudjelovale učenice 4.b: Ana Gadže, Ivana Metić, Hana Mustafa, Ana Petrušić, Karla Sever i Kristina Tikvić

krenuli smo prema Srebrenici. Prije samog Memorijalnog centra Potočari svratili smo u Memorijalni centar Veljaci u Bratuncu. Priroda kao da je komplementirala osjećaju boli i strahoti koja se ondje dogodila. Jutro je bilo hladno i maglovito. Lagan, no prodoran vjetar i Hafizova pjesma dodatno su naglašavali tugu kojom je cijelo mjesto obavijeno.

TRADICIONALNO PUTOVANJE U STRASBOURG

SEDMA TREĆI PUT U STRASBOURGU

Sredinom studenoga 2017. dvadeset i dvoje učenika s profesoricama u kasnim noćnim satima krenulo je autobusom na daleki put u francuski grad Strasbourg. Dvanaestosatno putovanje proveli su uglavnom spavajući, kako bi se pripremili za nadolazeći dan. Raspoloženje nakon napornog puta popravio je dolazak u hotel s predivno uređenim sobama i još boljim večerama u središtu grada. Do kraja dana uživali su u razgledavanju grada, hodanju po šoping centrima i odmaranju u poznatoj gradskoj pivovari, a što se dan više bližio kraju, bili su sve uzbuđeniji zbog priprema za cjelodnevni boravak u zgradi Europskog parlamenta. Dok su jedni pripreme za nadolazeći dan obavljali spavajući, drugi su se potrudili napisati što bolji govor kako bi predstavili školu i zemlju iz koje dolaze u najboljem svjetlu

SEDMA U PARLAMENTU

Dan Euroscola započeo je ranojutarnjim buđenjem koji je svima teško pao, ali fin doručak popravio je situaciju. Ubrzo smo sjeli u autobus, a nedugo zatim svečano odjeveni stajali smo ispred ogromne zgrade Europskog parlamenta i komentirali ostale sudionike projekta. Ljubazna voditeljica provela nas je kroz zgradu i otpratila do vijećnice. Svaka je škola izabrala nekoliko osoba koje su govorom predstavljale svoju zemlju, a neki su to vrijeme odlučili iskoristiti da bi nadoknadili nedostatak sna. Iako se program nepotrebno odužio, učenici i profesori naše škole znali su

popraviti atmosferu i zabaviti se čak i u dosadnim situacijama. Nekoliko sati kasnije podijelili smo se u skupine, raspravljali o problemima Europske unije, nudili moguća rješenja i upoznavali učenike drugih zemalja. Bila je organizirana debata, a zbog različitih stavova sudionika u dvorani je vladala napetost. Posebno se proslavila naša učenica Katarina Šitum koja je pobijedila u kvizu znanja.

ODMOR, ILI NE

Nakon aktivnog dana dobro dođe odmor i spavanje. No, za učenike naše škole to pravilo ne vrijedi. Zašto se odmoriti ako se može dobro zabaviti? Stoga smo se uputili u centar

grada i noć proveli u već svima dobro poznatom klubu „Agora“.

NAKON FRANCUSKE, NJEMAČKA

Nakon „kvalitetnog“ sna, bili smo spremni za sljedeće odredište – München. Vrijeme smo iskoristili za razgledavanje grada i kupovinu, a večer smo proveli u „Hofbräuhausu“, poznatoj minhenskoj pivnici. Put do kluba nepoznatog imena obilježilo je pjevanje hrvatskih pjesama po podzemnim željeznicama i jadikovanje učenika, a i profesora zbog povratka u Zagreb i odlaska u školu sljedećeg dana.

Marcela Medved, 3. d

Na putu

MATURALAC 2016./2017.

KRAJ JEDNE, POČETAK DRUGE PRIČE

Naša priča počinje krajem lipnja kada puni entuzijazma krećemo na dugo putovanje do Monaka. Nakon prelaska granice sa Slovenijom zvuk adolescentskih razgovora i smijeha polako se počinje mijenjati u tišinu onih koji spavaju i tužno negodovanje onih koji nisu mogli ni oka sklopiti. Sve ono o čemu smo sanjali, sve ono najbolje za što su nas pripremali, sve ono o čemu apsolutno sve generacije prije govore napokon je započelo. Nema li boljeg mjesta od Monaka za oproštaj od jedne divne generacije? Nakon kratkog razgledavanja grada i marine zaputili smo se prema lijepom gradiću Nici. Ondje uživamo u panoramskom razgledavanju i slobodnom vremenu, skupljajući energiju za ostatak dana. Prve noći fasciniraju mladih ljudi došla je do izražaja. Vidno umorni i s očitim manjkom sna umjesto da

se srušimo u krevet, idemo na plažu i u grad. Očito smo shvatili kako je ovo posljednje kvalitetno vrijeme koje ćemo zajednički provesti, pa smo ga htjeli iskoristiti do zadnje kapi. Uslijedila je prva nezaboravna noć i početak faze koja će trajati sedam dana, a u kojoj nitko više nije svjestan što je dan, a što noć. Drugi dan rano ujutro krećemo za Avignon, preskačemo Arles i Cannes te u Avignonu radimo

odmora i razgledavanja. Razgledali smo gotičku četvrt i Picassov muzej, nakon čega su se neki razredi preko La Ramble zaputili u hotel, a drugi na Camp Nou (Visca Barca). Vrijedilo je posjetiti taj stadion, iako su vjerojatno bolje prošli oni koji su se izležavali u hotelu. Plivanje s ribama u akvariju za sve je došlo kao osvježavajući odmor na kraju napornog dana. Magične fontane bile su izborna aktivnost, no svi su se odazvali pozivu. Sutradan započinje neobičnim parkom Guellom i nastavlja se u svetištu Montserrat s kojeg se pruža predivan pogled na katalonski krajolik. Završavamo dan smještanjem u tada već hrvatskoj Calelli. Svugdje smo čuli hrvatski jezik, osjećali smo se kao da nikad nismo izašli iz Hrvatske. U Calelli smo se opušitali i družili na bazenu ili

isto što i u Nici. Kratak razgled i puno slobodnog vremena, a zatim grad zbog kojeg smo došli – Barca! Mitski grad pun hrvatskih učenika u ljetnim mjesecima. Hotel je bio smješten u samom centru, a za kvalitetu smještaja nismo previše marili. Bitno da imamo krevet! Odmah prvu noć bili smo usisani u užurbani i melankolični noćni život Barcelone. Nema čega nema! Budući da se nismo mogli odlučiti gdje ćemo, odabrali smo plažu. Idući dan bio je za neke pakao, a za druge dobra kombinacija

plaži koja je mnogima postala dom posljednja tri dana. Vraćali smo se u Barcelonu u dva navrata: da bismo vidjeli vrlo lijepu crkvu Sagradu Familiu i zbog „shoppinga“. Sve noći bile su nezaboravne i fantastične, kao i dani, iako prenatrpani. Nije nam bilo bitno što radimo; dok imamo ovakvo društvo, čak i najgore stvari na svijetu mogu postati ugodne. Posljednja noć bila je posebna, dali smo sve od sebe da se zabavimo najbolje na svijetu. Neki su pronašli ljubavi za koje cijele tri godine dotad nisu znali da se mogu ostvariti. Čuda su se događala, sve se posložilo, od savršenog vremena do savršenih ljudi. Zvijezde na nebu kojih nije bilo stvorile su se, a more dotad tmurno i puno tankera pročistilo se tako da se vidio odsjaj neba u njemu. Neravna i nezgrapna plaža postala je ravna glatka svilena tkanina na kojoj je društvo sjedilo i razgovaralo cijelu noć. Svi su se zblížili i otkrili nešto nepoznato jedni o drugima. Šteta što se nešto tako savršeno ujutro moralo prekinuti odlaskom u Dalijev

muzej, koji nije bio loš, samo nije bilo pravo vrijeme za njega. Odlaskom iz Figueirasa zaputili smo se prema hotelu i aerodromu. Na putu do

doma nitko nije bio tužan; svi su bili sretni i sa smiješkom su razgovarali znajući da je to kraj jedne priče, ali i početak druge. U Zagrebu skačemo u zagrljaj našim roditeljima i osvrćemo se prema vratima aerodroma koja nakon prolaska zadnje osobe ostaju zatvorena. Nažalost, takva ostaju do kraja naših života, no mogu se otvoriti sjećanjem i uz pomoć prijatelja. Vjerujem da bi neki s radošću ponovo otvorili ta vrata i vratili se u puno jednostavnije vrijeme. No, bolje je ovako, kada znate što su sadržavala i zauvijek to nosite u svojim uspomena.

Matija Bilić, 4.e

PUTEVIMA ANTIČKE I MODERNE GRČKE

Svatko ima svoju priču o maturalnom putovanju. Već dugo nam ih pričaju roditelji, prijatelji i profesori, a o njima smo čuli u knjigama i filmovima. Sjećamo ih se po dalekim putovanjima, novim prijateljstvima i

zanimljivim druženjima. To je jedno novo iskustvo, svakome baš njegovo, posebno. Evo zašto je nama naše.

Škola je bila tek završila, imali smo nekoliko dana za spremanje i odmor. Cijelu se godinu govorilo o putovanju, a sada je odjednom bilo tu, pred nama, a nikako da počne. Ipak, jedne naizgled sasvim obične srijede, eto nas, cijele generacije budućih maturanata, na Autobusnom kolodvoru. Svijet je išao dalje, kretao se kao i dosad, ali za nas kao da je u trenutku polaska autobusa vrijeme na djelić sekunde zastalo. Tu smo, veseli, odmorni, uzbuđeni i spremni za put.

Krećemo...

Doputovali smo tako autobusom do Ancone. Put, priznajem, nije bio lak, vozili smo se dugo, cijelu noć. Nismo se zadržavali u Anconi. Naše odredište bila je Grčka. Tamo smo se ukrcali na putnički brod, kojim su se mnogi tad prvi put tako dugo vozili. Na njemu smo bili dan i noć, koju smo što prespavali, što proveli zabavljajući se u disku ili se družili u brodskim sobama.

Iskrcali smo se sljedećeg jutra u Igumenici, odakle smo cestama lijepog grčkog krajolika putovali do Kalambake. Tamo smo posjetili obližnje Meteore, neobične i veoma visoke stijene na kojima se nalaze srednjovjekovni manastiri. U sklopu njih, podno stijena, nalazi se i radionica ikona i ostalih rukotvorina u kojoj smo čuli više o toj djelatnosti. Kada smo se vratili u hotel, većina je otišla gledati utakmicu aktualnog Svjetskog prvenstva i zajedno navijati za Hrvatsku.

Idući dan krenuli smo dalje, prema smještaju u Glifadi, manjem turističkom gradu smještenom pokraj Atene, na obali na kojoj smo se po toplom ljetnom vremenu mogli i kupati. Ondje smo ostali do kraja putovanja. Posjetili smo mnoge spomenike povijesti i culture: u antičkim Delfima vidjeli smo slavno proročište okruženo prastarim hramovima i ostalim znamenitim gradskim dijelovima; u Ateni smo, osim središta grada, obišli i Akropolu, poznati hram ponad njega. Vidjeli smo i Posejdonov hram smješten na obali modrog Egejskog mora na kojoj smo proveli poslijepodne.

Naravno, lokaliteti su često popraćeni muzejima u kojima smo se mogli diviti raznim artefaktima.

Tamo nismo došli samo usvajati činjenice; na svakom mjestu imali smo mnogo slobodnog vremena kako bismo bogatstvo Grčke doživjeli upijajući i duh tamošnjeg prostora. Pred kraj putovanja dobili smo i jedan slobodan dan za upoznavanje Glijade. Jeli smo specijalitete grčke kuhinje, šetali ulicama i uživali u spoju antičkog i modernog u opuštenim popodnevim s prijateljima. Vratili smo se tjedan dana nakon polaska – kao da je tren prošao od Autobusnog kolodvora do trenutka kad smo čekali polijetanje aviona iz Patrasa za Zagreb. Taj noćni let bio je kratak, ali lijep. Nakon putovanja i

usputnog razgledavanja mjesta poput Korinskog kanala bilo je lijepo opustiti se i gledati noćno nebo, a još ljepše vidjeti svjetla Zagreba koja su značila da se vraćamo svojim kućama. Rastali smo se željni odmora, ali i ljeta koje je pred nama. Naravno, putovanje ne bi bilo moguće bez profesora koji nas nisu samo pratili, već su se cijelu godinu trudili da se što bolje provedemo. Na maturalcu su nam bili i roditelji, vodiči, prijatelji te je i njima zasigurno bilo lijepo odmoriti se nakon stresa pred kraj školske

godine. Naravno, tu su bile i vodičice širokih znanja o Grčkoj i helenskom naslijeđu. Prenijele su nam mnoge zanimljive priče o mjestima koje smo posjetili, obogaćujući i upotpunjujući naše doživljaje. Čuli smo tako razne narodne predaje, povijesne priče i antičke mitove te naučili o njihovom uklapanju u svakodnevni život suvremene Grčke.

Zahvaljujem u ime cijele generacije prijateljima i kolegama što smo bili tu jedni za druge. Hvala vam na dobrom raspoloženju i boljem provodu! Vjerujem da će nam svima ovo iskustvo i putovanje ostati u lijepom sjećanju.

Lana Miličević, 3.b

HRVATSKI ZAČIN NA ČEŠKI NAČIN

Učenici četvrtih razreda potkraj siječnja zaputili su se na trodnevni izlet u glavni grad Češke, Prag

Kulturno i gospodarsko središte Češke, smješteno na rijeci Vltavi, građeno je u secesijskom stilu, zbog čega me podsjeća na Zagreb. Crkve, građene u gotičkom stilu, ističu se svojim tamnim izgledom usred šarene secesije te gradu pružaju posebnu čar. Petrova gora praški je dragulj s replikom Eiffelovog tornja koji pruža pogled na Prag. Grad je poznat i po astronomskom satu „Pražský orloj“, uri s posebnim mehanizmom i brojčanikom koji pokazuje relativne položaje Sunca, Mjeseca, zodijačku konstelaciju i pojedine glavne planete te pivnicama u kojima možete kušati mnoge vrste piva. Grad je pun skulptura od kojih su najzanimljivije one kipara Davida Czernya, a u Židovskoj četvrti, sa sinagogama Nova i Staro-nova sinagoga, privukao nas je sat na vrhu jedne zgrade čije kazaljke idu u obrnutom smjeru od naših kazaljki jer su stari Židovi čitali s desna na lijevo. Židovsko groblje iznad te četvrti potreslo nas je svojim nadgrobnim spomenicima nalik hrpi razbacanog kamenja. Posjetili smo i praški zoološki vrt, plovili smo Vltavom u zatvorenom brodu uz ručak te jednu večer ispunili izlaskom i samostalnom turom po praškim pivovarama i klubovima. Na povratku smo posjetili predivan Češki Krumlov čiju je čar još više naglasio snijeg koji nas je pratio sve do Slovenije. U Zagreb smo se vratili puni dojmova, pjesme i uspomena.

Barbara Vuković, 4.d

DVODNEVNE ČAROLIJE

Veljaču 2018. godine obilježili smo

dvodnevni izletom u Beč i Bratislavu. Svi razredi išli su na isto odredište, no ne u isto vrijeme

U Beču smo posjetili dva dvorca i Prirodoslovni muzej. U dvorcu Belvedere imali smo priliku vidjeti i poznatu sliku „Poljubac“ Gustava Klimta. Dvorac Schönbrunn dočarao nam je raskošan život u doba Habsburške Monarhije. U muzeju smo

vidjeli modele životinja u stvarnim veličinama. Nakon toga imali smo slobodno vrijeme za istraživanje čari ovog grada. Pošto je Beč poznat po bečkim odrescima, većina nas odlučila je uživati u tradicionalnom jelu. Nakon slobodnog vremena vratili smo se u bus i krenuli u Bratislavu gdje smo bili smješteni. Navečer smo išli u obilazak grada i njegovog noćnog života. Unatoč hladnoći, dobro smo se zabavili, no složili smo se da je zagrebački život bolji. Jutro nakon izlaska krenuli smo u obilazak grada s vodičem. Bilo je pusto i tmurno te nas se nije jako dojmio. Na povratku smo ponovno svratili u Beč, a nakon toga krenuli doma.

Lucia Maćešić, 3.d

PRVAŠI PO KARLOVAČKOM KRAJU

Sunčan dan počastio je naše prvaše toplim vremenom kako bi uživali u izletu potkraj listopada, a odredište im je bio Karlovac i okolica

Krenuli su u jutarnjim satima, a prvo su svratili u maleni grad Ozalj. U tom poviješću bogatom gradiću imali su priliku posjetiti muzej ostavštine obitelji Zrinski-Frankopan. U blizini posjetili su grob najpoznatije hrvatske umjetnice Slave Raškaj. Uputili su se zatim prema Turnju, naselju koje je imalo veliko vojno značenje u mnogim ratovima i bitkama, osobito u Domovinskom ratu. Na to podsjeća objekt na otvorenom gdje su izloženi eksponati vojnih vozila i naprava. U Karlovcu, gradu na četiri rijeke, otkrili su sve tajne gradske jezgre koja u svojim brojnim uličicama krije ljepote povijesti, skriva ljubavne riječi mladića koji su osvajali srca, krije boli i suze zbog mnogih crnih epidemija kuge koja je odnijela brojne živote, čuva u sebi sva herojska srca te skriva sve misli ovdašnjih ljudi koji gaze tragovima velikih Zrinskih i Frankopana.

Posljednja stanica bio im je veliki akvarij prepun živopisnih i intrigantnih riba koje su ih zapanjile, a slobodno vrijeme proveli su poslije u razgledavanju srca Karlovca.

Ovo putovanje obogatilo ih je – ljepote Karlovca i karlovačkog kraja čuvat će zauvijek u kutku svojih lijepih uspomena.

Marta Pisk, 1.d

NEZABORAVAN PRVI IZLET U VERONU I GARDALAND

Put u Italiju, iščekivani izlet za sve prvaše, napokon se ostvario potkraj travnja

su se zaputili prema hotelu u kojem su ih čekali topla večera i udobni kreveti. Sljedeće jutro ustali su rano, spremni za naporan i vrlo zanimljiv dan. Stigli su pred samo otvaranje najvećeg i najljepšeg zabavnog parka u tom dijelu Europe, Gardaland. Još jednom nagradilo ih je Sunce, poklonivši im topao dan za strpljivo čekanje u dugim kolonama za najluđe i najstrašnije vožnje te opuštajuće vodene atrakcije. Izmoreni, vratili su se u dobri stari Zagreb oko ponoći, zaokruživši prvi višednevni izlet u srednjoj školi.

Marta Pisk, 1.a

Fotografije: Anamarija Jelić

Praćeni opreznim pogledima naših profesora, krenuli su u ranojutarnjim satima te u Veronu stigli oko podne. Ugrijani snažnim sunčevim zrakama, šetali su opušteno starim gradom razgledavajući gradske atrakcije. Čuli su slavnu priču o dvoje ljubavnika, tragičnom Romeu i strastvenoj Juliji, fotografirali se ispred njihovih kuća; prošetali su ulicom Mazzini te predahnuli i sjeli uz majstora Dantea. Slobodno vrijeme proveli su u kušanju najboljih talijanskih specijaliteta i kupovini malenih magneta koji će krasiti njihove domove i podsjećati ih na nezaboravan školski izlet, a potom

IZVANUČIONIČKA NASTAVA

Prošle školske godine naši učenici i profesori posjetili su mnoga odredišta u Hrvatskoj i inozemstvu. Donosimo vam dašak atmosfere s tih zanimljivih i poučnih izleta

Učenici 2.c i 2.f posjetili su Graz potkraj listopada 2017. Razgledali su uže središte grada, popeli se uspinjačom na Schlossberg odakle se pružao prekrasan pogled, posjetili su katedralu i oružarnicu

Landeszeughaus.

Učenci 2.a i 2.e posjetili su početkom prosinca 2017. advent u Budimpešti. Oduševila ih je Kraljica Dunava u svojem zimskom ruhu.

Učenci 2.b i 2.d bili su sredinom prosinca 2017. na izletu u Grazu. Uživali su u adventskom ugođaju središta grada i u neodoljivim mirisima čokolade u poznatoj tvornici Zotter.

Učenci 2.a i 2.e proveli su dva dana (20. i 21. travnja 2018.) u Njemačkoj te posjetili München, dvorac Nymphenburg, Allianz Arenu te Mozartov grad Salzburg.

Učenci 2.f i 2.c 20. i 21. travnja 2018. posjetili su Milano, Como, Luganu i Bergamo.

Drugi vikend u travnju 2018. učenci 1. i 2. razreda, polaznici DSD-nastave, s profesoricama Stankom Horvat i Sanjom Botica proveli su na izvanučioničkoj nastavi u Austriji. Posjetili su muzej Svjetovi kristala Swarovski u Wattensu te razgledali kulturno-povijesne znamenitosti Innsbrucka i Salzburga.

Učenci 4.a posljednji izlet u Sedmoj gimnaziji proveli su u Italiji: 16. i 17. ožujka posjetili su Trst, Veneciju i Udine.

SLOBODNO VRIJEME

SPORTSKI USPJESI

U prošloj školskoj godini naši košarkaši, odbojkaši, plivači i vaterpolisti bili su veoma aktivni, marljivo su trenirali i sudjelovali u nekoliko gradskih natjecanja

Naši košarkaši započeli su uspješnu sportsku godinu pobjedama u utakmicama odigranim krajem listopada. Voditeljica, profesorica Marina Čović, istaknula je kako su „formirali izvrsnu momčad u kojoj su konačno kompletni igrači na svim pozicijama te da su svi dali doprinos sjajnim pobjedama.” Igrali su: Tvrtko Barbir, Juraj Dawidowsky, Marko Grbeša, Jakov Kelečević, Fran Miličević, Roko Vrkljan, Niko Vuchetich, Mile Vukušić i Adrian Zvizdić.

Odbojkaši su nastavili sretan niz: predvođeni kapetanom Igorom Šapinom osvojili su 4. mjesto na Prvenstvu Grada Zagreba. Iako su se u utakmici za 3. mjesto počeli približavati protivnicima iz Prirodoslovne škole Vladimira Preloga, to nažalost nije bilo dovoljno za pobjedu. Osim kapetana, ostali članovi momčadi bili su: Alen Bjeliš, Antonio Bogetić, Juraj Dawidowsky, Luka Dmiovčić, Filip Jadrijević, Domagoj Jukić, Marin Maletić, Ante Mamić, Matej Pajić, Andrej Peterlin, Jakov Rogić, Luka Štajcar, Luka Štritof, Bruno Zanoški i Adrian Zvizdić. Mentorica im je, kao i košarkašima, bila profesorica

Marina Čović. Uspješni smo bili i na Prvenstvu Grada Zagreba u vaterpolu za srednje škole održanom u svibnju na kojem su osvojili drugo mjesto, a naši plivači briljirali su i na Prvenstvu Grada Zagreba u plivanju za mladiće srednjih škola. Ante Toni Čulin osvojio je 1. mjesto u kategoriji 50 metara prsno, a Matija Konja 3. mjesto u kategoriji 50 metara leptir. Na istom natjecanju naši plivači osvojili su 2. mjesto u kategoriji štafeta 4 x 50 metara mješovito. Sastav štafete bio je: Ante Toni Čulin, Matija Konja, Juraj Milinković i Vinko Zoričić. Mentor im je bio profesor Petar Paradžik.

Odbojkaška momčad u borbi protiv Prirodoslovne škole Vladimira Preloga na Prvenstvu Grada Zagreba

Borbenost, upornost i snaga volje naših sportaša može nam svima biti primjer. Ponosni smo na svaki njihov uspjeh i nadamo se da će ih biti još više!

Naši plivači: Vinko Zoričić, Ante Toni Čulin, Matija Konja i Juraj Milinković

Fotografija plivača: Mia Barbarić, 3.f

EUROBASKET 2018.

ZLATNI KAPETAN

Matej Bošnjak, 2.f, kapetan je mlade hrvatske košarkaške reprezentacije koja je ovo ljeto pobijedila Španjolsku i osvojila zlato na Europskom prvenstvu u Novom Sadu. Košarka mu je prvi sport i njome se bavi šest godina na poticaj oca, profesionalnog košarkaša. Vrlo brzo shvatio je da bi se time mogao i profesionalno baviti, osobito poslije poziva u reprezentaciju prije dvije godine

„Usklađivati sportske i školske obveze jako je teško; potrebno je puno volje i odricanja, podrške bližnjih, kao i razumijevanja profesora. Hvala svim profesorima Sedme koji su mi izlazili u susret i pružali maksimalnu podršku. Osvajanje ovog Europskog prvenstva moj je najveći uspjeh - ne mogu opisati riječima što smo osjećali kad je završilo finale. Sve nas preplavile su emocije, neki su čak i zaplakali. Htio bih se baviti profesionalnom košarkom, a najveći mi je san zaigrati za seniorsku reprezentaciju. Za uspjeh u sportu najbitnije je trenirati i ne odustajati kada je teško.”

Matej Bošnjak, 2.f Fotografija: FIBA

BITNO JE CIJENITI MALE STVARI

Prvotna namjera s kojom sam se s tetom prošloga ljeta uputila u San Francisco de Oyacoto, predgrađe Quita, glavnog grada Ekvadora, bila je turistički provod. Ekvador, država u Južnoj Americi, koja se prostire na 283.560 km² i ima više od 13 milijuna stanovnika, oduvijek me privlačio te sam poželjela upoznati tamošnji način života. No, kako to obično biva, stvari na kraju ispadnu potpuno drugačije od onoga kako smo ih zamišljali

Smještaj smo dogovorile u internatu časne sestre Lenke Čović, tetine dugogodišnje prijateljice, koja je osnovala misiju „Krist misionar molitelj“ prije 17 godina. Upoznala sam i druge sestre volonterke i novakinje te svećenika, zvanog padrecito. Kad me volonterka Eva iz Splita zamolila da joj pomognem u nastavi engleskoga jezika, pristala sam te sva tri tjedna boravka u Ekvadoru provela predajući učenicima od 7 do 18 godina.

Sva su predgrađa Quita siromašna, u njima vladaju kriminal, droga i nasilje. Oyacoto, brdovito i prašnjavo područje s neasfaltiranim ulicama, jedno je od najsiriomašnijih u sjevernom dijelu grada. Internat s oko 400 učenika u kojem sam bila smještena kompleks je koji se sastoji od kuće za sestre i volonterke, osnovne, srednje škole i jaslica. U početku mi je bilo teško predavati

engleski jezik zato što nisam dobro govorila španjolski, a učenici nisu imali dobro predznanje engleskog. Osim toga, predavala sam i informatiku, a volonterala sam u školskoj knjižnici, gdje sam s ostalim volonterkama sređivala raspored knjiga. Učenike nije bilo teško motivirati za rad jer su pristupačni, otvoreni za nove ideje i načine rada. Druželjubivi su, jako su me brzo prihvatili, tako da sam stekla brojne prijatelje.

Volontiranje mi je ostavilo vremena za razgledavanje brojnih mjesta u Ekvadoru. Posjetila sam još uvijek aktivan vulkan Cotopaxi na nadmorskoj visini od 5900 metara. Raskošan pogled s vrha vulkana zapanjio me svojom ljepotom. Posjetila sam i vulkan Quiloutou, koji nije aktivan i u kojem se nalazi jezero, a svojom raznolikom vegetacijom oduševila me prašuma Amazona. U luci Napo domaće nas je stanovništvo upozorilo na majmune, koji su

prelazili s jednog drveta na drugo, za koje se sumnja da su izdresirani za krađu. Na povratku iz Amazone svratila sam u mjesto Baños gdje sam isprobala razne atrakcije kao što su zipline i Casa del arbol, kuća na drvetu s velikim ljuljačkama iznad provalije. Uspjela sam okupati se u Tihom oceanu koji je bio začuđujuće topao i pun valova. Nakon tri tjedna svakodnevnog druženja mislila sam da će mi rastanak teško pasti, no, kako sam ostala u kontaktu s časnim sestrama, volonterkama i nekim učenicima, lakše sam ga podnijela.

Svakom bih preporučila volontiranje u nekoj stranoj zemlji zato što će puno naučiti o sebi i drugima, upoznati različite kulture i ljude koji će ih obogatiti, proširiti im vidike. Unatoč siromaštvu koje vlada u Ekvadoru, ljudi su srdačni, sretni te cijene male stvari. Velika mana im je kašnjenje. Zbog velike udaljenosti između predgrađa i centra te gužvi na cestama, svi stalno kasne! Bez obzira na to, puno toga može se naučiti od Ekvadoraca. Mene su naučili optimizmu, veselju, velikodušnosti i zahvalnosti.

Jelena Pušić, 3.e

Razgovor s novinarkom

Ivanom Paradžiković

„PORAZ NIJE OPCIJA!”

Četvrtak je, mali hrvatski čovjek u kasnim večernjim satima nestrpljivo iščekuje kada će ugledati njezino lice, kada će njegova priča, nakon toliko godina borbe, nakon toliko straha, strepnji i poraza, napokon biti ispričana, istražena i kada će sve njegove molitve biti uslišane, a sve borbe okončane i kada će moći živjeti u miru. I dok se njegovim naboranim licem širi osmijeh, a njegovu umornu srcu vraća se spokoj, ona hitro diže slušalicu, sluša životnu priču još jednog malog čovjeka i uz topao smiješak na licu govori: „Ne brinite, poraz nije opcija”

U mladosti Vas je zanimalo mnogo toga, kao što su i prirodne znanosti. Što je to što je ipak prevagnulo da se odlučite za novinarstvo?

Želja da pridonosim javnom dobru. Oduvijek me fascinirala moć koju posjeduju novinari, otkrivajući pozadinu, kontekst i skrivene namjere iza nekog događaja ili odluke – novinari građanima pomažu da spoznaju istinu. Biti jedan od tih ljudi koji služi istini oduvijek sam smatrala velikom čašću.

Kako dolazite do priča za Provjereno?

Nema pravila, putem maila, Facebook stranice, telefona, poštom... a u posljednje vrijeme direktno nam se javljaju izvori, insajderi iz raznih institucija, ukazujući nam na kriminal, korupciju i nepravdu unutar svojih redova.

Poznato je da je Provjereno zasluga zajedničkog rada mnogo ljudi. Koliko je važan timski rad za posao novinara?

Timski rad je presudan. Mi funkcioniramo kao jedno. Ne postoje parcijalni interesi, pojedinačne priče,

svi mislimo o emisiji u cijelosti. Povezani smo. Karike u lancu. Ako jedan zakaže, sve se urušava. I zato svi uskaču svima, svi pomažemo svima.

Glavna ste urednica Provjerenog. Kakav je osjećaj voditi ekipu u tako zahtjevnoj emisiji? Mislite li da dobro to radite?

Ja sam dio tima. Svatko od nas ima svoju ulogu. Nikada ne bih svoju isticala kao ključnu. Nadam se da dobro radim, zahtjevno je. Nedavno sam im rekla kako im treba spomenik dići zbog činjenice da me „trpe”

ozbiljan istraživački rad može izazvati te kako je kvalitetan novinar bio i ostao važan korektiv vlasti.

Plaši li Vas ono što se događa novinarima, pogotovo istraživačkim?

Ne, mi samo radimo svoj posao. Kada bismo o tome razmišljali, kalkulirali bismo, vagali, a to nije prihvatljivo i ne dolazi u obzir.

Novinari su izloženi mnogim neugodnostima. Jeste li se ikada susreli s time?

svе ove godine. Nije lako izdržati taj ritam i pritisak, nekada nerazumna očekivanja. Poznata sam kao jako zahtjevna i kritična osoba.

Koliko je danas važno novinarstvo, kako ono može utjecati na pojedina događanja u svijetu?

Novinarstvo je od iznimne važnosti. Posljednjih smo dana svjedoci što

Nisam nikada. Klonim se društva i situacija koje bi me dovele u takav neugodan položaj. Na distanci sam.

Što mislite o novinarstvu u Hrvatskoj?

Ima još nade. Zbog novinarstva padaju vlade, pljušte ostavke...ima nade.

Što biste poručili onima koji svoju budućnost vide u istraživačkom novinarstvu?

Da su izabrali častan poziv.

Koliko novinarstvo utječe na Vaš život?

Ne utječe, nego ga određuje. Novinarstvo je moj početak i kraj svega.

Što Vas svakoga dana potiče da se nastavite boriti za istinu?

Netko tko treba pomoć. Nepravda. Laž. To je moje pogonsko gorivo.

Što bi se moralo dogoditi da se prestanete baviti novinarstvom?

Sve u životu ima svoj vijek trajanja. Kraj bi došao kada se potroši strast. Kada novinarstvu pristupim kao nekom poslu, kada počnem mjeriti uloženo i dobiveno. Tada. Tada ću znati.

Koji je Vaš životni moto?

Poraz nije opcija.

Možete li istaknuti svoju najveću vrlinu i svoju najveću manu?

Upornost mi je vrlina. Tvrdoglavost mana.

Koliko su Vam važni ženski uzori u životu?

Teško mi je uzore povezivati sa spolom jer ih ne povezujem čak ni s osobama, već djelima. Impresioniraju me snažne osobe, beskompromisne u borbi za istinu i pravdu.

Kako ste, kao žena, tretirani u novinarskom svijetu?

Nakon gotovo 15 godina karijere, u intervjuima me i dalje pitaju o kozmetičkim tretmanima, shoppingu, odnosu prema sinu i idealnom muškarcu u mom životu. To mnogo govori o percepciji moje uloge u redakciji. Biti žena i još pri tome atraktivna žena, u ovom svijetu automatski podrazumijeva da nemaš ti što biti pametna. Predrasude su vrlo krute, susrela sam podcjenjivanje mnogo puta na svom poslovnom putu, zbog kojega sam se morala neprekidno dokazivati. Ono što je najgore u cijeloj priči jest to što su žene te koje su najveća prepreka jedne drugima.

Postoje predrasude da se ženama kao „emotivnim bićima“ ne može povjeriti donošenje odluka. Kako komentirate to i stereotipe o ženama u masovnim medijima?

Medijsko izvještavanje, odnosno stereotipi o ženama u medijima samo su odraz slike društva u cjelini. Važnost i odgovornost medija vidim isključivo u prikazu žena u odnosu na muškarce, važna uloga medija je razbijati predrasude, odnosno ne prikazivati žene na stereotipan, patrijarhalan i seksualiziran način. Edukacija je najmoćnije oružje. Dječaci smiju plakati, a žene itekako mogu donijeti teške, zahtjevne i drastične odluke temeljene isključivo na racionalnim argumentima.

Novinarstvo postaje ženska profesija. Zašto, treba li to promijeniti?

Teško je dati odgovor na takozvanu feminizaciju medija. Zašto više studentica upisuje novinarstvo a više studenata FER? Ili zašto su u sportskom novinarstvu isključivo muškarci? Možda upravo zbog

rodni predrasuda u društvu koje su došle do izražaja nedavno na temu Istanbulske konvencije. Cijela se priča mora mijenjati od početka. Sve počiva na društvu, percepciji uloge žena u društvu, odgoju djece rušeći predrasude.

Žene su i dalje za isti posao manje plaćene, a na radnome mjestu nisu ravnopravne. Kako to promijeniti?

Neravnopravnost dolazi do izražaja pogotovo za vrijeme trudnoće i nakon rođenja djeteta. Ne samo da je nemjerljivo teže majkama uskladiti karijeru i posao nego se još moraju nositi i s osudom okoline ako se vrate na posao brzo nakon rođenja djeteta. Treba urediti zakonodavstvo, ne može plaća ovisiti o spolu za isto radno mjesto, takvi se poslodavci moraju kazniti. Ona nužnija promjena u društvu je zapravo presudnija, ali zahtijeva dugoročne i drastične promjene u društvu, tiče se odgoja djece i rušenja predrasuda u društvu o ulogama žena i muškaraca. Sve dok ćemo dječake odgajati da budu muško i ne plaću, a djevojčice da ne psuju jer curicama to ne priliči, živjet ćemo u društvu koje će vrednovati uspjehe i postignuća na temelju toga kojeg si spola.

Marta Pisk, 1.d

Fotografije: Krisja Štulić

Literarni kutak

PISMO HOLDENU

Holdene,

pišem ti jer trebam tvoju pomoć.

I kada se mama ljutila na mene, i kada mi D.B nije dao da igram nogomet s vama, uvijek si bio uz mene. Ti bi uvijek pronašao način da smekšaš njihovu odluku, tako da bi na kraju i ja zaigrao s vama, a mama se nakon tvojih riječi malo manje ljutila. Sada te trebam više nego ikada.

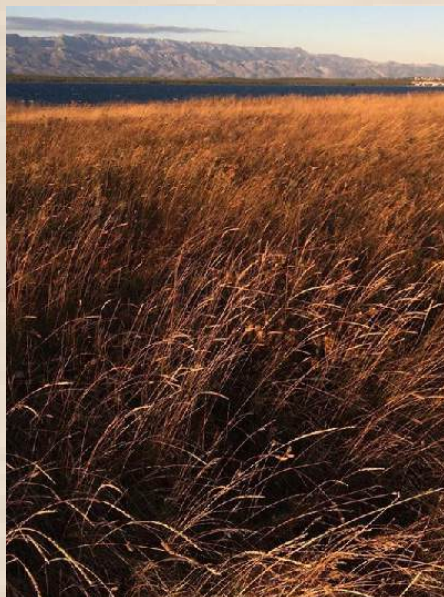
Ja svoj život nisam uspio proživjeti, ali ti još imaš tu šansu. Molim te, sljedeći put kada budeš trčao, sjeti se što bih ja dao da mogu osjetiti vjetar na licu i bezbrižnost u srcu te potrči još brže! Udahni duboko i sjeti me se. Sjeti se našeg smijeha, naših zajedničkih ludorija i nasmij se. Smij se dok te trbuh ne zaboli, dok ti suze ne krenu na oči, smij se i za mene i za sebe. Ja svoje školovanje nisam završio, završi ga ti za mene. Kada ti se ništa ne da, a stvarno bi trebao učiti, molim te nauči to za mene. Kada idući put želiš učiniti nešto ludo ili po život opasno, zamisli da sam i ja s tobom pa razmisli želiš li nas obojicu ugroziti. Oh, Holdene! Što bih ja dao da se mogu probuditi u svome krevetu, osjetiti toplinu Sunca koje prodire kroz zavjese, osjetiti miris doručka iz kuhinje. Koliko dobra postoji oko tebe! Obećajem ti, svrni misli s lošeg i pokazat ću ti toliko ljepota koje ni ne vidiš. Znam koliko me voliš i što bi sve učinio za mene. Zamisli da u sebi imaš mali dio mene čije postojanje ovisi isključivo o tvojim postupcima.

Proživi svoj život najbolje što možeš znajući da i mene vraćaš u život. Ja ću uvijek biti tu negdje, blizu tebe, u svakom atomu prirode koja te okružuje. Ja ću biti hladni povjetarac koji te spašava od vruće ljetne žege, sramežljivo Sunce u zimskim danima, topli radiator nakon hladne šetnje gradom. Molim te, živi svoj život

punim plućima, a ja ću ga živjeti s tobom.

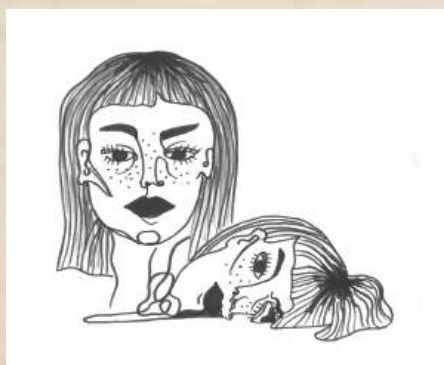
S ljubavlju, Allie

Petra Mihaljević, 3.a

Fotografija: Ani Kalamar, 3.c

VIŠE JE MANJE

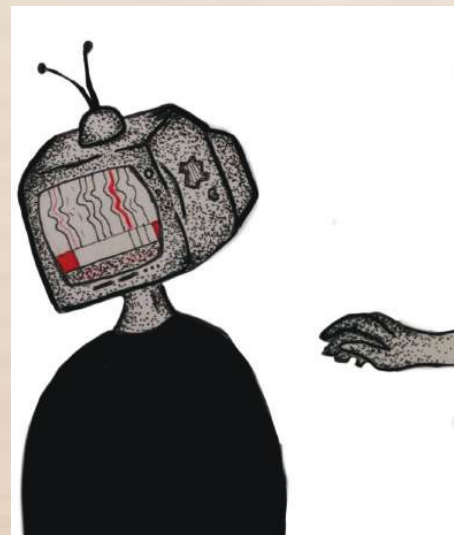
Recite, je li prije bilo ovako? Ja danas vidim velike zgrade, a male ljude, široke ceste, a uske poglede. Trošimo više, imamo manje. Sve više stvari, a sve manja potreba za njima. Nameću se moda i trend, a odbacuju inovativnost i unikatnost. Sve veće kuće, a sve manje obitelji. Vrijeme je novac, vrijeme je lijek, a mi ga imamo sve manje. Više obrazovanja, a sve manje razuma. Olakšali smo

si poslove na sve moguće načine, a oko nas sve više nezaposlenih i prosjaka. Sada, kada je sve dostupno prosječnom čovjeku, teže se izvlačimo iz problema. Sve jača medicina, a zdravlje nam slabije. Malo se smijemo, brzo naljutimo. Sve manje spavamo, hodamo umorni, uvijek u nekakvoj žurbi. Malo čitamo knjige, a sve više mailove. Više tipkamo, no što pišemo. Utrostručavamo novac, a istinske vrijednosti reduciramo. Previše govorimo, premalo slušamo. Volimo one od kojih imamo korist, a mrzimo i neznanika. Znamo preživljavati, ali ne i živjeti. Putujemo na druge strane svijeta, a rodbinu i prijatelje ne obilazimo. Ubijaju se nevini, a krivi šecu na slobodi. Zakopavamo se dublje, što se više sami uzdizemo. Trudimo se da je tijelo lijepo i čisto, a savjest i duša nam prljave. Sve je kao na ubrzanom snimci, a ako čovjek mora pričekati, odmah je nervozan. I najmanju bol rješavamo tabletama, a drugima ju nanosimo riječju. Recite, je li prije bilo ovoliko razorenih brakova i obitelji? Svađe i tučnjava dio su svakodnevice, a smijeh sve tiši.

Neki se boje govoriti, dok drugi govore gluposti. Ja ću govoriti, nek se moj glas čuje. Poklonit ću vrijeme onima koje volim, prije nego li me ono odvoji od njih. Reći ću drugome: „Hvala ti“, i pri tome ću to stvarno misliti. Zagrlit ću drugoga toliko jako da će mu se svaki nomadi slomljenog srca opet spojiti. Računat ću samo dobre dane, a one loše ostaviti iza sebe. Obećajem samoj sebi!

Marijana Klarić, 3.a,

Ilustracije: Petra Mihaljević, 3.a ,Lana Miličević, 3b

Sonet dara

Otkad je zora svanula,
Znaš da možeš sve reći,
Uvijek sam tu.

Bilo što, barem mala granula,
Ne znam što ti put priječi,
Uvijek sam tu.

Odbaci strah, sumnju, tišinu,
I napokon reci što te muči,
Shvatit ćeš tu milinu,
I svu radost koju ona luči.

Izađi iz te izolacijske ljuske,
I tebi će biti lakše,
Jer vazda se sjeti,
Uvijek sam tu.

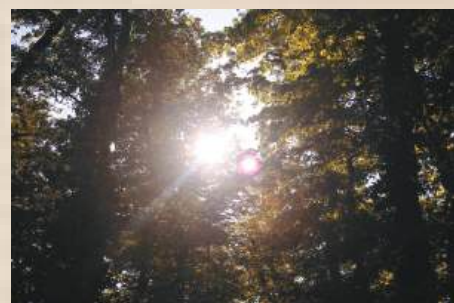
yo dji

Koliko daleko toliko ćemo ići,
Ali ona ne treba znati,
Nemoj biti ono što želiš,
Zato što ja ne trebam znati,
I sunce će sjati,
Nemoj kišiti na mene,
Ali ti znaš da mi ne smeta,
Kažu da neću izdržati,
Šapuću po noći,
Ne vidim te uopće više,
Mala.

Kuzma Topolovec, 3.d

Originalnost

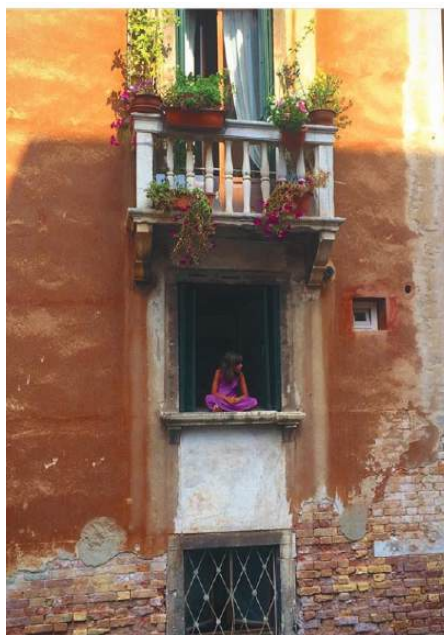
Što je to originalnost,
I kakve sve ona prepreke stvara?
Vremenske: razmišljam već 3
sata, a i dalje ne znam,
Mjesne: što da slikam, a da nije
slikano,
Zvučne: note su definitivno
najveći problem,
Kognitivne: kreativnosti nikad
dosta,
Mirisne: svi znamo sve mirise,
Ljubavne: kako da ju zadivim na
novi način,
Personalne: čija sam ja sve
replika.

Fotografije: Hannah Gašparević, 3.f,
Anamarija Spajić, 3.f,
Marcela Medved, 3.d

FOTO *Kutak*

Ani Kalamar, 3.c

Hannah Gašparević, 3.f

Ante Odak, 3.a

Maša Kapetanić

Leonarda Vrček, 4.f

Kuzma Topolovec, 3.d

Marcela Medved, 3.d

Paula Reljić, 3.d

Lara Muller, 3.c

Mia Barbarić, 3.f

LIKOVNI TALENT SEDME

CRTANJE KAO ŽIVOTNI POZIV

Angela Sukarovska naša je maturantica koja je upisala restauriranje i konzerviranje umjetnina, smjer slikarstvo na Likovnoj akademiji u Zagrebu. Uspješno je položila veoma zahtjevan prijamni ispit koji se sastojao od mape i teorijskih testova iz povijesti umjetnosti, kemije, biologije i fizike kao eliminacijskog dijela te trećeg dijela ispita koji je uključivao četiri dana crtanja, slikanja

i slično, na odsjeku za restauriranje i konzerviranje.

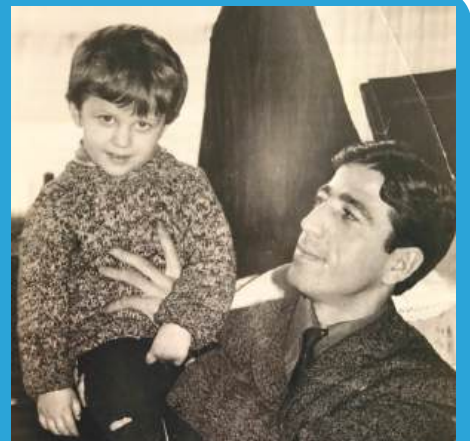
„Za slobodne radove najviše me inspirira Salvador Dali, ali i sve što je bizarno ili ima elemente nadrealizma. Crtam cijeli život, ali nikad nisam mislila da ću se time kasnije baviti jer mi 'crtanje uvijek može biti hobi' – to me je počelo ozbiljnije zaokupljati

prije godinu dana kada sam odlučila studirati restauraciju. Upisala sam vrlo zanimljiv smjer na Akademiji koji povezuje umjetnost i prirodne znanosti, dva područja koja jako volim te s kojima se nakon završenih pet godina može raditi konkretan posao.”

Angela Sukarovska, 4.c

Koji su profesori Sedme nekoć bili djeca na fotografijama?

Katarina Filković Davor Benediklana Šarić Marija Abdic Nivenka Vipauc

špitzo sedma

U GODINI ZA NAMA
UČENICI SU BILI
MAŠTOVITI U SVOJIM
MODNIM ODABIRIMA.
TAKO SE U ŠKOLSKOM
DVORIŠTU MOGLO
VIDJETI SVAŠTA:
TRAPER, UZORCI,
KOŠULJE, KOŽA...
SEDMAŠI SU OPET
POKAZALI SVOJ
ZAVIDAN I ISTANČAN
MODNI UKUS

Popularne starke svaki outfit mogu učiniti cool, pogotovo ako su kombinirane uz parku i nezaobilazni slatki accessory.

Ovu naizgled jednostavnu kombinaciju u sam vrh ovogodišnjih modnih odabira vinule su naočale i tenisice. Odličan smisao za detalje i usklađivanje boja!

Poderane traperice i crno-bijele tenisice: da ne znamo da su ovo trenutni top trendovi, pomislili bismo da je netko tu prepisivao.

Jednostavnost i ležernost – sastojci nepogrešive modne kombinacije idealne za višesatno sjedenje u školskim klupama!

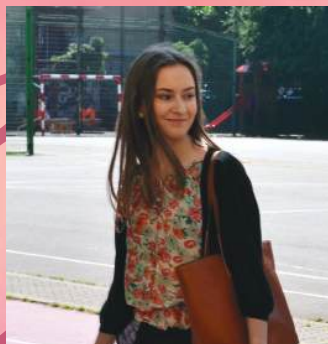
Ovaj dečko zna da s plavo-bijelom kombinacijom ne može pogriješiti. Pohvale na odabiru tenisica!

Izvrstan spoj rokerskog i šminkerskog stila! Blijedorozna jaknica pun je pogodak. Ipak, ova djevojka zna da je osmijeh najljepši ukras.

Chic, ležerno, cool! Nemamo zamjerke na ovu izvrsnu kombinaciju, ova djevojka zna što radi. I osmijeh je tu!

Mudro odabrani tamni komadi odjeće majicu, koja podsjeća na mirisnu proljetnu livadu, bacili su u prvi plan. Volimo cvjetice!

Ovi dečki drže se provjerene plave boje. Crvene prugice na tenisicama desnog dečka mogu se smatrati svojevrsnom modnom eskapadom. Ipak, thumbs up!

Kožna jakna modni je klasik koji govori sam za sebe. To nam je pokazao i ovaj dečko prošetavši je školskim parkiralištem.

Kombinacija majice širokih rukava i *cropped* traperica pravo je modno osvježenje. Nepogrešiv odabir torbice i remena!

Profesorica Anamarija Jelić utjelovljenje je elegancije u ovom jednostavnom i *chic* outfitu. Naravno, tablet je neizostavan modni dodatak!

Prugice su in! To zna i profesorica Marina Džidžić čiji je *effortless* stil inspiracija mnogima. Nismo je pitali je li joj sve stalo u ceker.

ZNAMO DA SU I PROFESORI SEDME MODNO OSVIJEŠTENI. POTVRĐUJU TO NEKE OD NAJBOLJIH MODNIH KOMBINACIJA ZBORNICE U PROŠLOJ GODINI – UŽIVAJTE U ŠPICI NA DRUGI NAČIN!

Dok nas je uzorak vestice na lijevoj djevojci oduševio, a odabir naočala oborio s nogu, desna djevojka maksimalno nas je zadivila svojom maxi suknjom. Svaka čast!

Čipka na rubu suknje, metalni detalji na cipelama, narukvica, lančić, naušnice... Čestitamo profesorici Ani Šiljeg Gilji na uspješnoj kombinaciji i pravom oku za detalje!

Kao vrhunski poznavatelj trenutnih svjetskih modnih trendova, profesor Josip Jukić uspješno je spojio sport s uličnom modom. *Athleisure* stil u punom sjaju, svaka čast!

Postoji li bolja kombinacija za ritualno kontempliranje o biti i bitku od svijetloplave košulje i bordo hlača? Ne postoji, a to pogotovo zna profesor Filip Pinter!

Jednostavno i udobno, ali nikako dosadno. Njegov zaštitni znak je maslinastozeleni ruksak. Cipele španjolske kvalitete izvrsno podižu ovu pomno odabranu kombinaciju profesora Branka Špoljara.

Fotografije: Mia Barbarić, 3.f, Marcela Medved, 3.d, Lana Miličević, 3.b, Lara Müller, 3.c, Ante Odak, 3.a, Kuzma Topolovec, 3.d, tekst: Marija Novokmet

